

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

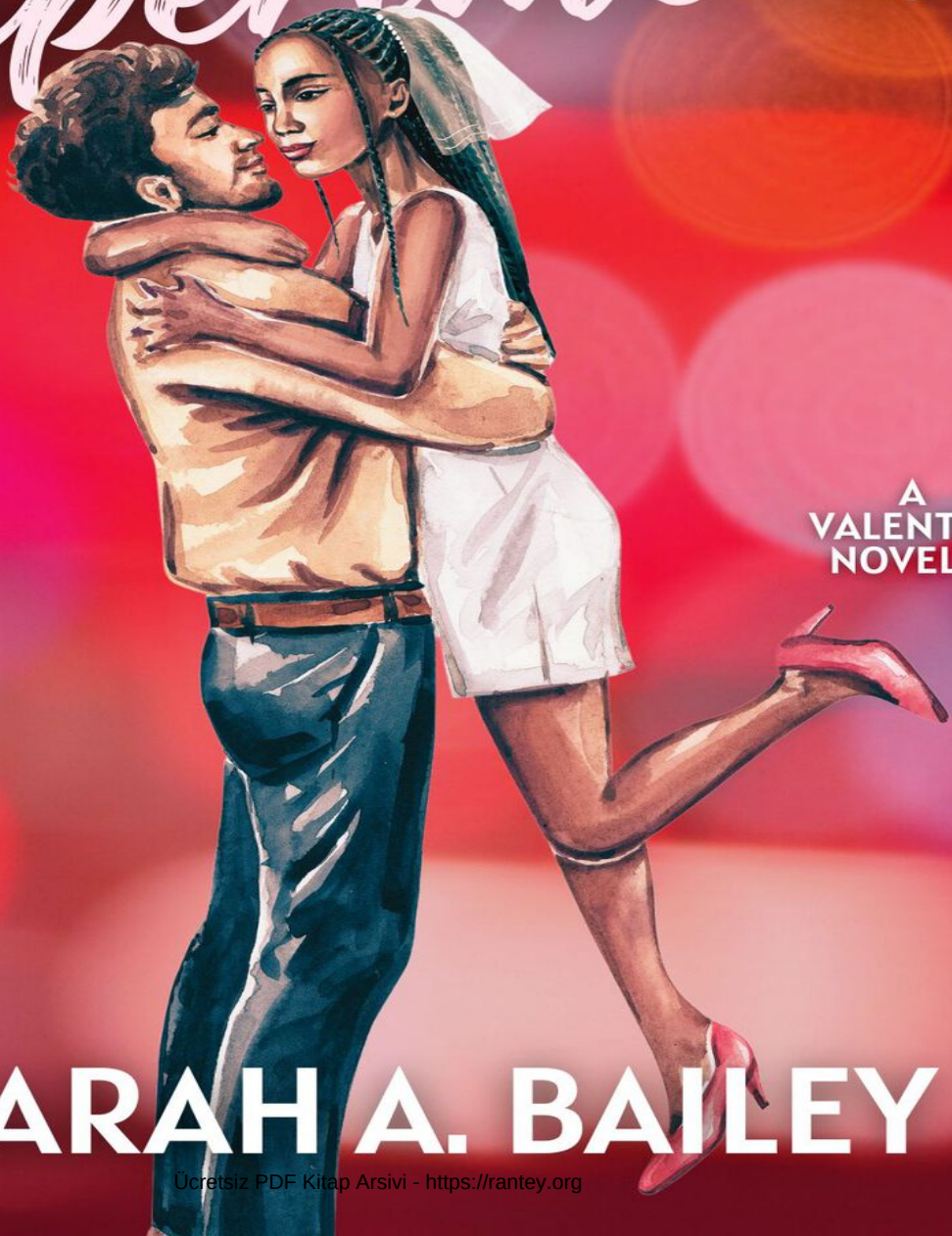
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The Forever Experiment

A
VALENTINE
NOVELLA

SARAH A. BAILEY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

*The
Forever
Experiment*

BİR SEVGİLİLER ROMANI

SARAH A. BAILEY

Copyright © 2025 by Sarah A. Bailey

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabın izinsiz olarak kopyalanması, bir web sitesinde yayınlanması veya başka herhangi bir yolla dağıtılması yasa dışıdır.

Bu tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak illüstrasyonu Elena Sedova'ya

aittir. Düzenleme: The Fiction Fix

*Bu, nasıl rahatlayacaklarını unutmuş, aşırı bağımsız büyük kızlar için.
Kendinize, onu sokaklarda bir köpek gibi gezdirmenize izin veren ve sizi
çarşafların içinde iyi bir eş gibi dizlerinizin üzerine çöktüren bir Golden
Retriever bulmanız dileğiyle.*

Content Warnings

Bu kitap olgun temalar içermektedir ve 18 yaşından büyük okuyucular için uygundur.

İçerik şunları içerir: Açık dil, alkol tüketimi, zehirli ilişki tartışmaları (geçmiş; sayfa dışı), kısa işyeri tacizi ve işyerinde cinsel taciz iması, halka açık seks ve teşhircilik, oral seks, kısıtlama ve boğma ve boşalma oyunu.

Easton

Sevgililer Günü - 10 Yıl Önce

"Sakızına biraz daha yüksek sesle vur, tatlı çocuk."

Bu lakap sessiz kütüphanenin duvarlarında yankılanırken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Dizüstü bilgisayarımın arkasından başımı kaldırdığımda badem biçimli, kahverengi ve altın benekli iki gözün bana baktığını görüyorum. Kaşlarını çatmış dolgun dudaklarına rağmen bu gözlerden eğlence fişkırıyor.

"Sakız değil. Şeker." Ona sırtıyorum, bu sefer daha yüksek sesle çiğnemeye geri dönmeden önce Tart Hearts kutusunu tutuyorum.

Alay ediyor, başını sallarken bakışları ekrana düşüyor. Tırnakları sıkıntısını belli edecek şekilde tuşlara vuruyor. İş Hukuku 101 dersimiz için aynı dönem ödevi üzerinde çalıştığımı biliyorum. Diğer sınıf arkadaşlarımızın çoğu Sevgililer Günü'nü daha cazip şekillerde geçirmeyi tercih ederek ödevi bitirmek için Pazar gecesine kadar erteleyecek ama Maya'nın bu gece Kuzey Kütüphanesi'ne gelip çalışacağını biliyordum ve benim de aynı şeyi yapmam şaşırtıcı değil.

Eğer bu en romantik tatilde birine çıkma teklif edecek olsaydım, bu o olurdu.

Yine de hayır derdi. Onun yerine, akşamımı bir kez olsun derslerimi hallederek geçirirken bir yandan da

onunla konuşmak için bulamayacağımı bildiğim cesareti arıyorum.

Yani, Maya ile sık sık konuşuyorum. Aynı dersleri alıyoruz ve bu onu takip ettiğim için değil. İkimiz de hukuk okuyoruz. Geçen dönem birkaç öğrenciyle birlikte bir çalışma grubu oluşturduk ve herkesin bu akşam için planları olmasına rağmen sık sık buluşuyoruz.

Maya ile geçen sonbahar Hukuk ve Edebiyata Giriş dersinde tanıştım. İlk gün, profesörümüzden müfredatla ilgili açıklama isteyecek cesareti gösteren tek öğrenci olarak dikkatimi çekmiş ve kendini tanıdığım en hırslı, açık sözlü ve azimli kadın olarak tanıtmıştı. Kız kardeşim Penelope'nin Oxford'a kabul edildiğini düşünürsek, bu çok cömertçe.

O zamandan beri onu arzuluyorum ve bazen Maya'nın aynı tutkuyu görebildiğime yemin edebilirim, ama yüzeyin altında ne olursa olsun, kesinlikle harekete geçmeyecek.

Zamanının yüzde yüzünde okula, kariyerine ve geleceğine odaklanıyor. Erkeklerin zaman kaybindan başka bir şey olmadığına, başarısını engelleyeceğine inanıyor. Dürüst olmak gerekirse, katılmadığımı söyleyemem. Ortalamanın üzerinde bir penis ve istekli bir dil dışında sunabileceğim pek bir şey yok, ama onunla birkaç dakika bile yalnız kalmama izin verseydi, dersler arasında ona bir iki orgazm yaşatmaya fazlasıyla istekli olurum.

Maya'da bir şey var; enerjisi, aurası, gülümsemesi. O güzel ağzından bir kahkaha çıkarabildiğimde hissettiğim zafer. Ona bağımlıyım.

Bunu ona nasıl söyleyebilirim ki?

Hey, benim ligimin çok dışında olduğunu biliyorum, ama beni kişisel oyuncağın yapmayı hiç düşündün mü, çünkü senin için hiçbir şey olmaktansa bunu tercih ederim?

Ben lanet bir deliyim.

"Eğer bir parça istiyorsan Maya bebeğim, tek yapman gereken o güzel bacaklarını buraya getirip benden kıbarca istemek."

Gözleri ekranın üzerinden bana dikilmiş, biraz da cazibeyle parlıyordu. Bana ilk kez "yakışıklı çocuk" dediğinde, üniversitemizin Mock Trial takımında birinci sınıftaki tanığın liderliğini üstlenmeyi teklif etmiştim ve kendisi liderliği üstlenmeden önce bana hemen oturmamı söylemişti. Bu beklenen bir şeydi, çok motive bir öğrenci değilim. Hukuk fakültesine başvuruyorum.

Çünkü babam bir doktor ve kız kardeşim bir gün kayıp şehirleri keşfedecek ve ben ailemin içine eden kişi olmamaya kararlıyım.

Ne olursa olsun, bu lakap tıpkı benim ona takıldığım gibi ona da takıldı ve kısa bir süre sonra "Maya bebek" oldu. Bundan nefret ediyormuş gibi davranıyor, ancak daha fazla nefret ettiği tek şey, ona bu şekilde seslenmeyi bıraktığım üç aylık dönemdi, çünkü bundan hoşlanmadığını düşündüm.

Karmaşık biri, ama elimden gelse nüanslarını çözmek için bir ömür harcardım.

"Bu gece dışarıda başını belaya sokman gerekmiyor mu?" Sesi bir mırıltı, dizüstü bilgisayarını kapatıp sandalyesinden kalkarken hareketleri ipek gibi. Tatlı, kalın kalçalarını masamın kenarına yerleştirmeden ve avucunu uzatmadan önce bana doğru adım atıyor.

Kutudan bir kalp çıkarıyorum, üzerinde "B Benim" yazan mavi bir kalp aldığıma emin olduktan sonra kalbi onun eline tutuşturuyorum ve kollarımı başımın arkasında kavuşturarak sandalyemde geriye yaslanıyorum. "Yapacak daha iyi işlerim vardı."

"Beni takip etmek gibi mi?" diye soruyor, üzerinde ne yazdığına bile bakmadan şekeri ağzına atıyor.

"Seni takip etmiyorum," diye alay ediyorum.

"Doğru. Tabii ki bilmiyorsun," diyor şık, düz saçlarını omzunun üzerinden savurarak. "Bu yüzden gece Kuzey Kütüphanesi'ndesin, hem de evinden kampüsteki Ana Kütüphane'den çok daha uzaktayken."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Şimdi sapık kim?"

Gözlerini deviriyor, bakışlarını başka yöne çeviriyor, ama yanaklarından süzülen allığı yakalıyorum.

Bu beni cesaretlendiriyor. "Neden bu gece biriyle çıkmıyorsun?"

"Çıktığım tek şey derslerim." Bir kahkaha atıyor. "Tıpkı bir gün kariyerimle evleneceğim gibi." Omuz silkiyor. "Ben böyle seviyorum."

"Kırk yaşına geldiğimizde evli değilsek birbirimizle evlenmemiz gibi bir şey yapabiliriz," diye göz kırpmıyorum.

Başını eğip gülümsemesini gizlemeden önce gözleri benimkilere kayıyor. "Peki seninle neden evlenmek isteyeyim güzel çocuk?"

Dudağımı ısııyorum, sandalyemde sallanıyorum, bir çocuk gibi kıkırdamamaya çalışıyorum. Bu etkileşimle ilgili bir şey beni düpedüz sersemletiyor. "Yatakta harikayımdır."

"Mhmm." İnançsız bir iç geçirir, ama kızarması derinleşir.

"Lütfen," diye homurdanıyorum, kendime her zamankinden daha fazla güveniyorum. "Burada oturup bunu hiç düşünmemiş gibi davranmaya çalışma."

Dudağını ısıyor, bana bakmayı reddediyor, yine de gözlerinin başımın arkasında katlanmış kollarımdaki esnemeyi takip ettiğini izliyorum. Aynı şekilde yazı yazarken ellerimi, onu bakarken yakaladığım için dudaklarımı yalarken dilimin hareketini izliyor. Vücudumla yapabileceğim her şeyi hayal etmek için vücudumu katalogluyor.

Kollarımı açıp avuçlarımı kalçalarımın altına gezdiriyorum ve o da bunu izliyor.

"Gördün mü? Yine ellerime bakıyorsun."

Maya'nın gözleri benimkilere kayıyor, içlerindeki altın ışıltı parlıyor. "Güzel eller," diye itiraf ediyor, neredeyse nefesi kesilmiş bir halde.

"Onlarla pek çok güzel şey yapabilirim," diye huysuzca cevap veriyorum.

Aramızdaki hava kalınlaşıyor, söylenmemiş soru ikimizin de diğerinin çekmek istediğinden emin olmadığı bir ip gibi asılı duruyor. Öne doğru eğilip hâlâ önümdeki masada oturduğu yere bakıyorum. Yavaşça elimi kaldırıp kalçasının yanına koyuyorum ve serçe parmağımı kaldırarak bacağına temas ettiriyorum.

Orada duruyorum, uzaklaşması, bana hayır demesi için ona zaman tanıyorum. Ama yapmadı.

Parmağımı taytının kumaşı üzerinde gezdiriyorum. Bordo renkli bir kazak elbise ve onu çıplak görmek için can attığım bir çift diz üstü çizme ile vurgulanmış şeffaf bir tayt.

"Easton," diye nefes alıyor.

Hemen duruyorum ama daha elimi çekmeden kazağımın yakasından tutup beni ayağa kaldırıyor. Onu takip ediyorum, bacaklarının arasına giriyorum ve benim için nasıl açıldıklarının tadını çıkarıyorum.

Bir saniyelik askıya alınmış zaman, gözlerinin benimkilerle buluşmasına izin veriyor, bir buçuk yıllık bastırılmış gerginlik ve hayaller, gömleğimi tekrar çekip ağzımı onunkine zorlamadan önce bakışlarımızda çarpışıyor.

Dudakları dudaklarımla buluşuyor; ağzımı sahiplenmesinin şiddetiyle yumuşak bir tezat oluşturuyor. Elleri enseme kırılıyor, dilini dudaklarımla kenarında sahiplenici bir şekilde gezdirirken uzun tırnakları saçlarıma dolanıyor.

"Kahretsin Maya," diye inliyorum, beni daha sıkı kavrayıp kendi iniltisini çıkarırken onu teşvik ediyorum.

Ellerimi kalçalarından yukarı kaydırıyorum, avuçlarım şeffaf taytının ve kazak elbisesinin yumuşak kumaşının üzerinde kayarak kalçalarını kavıyor. Onu kendime doğru çekiyorum, vücutlarımız aynı hizaya geliyor ve şimdi bastıran sert uzunluğum karşısında nefesinin kesildiğini hissediyorum

içine. Dudaklarımı onunkilerden çekip çenesini ve boynunu okşayarak dilimin altındaki tatlı etinin tadını çıkarıyorum.

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, kalçaları belimi sıkıca sarıyor. "Ben bunu asla yapmam."

"Tanrı'ya şükür," diye törpüledim tenini.

Başka bir erkeğin onun kalçalarına dokunmasını ya da ağzını onun teninde gezdirmesini asla düşünmek istemiyorum. Dişlerimi köprücük kemiğine geçiriyorum, bunu ona yapan tek erkek olmak için yanıp tutuşuyorum.

"Kurallar," diyor ve geri çekilip ona bakmama neden oluyor. Saçları dağınık, gözbebekleri kocaman açılmış, ağır ağır nefes alırken koyu renk gözbebeklerini kaplıyor, şehvet dolu bakışlarla bana bakıyor.

"Kurallar mı?"

Maya başını sallar. "Bu tek seferlik bir şey, eve birlikte dönmeyeceğiz ve bundan bir daha asla bahsetmeyeceğiz."

"Gerçekten çok iyi bir iş çıkarsam bile mi?"

Başını sallayarak bir kahkaha atıyor.

"Tamam. Bir daha asla bu konudan bahsetmeyeceğiz, tabii..." Sırıtiyorum. "İkimiz de kırk yaşına geldiğimizde bu evlilik anlaşmasını paraya çevireceğiz. O zaman, sen tekrarlamama izin verene kadar her fırsatta bu geceyi gündeme getireceğim..." Elimi boynuna götürüyorum, parmaklarımı nazikçe boğazına kapatıyorum. "Ve bitti..." Eğildim, dudaklarımı kulağına bastırdım. "Ve tekrar."

"Easton," diye nefes alıyor. "Evet, Maya bebek?"

"Kapa çenenin ve sık beni." Bacaklarını daha da açarken kendini arkasındaki masaya yaslayarak geri çekiliyor. Kazak elbisesi kalçalarına kadar iniyor ve pürüzsüz, koyu tenini ortaya çıkarıyor.

Avuçlarımı teninde gezdirirken, parmaklarımı bacaklarının arasına daldırıp şeffaf tayıtı kavrarken sikim kotuma çarpıyor. "Bunlar senin için ne kadar önemli?"

"Bana dokunduğunu hissetmek kadar önemli değil."

"Siktir." İkimiz de aşağıya, kalçalarının tepesindeki tayıtı yumrukladığım yere bakarken alınlarımız birbirine yapışıyor. Tayıtı yırtıp açtığımda kumaşın yırtılması hızlı nefes alış verişlerimize karışıyor ve çıplak tenine ulaşmamı sağlıyor.

Elbisesini daha yukarı kaydırıyorum, böylece belinde toplanıyor, kollarımı kalçalarına doluyorum ve önünde yere düşüyorum, beni amıyla yüz hizasına getiriyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye tışlıyor.

Parmağımı dantel külotunun ipeğinin üzerinde gezdiriyorum, kumaşın altından geçip kenara çekiyorum. Çoktan ıslanmış, mükemmel bakımlı siyah saç üçgeninin altında uyarılmayla parlıyor. *Çok ateşli.*

"Maya, bebeğim, tanıştığımızdan beri senin tadına hasret kaldım." Başımı kaldırıyorum ve onun alev alev yanan kara gözlerini içimde buluyorum. "Şimdi beni bundan mahrum bırakmayacaksın, değil mi?"

"Biz..." Nefes nefese, göğsü kabarak sessiz kütüphanede etrafına bakınıyor. "Bu konuda hızlı olmayı dener misin? Teknik olarak halka açık bir yerdeyiz."

Gergin, rahatlık alanının dışında olduğu belli ve bu beni teşvik etmiyorsa lanet olsun, bunun yaşayacağı en iyi cinsel deneyim olduğundan emin olmak için çaresiz.

"Tek önceliğim senin yüzüme boşalmanı hissetmek ve eğer biri bunu bölmek isterse, lanet olası izleyebilir."

", " diye inliyor, başı geriye düşüyor. "Bu bir evet mi Maya, bebeğim?"

"Tanrım, Easton," diye mırıldanıyor, başını eğip kalçalarının arasında hareket edişimi izliyor. "Evet, lütfen. Siktir."

Onu masanın kenarına çekip dizlerinin iç kısmına bastırarak daha geniş açtığımda nefesi kesiliyor. Dilimi yarığına doğru kaydırmadan önce külotunu bir kez daha kenara çektiğimde bacakları titriyor.

Ortasına doğru ilerleyip içine girmeden ve ağzımı geri çekmeden önce alaycı bir yalamayla klitorisini fiskeliyorum. Tırnaklarını saçlarımda hissediyorum, tellerimi çekiyor ve yüzümü tam olarak istediği yere zorluyor.

Tomurcuğunu ağzıma alıyorum, dişlerimle kısıtırken dilimi etrafında döndürüyorum, parmağımı merkezine sokuyorum. İçine girdiğimde inliyor, parmağımı boğumundan bükerek çağırma hareketi yapıyor, tam doğru noktaya masaj yapıyorum.

"Tanrım, Maya. Tadın çok güzel bebeğim."

Islak sıcaklığının içine girmek için çaresizce ona sarılmaya devam ederken sikim zonklıyor. Kalçaları başımın etrafında titrerken saçlarımdaki tutuşu sıkılaşıyor. İlk başta sessiz ve yumuşak olan inlemeleri daha yüksek sesle çıkmaya başlıyor. Kontrolünü kaybediyor, artık bu şekilde yakalanabileceğimiz korkusuyla ilgilenmiyor.

Kalçalarını yüzüme çarpıyor, sürtünme ve haz peşinde koşuyor, ona vermek üzere olduğum serbest bırakma için çaresiz. İçine ikinci bir parmağımı sokuyorum, ikisini de kıvırıyorum ve elimi daha hızlı hareket ettirirken dilimle klitorisine ritim tutturuyorum.

"Easton," diye nefes alıyor ve dudaklarından çıkan nefes nefese ismimin iniltisiyle neredeyse boşalıyordum. Boşta kalan elimi sikime bastırıyorum, içime dolmak için yalvaran salıvermeyi bastırmak için baskı uyguluyorum. Onun içinde olmalıyım.

Titreyen bacakları yüzümü eziyor, başımın arkasındaki eli beni merkezine o kadar sert bastırıyor ki boğulacağımı sanıyorum ama lanet olsun, şikayet etmiyorum.

"Aferin kızıma. Tadına bakmama izin ver."

"Kahretsin," diye soluk soluğa bağılıyor ve doruğa ulaştığını, parmaklarımı ıslattığını hissediyorum. Başımı bırakıyor, vücudu titriyor ve masanın üzerine düşüyor.

Kalçaları yüzüme karşı hareket etmeye devam ederken, klitorisini bırakıp dilimi içine kaydırarak, tadının tadını çıkarırken salgısının ağzımı kaplamasına izin veriyorum.

"Easton, aman Tanrım," diye devam ediyor Dünya'ya geri dönerken.

Zevkin son damlasına kadar onu sıkana kadar durmuyorum, dizlerimin üzerine oturup parlayan koyu tenini, titreyen uzuvlarını ve masaya uzanıp *benden* tatmin olurken vahşi saçlarını seyrediyorum.

Yavaşça doğrulup oturuyor ve ben de ayağa kalkıp onun üzerinde yükseliyorum. Bakışlarını kaldırıyor, dolgun dudaklarında yumuşak, doygun bir gülümseme belirirken gözleri kapüşonlu ve şehvet dolu. "Şimdi beni becerecek misin, tatlı çocuk?" Cüzdanımı almak için arka cebime uzanıyorum ve içinde sakladığım prezervatifi çıkarıyorum. Folyoyu parmaklarımın arasında çevirirken Maya'nın gözleri kocaman açılıyor. "Vay be. Hazırlıklı gelmişsin."

"Sen etraftayken mi? Her zaman, Maya bebeğim. Bir mucizenin ne zaman kendini göstereceğini asla bilemezsin."

"Beni becermek bir mucize mi?" diye düşünüyor.

"Seni henüz becermedim ama bebeğim, o güzel amcığını yemek bir rüyanın gerçekleşmesi gibi hissettirdi."

Kotumun düğmesini açarken ambalajı dişlerimle yırtarak açıyorum. Ben sikimi çıkarırken gözleri parlayarak ve alt dudağı dişlerinin altından kayarak dikkatle izliyor. Bakışları hızla yüzümle kendimi yumrukladığım yer arasında gidip geliyor. Benim için salyalarını akıttığını görünce içimde bir tatmin duygusu oluşuyor.

Bacaklarının arasına götürmeden önce prezervatifi ucumdan aşağıya doğru yuvarlıyorum. "Dirseklerinin üzerinde geriye yaslan. Bu mükemmel amcığın içine batışımı izlemeni istiyorum."

"Easton," diye inliyor. "Lanet olası ağzın."

"Klitorisine karşı hissettiklerinden mi bahsediyorsun yoksa ağzından çıkan kelimelerden mi?"

"İkisi de," diye inliyor başımı ıslak yarığından geçirip ortasına çentik atarken.

Nefesi kesiliyor ve ben onu tamamen içine iterken boğazımdan bir inilti dökülüyor, sikimin etrafını bir mengene gibi sardığını hissediyorum. "Kahretsin Maya, çok darsın."

Kusursuz kalçalarının arasında kaybolduğumu görünce aklım başımdan gidiyor, onun kusursuz bedeninin içinde olduğumu biliyorum. Hızla nefes aldığını hissediyorum, elleri pazularımı kavıyor, kalçaları öne doğru sarsılmaya başlarken tırnakları tenime batıyor.

"Hareket etmeni istiyorum," diye fısıldıyor. "Beni becermeni istiyorum. Şimdi." "Bacaklarını belime dola," diye homurdanıyorum.

O uyuyor ve ben geri çekiliyorum, altımdaki masayı sallayacak kadar sert bir şekilde ona geri çarpmadan önce aletimin onun uyarılmasıyla nasıl ıslandığını izliyorum. Kalçalarını kavıyorum, beni itiş için karşılarken ona doğru sürüyorum.

Ellerinden biri boynuma dolanıyor, ağzı ağzıma çarparken başlarımızı birbirine yaklaştırıyor. Dudaklarının yumuşak hissi ile dudaklarını benimkilere karşı aceleyle hareket ettirmesi, dilini ağzımın içine sokması, kendi tadını alabildiğini bilerek inliyorum.

Vücudumdaki her atom hiperaktif, hissedebildiğim her santim tene bağlı. Baldırları kaburgalarıma sürtünüyor, parmakları saçlarımda dolanıyor, nefesi dilime geliyor ve yumuşak teni ellerimin altında. Amcığı sikimin etrafında sıklaşıyor, tüm vücudum bu hisle alev alev yanıyor.

O elektrikli ve onun içinde olmak lanet bir rüya gibi hissettiriyor.

Beyaz sıcak zevk sinirlerimden geçerek omurgamın dibine yerleşiyor ve vücudum ihtiyaçla nabız gibi atıyor. İnclemeleri yükseldikçe kalbim göğsümde sıkışıyor ve bana çok yaklaştığını söyleyen bir kreşendoya ulaşıyor.

"Maya, bebeğim, sikimin üzerine gel," diye inliyorum ağzına. "Lütfen. Her tarafımı dağıt. Buna çok ihtiyacım var."

İki kolu omuzlarıma düşüyor ve bacakları kalçalarımın etrafında gerilirken tırnakları sırtıma batıyor. "Easton," diye haykırıyor, nefesi boynuma geliyor.

Omuriliğimin dibindeki o zevk patlarken, onun sıklaştığını ve salıverilmemi ateşlediğini hissediyorum. Kolum beline dolanıyor, bizi olabildiğince yakınlaştırırken diğer kolum boynunun dibini buluyor ve saçlarını yumrukluyor.

İçine boşalırken onun adını nasıl inlediğimin belli belirsiz farkındayım, seslerimi omzuna bastırıyorum. Zihnim boşalıyor ve gözlerimin arkasında yıldızlar patlıyor, tüm varlığım bedenlerimizin birleştiği yere, ağzının tenime verdiği hisse, saçlarımdaki ellerine, etrafımda kasılırken içinde titreşen sikime odaklanıyor.

İkimiz de geri çekilecek gücü bulmadan önce ne kadar süre böyle yattığımızı bilmiyorum ama ellerimi teninde tutuyorum, ona dokunabildiğim ve hissedebildiğim her saniyeyi uzatıyorum. Dudaklarım çenesine doğru sürükleniyor ve ağzını buluyor.

Gözleri buğulu, dudaklarıma bakarken tutkuyla yüzüyor, ellerini sırtımda aşağı yukarı gezdiriyor, bacakları hâlâ belimde kilitli. "Bu..." diye kesik kesik nefes alıp veriyor. "Vay canına."

"Sana yatakta iyi olduğumu söylemiştim." Ağzına karşı gülümsüyorum.

"Masada iyisin. Yatakta hâlâ berbat olabilirsin."

İçimden bir kahkaha patlıyor ve bunun tek seferlik bir şey olmasının beni gerçekten öldürebileceğini fark ediyorum. Bu kadına düpedüz kafayı takmış durumdayım. "Öğrenmek ister misin?"

Başını eğerek geri çekiliyor. Sorduğum soru karşısında yüz hatları yumuşuyor ve yanaklarındaki kızarıklığı ve şakağındaki teri öpmek, vücudumun onda yarattığı tepkiyi sahiplenmek istiyorum.

"Sana bunun sadece bir kez olacağını söylemiştim Easton," diye fısıldıyor.

Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyorum. "Denediği için bir erkeği suçlayabilir misin?"

Dudağını ısıyor, başını sallarken gülümsemesini gizliyor. İçinden çıkıp prezervatifi boş kahve fincanımın içine saklayıp masamızın yanındaki çöpe atarken ağzından küçük bir inilti kaçıyor. O mahvolmuş taytını çöpe atarken ben de kendimi kot pantolonumun içine sokuyorum. Kalçalarını bir kez daha kavıyorum, parmaklarını saçlarında gezdirirken elbisesini düzeltmesine yardım etmek için onu masadan kaldırıyorum.

"Seninle eve kadar yürüyebilir miyim?" diye sordum.

"Sanırım. Madem ısrar ediyorsun," diye alay ediyor masalarımızı toplayıp çantalarımızı alırken.

Elimi sırtına koyup kütüphanenin ana kapısına kadar ona rehberlik ediyorum ve Şubat akşamının soğukunda dışarı çıkarken bir kapıyı onun için açık tutuyorum.

"Kahretsin, o taytları mahvettiğimde ne kadar soğuk olduğunu düşünmemiştim," diyorum yanımda titrerken.

"değil. Kısa bir yürüyüş." Her kelimede dişleri takırdıyor.

Paltomu çıkarıp omuzlarına atıyorum. Çıplak bacaklarının hava koşullarına maruz kalmasına ne kadar yardımcı olacağını bilmiyorum ama elimden gelen tek şey bu.

Kampüsün yakınındaki dairesine doğru ilerlerken ortalık sessiz, ama bu beklediğiniz kütüphanede sınıf arkadaşımınla seviştim sessizliği değil. Bu, samimi olduğunuz kişiyle yatağa girip bütün gece ona sarılmak istemenize neden olan rahat bir ben-az-geldim-sert sessizliği.

Maya'nın sitesine vardığımızda, anahtarlarını almak için çantasını karıştırıyor, sonra bana dönüp ceketimi silkiyor. "Ceketini giymeme izin verdiğin için teşekkürler," diyor usulca. "Ve... orgazm için."

"Orgazmlar." Gülümsüyorum. "Çoğul."

Gözlerini devirerek ofluyor. "Doğru. Çoklu orgazmlar için teşekkürler, Easton."

Bana gözlerini devirirken o kadar güzel ki. "Sana iyi geceler öpücüğü verebilir miyim?" demekten kendimi alamıyorum.

Dudakları yumuşak bir şekilde eğiliyor, ses tonu nazik, "Bunu bir daha yapmayacağız. Bu bir şey haline gelmeyecek." Gözleri yere düşüyor. "Birkaç ay içinde hukuk fakültesi için taşınacakken bir ilişkiye kendimi kaptırmayacağım."

"Anlıyorum." Yüzünü tutup bana bakmaya zorluyorum. "Peki, sana sadece bir kez sahip olabileceksem, en azından bunu doğru yapabilir miyim?"

Bunun üzerine yumuşuyor, başını sallarken gülümsemesi daha da genişliyor. Şimdi diğer elimi yanağına götürüyorum, ağzını kendime doğru çekerken parmaklarımı saçlarında dolaştırıyorum. Dudaklarımı dudaklarının arasında gezdiriyorum, onu usulca öpüyorum ve bu anı olabildiğince uzatmak için çaresizce tadına bakıyorum.

Maya göğsüme yaslanıp ağzını ağızıma dayadığında bir şeyler doğru geliyor. Hiçbir şey olmadığımızı, hiçbir zaman da olamayacağımızı biliyorum ama keşke böyle olmasaydı. Dillerimiz dans ederken inlemesi, onun da aynı şeyi düşünüp düşünmediğini merak etmeme neden oluyor ve kazağımı yumruklayıp bizi birbirimize yaklaştırdığında, sanki o da bitmeye hazır değilmiş gibi, bu his pekiyor.

Önce o uzaklaşıyor -çünkü ben uzaklaşmayacağımdan eminim- hızla göz kırpmıyor, sanki bir rüyadan uyanıp gerçekliğe geri dönüyormuş gibi. Ben de aynısını hissediyorum, kendimi uzaklaşmaya zorlamadan önce başparmağımı son bir kez yanağına sürüyorum.

Dairesinin kapısına doğru tökezleyerek ilerliyor ve ben de cezalandırılmaktan hoşlanan biri olduğum için, anahtarını kaydırırken seslenmekten kendimi alamıyorum

kilidin içine. "Evlilik anlaşmasını unutma Maya bebeğim. Kırkıncı doğum gününde gece yarısı seni arayacağım ve bir cevap bekliyorum."

"İyi geceler Easton," diyor gülerek.

"Sevgililer Gününüz kutlu olsun!" Kapısını açarken bağıyorum.

Çerçevenin içinde duruyor, arkasından kapatmadan önce bana göz kırpmıyor.

Easton

"DERRICK, SÖZ VERİYORUM, kapımın üzerinde senin kesilmiş kağıttan kalplerine ihtiyacım yok."

"Tabii ki öyle. Gelecek haftanın kutsal gününde sevişebilmeniz için iyi şans getirsin diye."

"Bu kalpler benim seks hayatıma seninkinden daha fazla katkı ," diye mırıldanıyorum asistanıma, ofisimin kapısında bir sandalyenin üzerinde durmuş çerçevenin üzerine pembe, kırmızı ve beyaz kalp şeklinde çelenkler dizerken onu izliyorum.

Sabahın büyük bir bölümünü ofisimin dışındaki masasında bunları çizerek ve keserek geçirdi ve ben de aniden yeni bir asistan için ilan verme ihtiyacı hissettim.

"En azından benim bir seks hayatım var" diye şarkı söylüyor.

Bilgisayar ekranıma geri dönmeden önce ona orta parmağımı çevirerek alay ediyorum. Boise'de kış normalde kişisel yaralanma davaları için yoğun bir dönemdir. Kaygan yollar, kaza yapan arabalar, ne olduğunu bilirsiniz - gerçi benim şirketim tatilden bu yana mevsimsel olarak durgun.

Seks hayatım da farklı değil.

Kendime *daha 10 Şubat'ta olduğumuzu* hatırlatıyorum. Kendimi kurak bir yıl geçirirken bulacağımdan mantıksız bir şekilde korkuyordum ve Derrick'in maskaralıkları hiç yardımcı olmuyor.

Tanrıya şükür ay sonunda kız kardeşlerimi görmek için bir seyahat planladım. Bu ofisten ve soğuktan çıkmam lazım.

"Yılbaşı gecesi üzüm yiyip masanın altında mı oturdun?" diye soruyor sandalyeden kalkıp kâğıt parçalarını toplamaya başlarken.

"Hayır, ben üzüm yemedim..." Gözlerim Amerikan Barolar Birliği'nden gelen bir bültene takılınca kelimelerim dilimde canlanıyor.

Normalde bu bültenler doğrudan çöp kutusuna gider ama bu bültenin konu başlığına bakınca hemen açtım: *ABA Kış Konferansı Açılış Konuşmacısı Maya Atler*.

Maya. Sikeyim. Atler.

Bu isim kafamın içinde tanıdık bir rüzgâr gibi çınlıyor, tıpkı Oregon'daki ailemi ziyaret ettiğimde ve arabamdan indiğimde, uzun aylar sonra deniz meltemini yüzümde hissettiğimde hissettiğim gibi. Gerçi Maya ile... Yıllar oldu.

Bir daha asla demeden önce bana inanılmaz bir gece yaşattı. Çalışma grubunda buluşmaya devam ettik ama sanki benim yanımda kendine güvenemiyormuş gibi sağlıklı bir mesafeyi korumaya özen gösterdi ve bunu bilmek ne kadar tatmin edici olsa da yine de canımı yaktı.

O yılın sonunda Harvard Hukuk'a kabul edildiğinde artık sınıf arkadaşından başka bir şey değildik. Yıllar boyunca internette sık sık kontrol ettim, başarısını uzaktan takdir ettim, ancak nişanlandığını gösteren bir Facebook güncellemesine rastladığımda, onu soğuk hindi bırakmaya karar verdim. Aradan yedi yıl geçmiş olması önemli değildi, ben hala ona takılıp kalmıştım.

Yıllar boyunca ara sıra birileriyle çıktım, hatta eski sevgililerimden birinin düğününe bile katıldım ama nedense bu, Maya'nın başka bir adamla evleneceğini öğrenmek kadar içimi yakmadı.

Sanırım iki yıl boyunca ona aşık olduktan ve bir gece onunla birlikte olduktan sonra, eğer biriyle birlikte olmak isteseydi benimle birlikte olacağını düşündüm. Çabalarım boşa gitmemişti ve cazibesi kafamda oluşmamıştı. O da beni istemişti - sadece daha çok kariyer istiyordu. Bunu anlayabilirdim. Sorun ben değildim. Hayır, sorun aşkın kendisiydi - ihtiyacı olmayan bir dikkat dağınıklığıydı - ve bu da kabul edebileceğim bir şeydi.

Sonuçta yeterince iyi olmayanın sadece ben olduğumu öğrenmek canımı yaktı. Yine de kendimi bültende pasif bir şekilde gezinmekten alıkoyamıyorum,

Kendisi hakkında yazılan paragrafı ve bir şirket kuran ülkedeki en genç avukatlardan biri olma başarısını durdurun,

Altında bir personeli ve San Diego'da lüks bir binada ofisi var. Ayrıca soyadının Atler olarak kaldığını fark etmekten kendimi alamıyorum ve umarım bültendeki yüzüksüz fotoğrafı yenidir, çünkü bu nişanlı olmayabileceği anlamına gelir. En azından artık değil.

Her zamanki gibi güzel, tasarımcı elinden çıktığı belli olan takım elbisesini kusursuz bir şekilde giymiş, parlak, geniş gülümsemesini sergiliyor. Koyu kahverengi gözleri koyu ve ışıltılı, saçları örgülü, oysa onu son gördüğümde düzdü. Dudakları dolgun, pembe dudak parlaticısıyla ışıltıyor ve bana tatlarını anımsatıyor.

Onu çok merak ediyorum, aslen Chicagolu olduğunu, Boise'de üniversiteye, Boston'da hukuk fakültesine gittiğini bildiğim halde nasıl San Diego'ya geldiğini. Kaliforniya ile herhangi bir bağı olduğunu bilmiyorum, yine de sadece havası için buraya taşındığı için onu suçlayamam. Kendini hedeflediği kadar başarılı hissedip hissetmediğini ya da şu anda üzerinde çalıştığı yeni, daha büyük bir hayal olup olmadığını bilmek istiyorum. Nişanlısına ne olduğunu ve şu anda bekar olup olmadığını sormak istiyorum. En çok da beni hiç düşünüp düşünmediğini sormak istiyorum.

Bu son fark edişim, masamdan aniden kalkmama ve ofisimden dışarı adım atmama neden oldu; bu, kesinlikle dinlemediğim bir cümlemin ortasında olan asistanımın kafasını karıştırdı.

Koridordan patronumun ofisine doğru ilerliyorum: Harvey Lewis. Kapı tokmağını çevirip açmadan önce parmaklarımı kapıya vurup içeri girmek için izin bekliyorum. "Meşgul müsün?"

"Öyle olsaydım içeri girmene izin vermezdim," diyor ve masasından kalkıp bana bakmadan önce bilgisayar ekranını tıklıyor.

"Fazla zamanınızı almayacağım. Sadece şirketten bu yıl ABA konferansına katılacak kimse olup olmadığını sormak istedim."

Harvey başını sallar. "Bu yıl olmaz. Normalde gitmeye çalışırım ama Sevgililer Günü'ne denk geldiği için mi? Karım kafamı uçurur."

Kahretsin. Sevgililer Günü'nde mi?

Bülteni okurken tarihlere hiç dikkat etmemiştim.

"Benim de katılmama ne dersin?"

Bana kaşlarını kaldırdı. "İki gün boyunca Vegas'ta takılmak için bahane arıyormuşsun gibi hissedirdim ve bu firmanın utanç kaynağı gibi görünmesini istemem."

Kaşlarımı çatıyorum ama sanırım bunu hak ediyorum. En motive birey olarak bilinmem. Bununla birlikte, tam bir

Siktir git.

"Dürüst olmak gerekirse, Vegas'ta olduğunu bile fark etmemiştim," diyorum içtenlikle. "Üniversitedeki çalışma arkadaşımın açılış konuşmacısı olduğunu fark ettim ve onu desteklemeye gitmeyi çok isterim. Artı..." Telefonumu hızla çıkarıp e-postayı yeniden açarak çizdim. "Gerçekten ilgimi çekti..." Patronumla göz temasını sürdürürken bülteni taramaya çalışırken başparmağım ekranımda uçuşuyor. "Kurumsal Sürdürülebilirlik Çalıştayı."

"Doğru," diye mırıldanıyor Harvey, bilgisayarına geri dönerek. Gözlerini bana kaldırmadan önce bir şey ararken gözlerinde parlayan ışığı izliyorum. "Bana Maya Atler ile arkadaş olduğunu mu söylüyorsun?"

"Oh, onunla tanıştın mı?"

Kıkırdıyor. "Hayır ama duymuştum. Etkileyici biri."

"İnanılmaz derecede."

"Senin etrafında ne halt ediyordu?"

Gülümsemeye zorladım. "Biliyor musun? Neden ona konferansta sormuyorum?"

Harvey göbek derinliğinde bir kakhaha atarak sandalyesinde tekrar geriye yaslanır. "Gitmen benim için sorun değil Easton, ama bundan gerçekten bir fayda sağlamaya çalışmanı istiyorum, tamam mı? O lanet sürdürülebilirlik şeyine git. Sadece beni utandırma."

Elimi sahte bir selamla kaldırıyorum. "Sorun değil, efendim."

"Defol git ofisimden Easton," diye homurdanarak masasına geri döndü.

"Hemen efendim." Topuklarıma vuruyorum, yüzümde aptalca bir gülümseme var.

Maya

FUCK. FUCK. FUCKITY-FUCK.

Perdenin arkasına doğru ilerliyorum, not kartlarımı çılgınca okurken içimi bir mide bulantısı kaplıyor, kendimi birazdan yapacağım konuşma için zihinsel olarak hazırlıyorum... yani kendim hakkında. Yetiştirilme tarzım, kariyerim, ülkedeki siyahi kadınlara ait bir edebiyat hukuku firmasının en genç kurucularından biri olma yolculuğum.

Buraya gelmek için harcadığım emek göz önüne alındığında onur duydum ve şüphesiz bunu hak ediyorum, ama *lanet* olsun, topluluk önünde konuşmaktan nefret ediyorum.

"Bayan Atler?" diye soruyor etkinlik asistanlarından biri. "Takdim edilmenize beş dakika kaldı."

Başımı sallayıp yürümeye devam ediyorum.

"Oh, ve birisi buraya senin için bir hediye bırakmış. Sandalyenizin üzerinde."

Bu beni duraklattı. Kulise kurdukları küçük giyinme alanına doğru koşturuyorum, topuklarım sabırsızca yere vuruyor. Sandalyemin üzerinde pembe ve kırmızı çiçeklerden oluşan bir buket duruyor, sapları pembe bir kurdeleye sarılmış.

Çiçeklerin yanında bir kutu Tart Hearts duruyor, en son birlikte olduğumuzda paylaştığımız bayram şekeri. Son olarak, çiçeklerin yaprakları arasına pembe bir kart sıkıştırılmış. Yanlarına yaklaşıp kartı çıkardım ve açtım.

*Güller kırmızı,
menekşeler mavidir,
~~Bu Sevgililer~~
~~Günü'nde seninle~~
~~ölmek istiyorum.~~*

*Kır bir bacak, Maya
bebek - güzel çocuk*

Belli ki bir bakkaldan alınmış, son satırın üzeri çizilmiş, mesajı elle yazılmış ve altı imzalanmış, önceden basılmış bir karttı.

Easton Mason.

Uzun zamandır düşünmediğim ya da duymadığım bir isim, ama yine de hoş bir isim. Uzun, çok *uzun* bir zaman oldu; içime girdiği geceden beri yaptığımız konuşmaların sayısını bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar çok sayabilirim.

O gece kütüphanede seks yaptıktan sonra onu ektim, çünkü her ne kadar - bugüne kadar- tartışmasız yaşadığım en iyi seks olsa da ve onunla bu riski almak yıllardır hissettiğim en canlı şey olsa da, biter bitmez, onunla çok fazla düşme riskimin yüksek olduğunu biliyordum. Kelimenin tam anlamıyla dikkatimin dağılmasını göze alamazdım - burslarım ve hukuk fakültesine kabul edilmem tamamen odaklanmama bağlıydı.

Ondan sonra onu kendimden uzak tuttum ve o zamandan beri onu düşünmekten kaçındım. Onu incitmekten hep biraz korkmuşumdur. Sanırım Easton da benim onun hakkında hissettiklerimin aynısını hissediyordu ama o risk almaya hazırdı. Onunla seks yapmadan önce bunu biliyordum ve yine de yaptım çünkü bir şeyler hissetmek için çaresizdim, Easton Mason'ın bana *her şeyi hissettirmesini* beklemiyordum.

Buna daha sonra onu uzaklaştırdığım için duyduğum suçluluk da dahil çünkü o dönemde bir ilişki benim geleceğime zarar verebilirdi.

Aklımın bir köşesinde hep benden nefret ettiğini düşünmüşümdür ama tanıdık lakaplar, o geceden kalma şekerler ve bana şans dileyen çiçekler dudaklarımı gülümsetiyor, sinirlerim bir anlığına unutuluyor.

O burada mı?

Ortak üniversite arkadaşlarımızdan Oregon Üniversitesi'nde hukuk fakültesine gittiğini ve Boise'e döndükten sonra ilk yılımızda staj yaptığı firmada çalışmaya başladığını biliyorum.

Atler ve Ortakları'nı kurduğumdan beri her yıl Amerikan Barolar Birliği konferansına katıldım ve Easton Mason'ın katıldığını hiç duymadım.

"Bayan Atler," diyor etkinlik asistanı, düşüncelerimi bölerek. "Sizin için hazırız."

O huzur anı yok oluyor, keskinlik mideme vuruyor, kalbim kaotik bir ritimle göğsüme çarpıyor. Görüşüm tünellenmiş gibi hissediyor, arkamı dönüp kıza gülümsemeye zorlarken bacaklarım titriyor. "Pekâlâ."

Onu perdeye kadar takip etmeden önce derin bir nefes alıyorum. Alkışlar başlamadan önce akıl hocam ve eski profesörümün beni kalabalığa tanıtmasını dinlerken kafasını sahnenin arkasına uzatıyor. Sahnenin diğer çıkıyor ve aniden perde yırtılarak beni kör edici ışıklara ve gürültülü kalabalığa maruz bırakıyor.

Bir nefes daha alıyorum, ortaya doğru yürürken topuklarımın yere vurduğunu duyuyorum ve yüzümü seyirciye dönüyorum. Midem boğazıma düğümleniyor ve aniden buraya gelmeden önce işemediğime pişman oluyorum. Podyumun kenarını tutarken ellerim titriyor, mikrofona eğildiğimde nefesim kısa ve hızlı. Sesimi kullandığım anda titreyeceğimi ve korkumu salondaki herkese belli edeceğimi biliyorum.

Sesim ne kadar kötü çıkarsa çıksın, konuşmaya başlamadan önce kendime üçten geriye sayma izni verdiğimde seyirciler kibarca alkışlıyor. Sağır edici bir ıslık salonda yankılandığında gözlerim titreyen ellerimden önümdeki kalabalığa kayıyor.

Tek seçebildiğim sahne ışıkları tarafından engellenen silüetler, ama koltukları tararken, en uçta üç sıra geride oturan bir figüre takılıyorum.

Easton Mason ayakta duruyor, iki parmağını ağzından yavaşça çekerek bana her zaman hayran olduğum o megawatt gülümsemesini gösteriyor. Elini bana küçük bir el sallıyor.

En sevimsiz sırtışın yüzümü gerdiğini biliyorum ve aniden, vücudumun içinde dönen hissi sağlayan şey sinirler değil, kelebeğin tanıdık kanat çırpışları oluyor.

Konuşmaya başlıyorum, sesim sabit ve güçlü.

Gözlerim hep onun üzerinde.

Easton

"PARDON, BAYAN'ı nerede bulabileceğimi biliyor musunuz-" Salon dışında köşeyi dönerken onu gördüğümde sözlerim kısa kesildi, bir grup hayran avukat yanında, konuşmasını ve olağanüstü kariyerini övüyorlardı. Etkinlik görevlisine gülümsedim. "Boş ver."

Kollarımı kavuşturup duvara yaslanarak onu izliyorum; durmuş, etrafındaki bir grup insanla derin bir sohbete dalmış, ellerini sıkıp iltifatları için minnettarlığını ifade ederken gözleri parlıyor. Arkasındaki panelli pencerelerden süzülen güneş, onu lanet olası bir hale gibi aydınlatıyor.

Hayranlarından biri uzaklaşmak için hareket ettiğinde, hareketlerini takip ederken gözleri benimkilere takılıyor. Gülümsüyordu, ama bana bakarken sırtışının genişlemesini ve gözlerinin bir şekilde daha parlak görünmesini kaçırmıyorum.

Konuşmalarını bitirirken sakinliğini koruyor ama gözleri birkaç saniyede bir benimkilere takılmadan duramıyor. Koridorun öbür ucundan bile yanaklarının kızardığını, bana bakarken yakaladığımda bakışlarının düştüğünü fark ediyorum - ki bu her seferinde oluyor, çünkü gözlerim hiç utanmadan onu terk etmiyor - dudaklarında gizli gülümsemeler oynuyor.

İlgilendiğim bir kadının peşinden gitmekten hiçbir zaman çekinmedim ve çoğu zaman bu ilgim karşılık buldu. Gizli bakışlara, kızarıklıklara yabancı değilim.

ya da kirpiklerini kırıştırıyor. Yine de, Maya'nın gözlerimin üzerinde olmasından başka bir şeye tepki vermediğini görmenin verdiği bir his var. Aramızdaki uğultulu akım çok güçlü. Göğsüme sarılmış bir kement gibi, beni santim santim ona doğru çekiyor. Böyle bir gücü hayatımda sadece bir kez hissettiğimi hatırlıyorum, o da Maya Atler'in de içinde olduğu son seferdi.

Etrafında duran son birkaç kişinin elini sıkarken ona aldığım çiçek buketini bir kolundan diğerine karıştırıyor. Onlar dağılırken bana dönüyor, geniş bir gülümseme normalde sahip olduğu soğukkanlı ve sakin tavrını bozuyor. "Selam, güzel çocuk."

Kollarım içgüdüsel olarak açılıyor ve sanki heyecanı onu ele geçirmiş gibi bana doğru hızla ilerleyerek kollarıma çarpıyor. Kendi kollarımı beline dolayarak onu havaya kaldırıyor ve kendi etrafında döndürüyorum. "Merhaba Maya bebeğim."

Omzuma yaslanıp iç geçiriyor ve ben onu yere bırakırken kollarımdan bir adım atıyor. Keşke kalsaydı. Uzun saç örgülerini omzunun üzerinden atıp bana bir kez daha bakıyor.

"İyi görünüyorsun." Sanki kendi değerlendirmesine katılıyormuş gibi başını sallıyor.

"Ben de aynısını söyledim ama görünüşün için *iyi* doğru kelime değil. Sen bir başyapıtsın."

"Easton." Bıyık altından gülüyor. "Burada olduğuna inanamıyorum. Seni görmek çok güzel."

Onu görmek güzelden de öte. Sanki bir rüyanın gerçekleşmesi gibi. "Seni de." Koridorda başımı salladım. "Benimle yürür müsün?"

"Elbette." Gülümsüyor. Otelin önüne doğru ilerlerken bir kolunu benimkine doluyor. "Yani, olasılıklar nedir ki?"

"Oldukça yüksek," diye gülüyorum, "buraya senin için geldiğimi düşünürsek."

Duruyor, yüzünü bana dönüyor, kaşları parıldayan kahverengi gözlerinin üzerine derin bir şekilde yerleşiyor. "*Sadece* beni görmeye mi geldin?"

Başımı salladım.

"Neden?"

Omuz silkiyorum, soğukkanlı olmaya çalışıyorum. "Sizi bültende gördüm ve patronum bu yıl konferansa gelemedi, ben de onun yerine geldim. Konuşmanızı görmek ve destek olmak için burada olmak istedim."

Yüzü yumuşar. "Bu çok tatlı."

Tekrar omuz silkiyorum ama muzaffer gülümsememi saklamakta başarısız oluyorum.

"Ama biliyorsunuz, konferansta çok sayıda inanılmaz atölye çalışması ve diğer konuşmacılar var. Öğrenecek çok şey var."

"Sen en iyi yardımcısın ve bugün senden çok şey öğrendim."

Ofluyor, gözlerini şakacı bir şekilde devirerek başını sallıyor. "Peki, burada yalnız mısın yoksa?"

"Bekâr olup olmadığımı sorma şeklin bu mu?" Otelin lobisine giden yürüyen merdivene adımımızı atarken soruyorum.

"Hayır." Arkasına yaslanıp bana bakıyor. "Bir meslektaşınla ya da asistanınla gelebilirdin diye düşündüm."

"Hayır. Aslına bakarsanız, bu benim asistanımdan bir geri çekilme." Dudaklarım yukarı doğru çekiliyor. "Çöpçatanlık yapmayı seviyor, çünkü biliyorsun... Ben bekârım. Madem merak ettiniz."

Düşünceli bir şekilde mırıldanıyor ama cevap vermiyor. Yürüyen merdivenlerden iniyoruz ve Maya lobinin en ucundaki, otelin iki kulesinden birine çıkan asansörlere doğru çalımli adımlarla yürümeye başlıyor. "Birkaç saat içinde katılmam gereken bir akşam yemeği var, o yüzden gidip kendime çeki düzen vereceğim ve-"

"Yemeği ek ve onun yerine benimle bir içki iç." Ses tonum amaçladığımdan çok daha umutsuz çıkıyor, ama onun benden tekrar uzaklaştığını görmek savaş ya da kaç duygularımı harekete geçiriyor ve sanırım savaşmak istiyorum.

Maya önümde duraklıyor, yüksek siyah topuklarının üzerinde dönüp bana bakarken uzun örgüleri sallanıyor. Üzerindeki kalem etek kalçalarını kusursuz bir şekilde sarıyor ve yürüdüğümüz süre boyunca eteğin külotlu çorapla kaplı kalçalarını nasıl sardığını fark ettim, bu da yıllar önce o taytın yırtılması kadar kolay olup olmadığını merak etmeme neden oldu.

Gözlerim vücudunda geziniyor, çünkü o ana kadar kendime doğru dürüst bakma izni vermemiştim.

Yüzüne ulaştığımda bakışları bana yapışmış, soğukkanlı bir değerlendirme sunuyor. "Biliyor musun, bekâr olup olmadığımı bile sormadın." Burnunu kırıstırıyor. "Belki de bu akşamki yemek planım erkek arkadaşımınla."

Başımı iki yana sallıyorum. "Öncelikle, bahsettiğiniz akşam yemeği Barolar Birliği tarafından düzenleniyor ve tüm konuşmacılar ve atölye liderleri için. Araştırdım." Ona doğru bir adım atıyorum. "Ayrıca katılmak için bir zorunluluk olmadığını da biliyorum."

"Bu bir ağ kurma fırsatı."

"Ve," diye sözünü kesiyorum, çünkü konuşmamı bitirmemişim, "eğer o lanet olası salonda ön sırada olmayan, söylediğin her kelimeye takılıp kalan, sonrasında tüm lanet olası gezegene -ve en önemlisi sana- seninle ne kadar gurur duyduklarını, şaşırdıklarını ve sana hayran olduklarını göstermek için seni bekleyen biriyle çıkıyorsan, o zaman yemek masasında karşında oturmayı hak etmiyordur." , gözlerinin erimesini izleyebilecek kadar yakınım.

Yutkunurken boğazının nasıl hareket ettiğini, nefesi yükselirken ciğerlerinin nasıl genişlediğini izliyorum. "İşte bu yüzden, umarım bekârsındır Maya."

Dudaklarını yalıyor, gözleri yere kayıyor. "Ben bekarım."

"Güzel." Onu geçip asansöre doğru ilerliyorum. Odam otelin aynı kanadında, yani ne olursa olsun aynı yöne gidiyoruz.

"Ama," diye devam ediyor bana yetişerek, "yemek kaçıramayacağım bir networking fırsatı."

Asansör kapılarının önünde durup yukarı oka basıyorum. "Kaçıramayacağın bir şey mi, yoksa kaçırmak istemediğin bir şey mi?" Ona bakıyorum. "En son ne zaman bir gece izin aldın?"

Tartışacakmış gibi ağzını açıyor ama gözlerinin hafızasını yoklamasını izlerken dudakları kenetleniyor. Kendine en son ne zaman mola verdiğini hatırlayamadığından eminim.

Asansör çaldığında ve kapılar açıldığında zaferle gülümsüyorum. Onu içeri yönlendirirken elimi sırtının küçük kısmına koyuyorum, tenimin vücuduna verdiği hissin tadını çıkarıyorum.

İkimiz de içeri girdikten sonra, odamın olduğu on birinci katın düğmesine basıyorum. Maya otuzuncu katın düğmesine basıyor. Gözlerim onunkilere kayıyor ve bir sırtıma yakalıyorum. "Bir gün nasıl izin alacağımı bilmiyor olabilirim güzel çocuk ama bir süit tutabilirim."

Bir kahkaha atıyorum ve çenemdeki kılları kaşıyorum.

"Bana neye benzediğini göstermek ister misin?" Sırtışıma gizlemek için dudağımı ısırarak soruyorum.

Asansör benim katımda durdu.

"Sana bunun tek seferlik bir şey olduğunu söylememiş miydim?" diye soruyor, ancak sesindeki ton düşmüş, dudaklarından yumuşak, baştan çıkarıcı bir kadife gibi akıyor.

"Denediği için bir erkeği suçlayabilir misin?" Asansörden çıkarken göz kırptıyorum. "Bu akşam saat yedide lobide olacağım, izin geceni paraya çevirmek istersen diye seni dışarı çıkaracağım." Kapılar kapanmadan önce dönüp ekliyorum, "Ve unutma Maya bebeğim: tükenmişlik başarısızlığa yol açar."

Asansör kapıları kapanırken gülmemek için yanağının içini ısıırıyor.

Maya

Aynada kendime bakarken siyah kot ceketimi bilmem kaçınıcı kez düzeltirken, "Sanırım bu akşamki yemeğe katılmayacağım," diye mırıldanıyorum.

Bu akşamki konuşmacı yemeği için siyah pantolonun içine sokulmuş saten bir bluz ve en sevdiğim Dolce & Gabbana ayakkabılarımı giymeyi planlamıştım. Her nasılsa, göğüslerimi biraz fazla mükemmel bir şekilde ortaya çıkaran ve bir iş yemeğinde giymek için kabul edilemeyecek kadar fazla dekolte sergileyen koyu pembe dantel bir bodysuit giydim, özellikle de sunabileceğim her santim teni saran ve uyluğumun ortasında duran siyah suni deri etekle eşleştirdim. Dudaklarım neredeyse üstüm kadar pembe, parlak ve kedi gözüyle vurgulanmış. Saç örgülerimi yüksek bir at kuyruğu haline getirdim ve iki uzun telin yüzümü çerçevelemesine izin verdim. Büyük boy, siyah kot ceket şu anda üzerimdeki tek mütevazı şey, fuşya Valentino platformlar *ise beni becerin* diye bağırıyor.

Kendime bu ayakkabıları seçmemin nedeninin sadece uymaları ve platformların yürümeyi kolaylaştırması olmadığını söylüyorum ama dürüst olalım, tek neden bu değil. Kesinlikle bir randevu için giyinmişim. Easton'la çıkmak için akşam yemeğinden vazgeçip vazgeçmeyeceğimden emin olmadığımı ama sonra odama döndüm, duş aldım ve kendimi aynanın karşısında bu kıyafetle buldum, yani sanırım otomatik pilotum benim yerime seçim yaptı.

Gerçi bu bir randevu *değil*. Kesinlikle değil.

Sadece iki eski üniversite arkadaşı hasret gideriyor.

Bir zamanlar seks yapan üniversite arkadaşları. On yıl sonra bile yaptığım en iyi seksti.

Ama ben bunu düşünmüyorum.

Yalancı! Ayaklarımı süsleyen tasarımcı topuklu ayakkabılar çılgık atıyor gibi.

Eteğimin kenarını çekiştirip arkamı kontrol etmek için dönüyorum, ceketimi düzeltiyorum ve sonunda "Siktir et" diye mırıldanıp yan masadan çantamı alıyorum. Bu kıyafeti yedek olarak getirmiştım, Vegas'tayken gerçekten striptiz yapmaya karar verirsem *diye*. Çıkmayacağımı düşünmüştüm, hiç çıkmadım. San Diego'daki evimde arkadaşlarımla dışarı çıkmıyorum, Chicago'daki ailemi ziyaret ettiğimde çıkmıyorum ve iş için seyahat ederken asla çıkmıyorum. Bunun için ne zamanım, ne enerjim ne de kendime güvenim var.

Bu gece, içimi kemiren şey özgüven.

Özellikle de Easton'la çıkmak üzere olduğumu bilerek. Beni son gördüğünde yirmi iki yaşındaydım ve ancak efsanevi olarak tanımlanabilecek bir metabolizmam vardı. Şimdi, haftada iki yoga dersi almama ve her gün tam porsiyon sebze tüketmeye çalışmama rağmen, vücudum o zamankinden farklı görünüyor.

Elbette, Easton bugün beni ilk gördüğünde dili boğazına kaçmış gibi görünüyordu ve benden bir başyapıt olarak bahsetmiş olabilir, ama sadece nazik olmaya çalışıyor olabilirdi. Büyük konuşmamdan sonra beni gaza getirmek için. Kim bilir.

Kendimi geceden tamamen vazgeçiremeden önce oda anahtarımı kaydırıp kapıdan çıkıyorum.

Easton'ı kumarhanenin ön girişine yakın bir barda, daha önce konferansa gelirken giydiği kıyafetle buluyorum. Birden, Easton'ı başını kaldırıp gözlerini kırıpıştırırken yakaladığımda, değiştiğim için ne kadar bakımlı göründüğümü merak ediyorum. Mavi gözleri kocaman açıldığında çenesi düşüyor ve zihnim kesinlikle yanlış şeyi giydiğimi haykırmaya başlıyor.

Göğsünü sıkıyor ve düşen çenesi geniş bir sırıtışa dönüşerek *"bomba" diyor*.

Midemi kasıp kavuran sinir fırtınası onun kahkahasıyla yok oluyor. Daha önce konuşma yaparken hissettiklerimin aynısı; ne zaman korksam ya da güvensizlik hissetsem, ona bakıp rahatladığımı hissediyorum. Ona ulaştığımda kısık bir ıslık çalıyor ve kolunu bana doğru uzatıyor.

"Bir içki. İyi bir uyku çekmem lazım çünkü yarın birkaç atölye çalışmasına katılacağım-"

"Lanet olsun," diye homurdanıyor. "Hiç gerçekçi görünmüyorsun Maya. Beni bu gece Vegas'taki en şanslı adam yapıyorsun." Beni kendi etrafında döndürerek kıyafetimi tamamen görmesini sağladı.

"Fazla giyinmiş hissediyorum. Üstünü bile değiştirmemişsin."

Gülüyor. "Çünkü tam olarak iki kıyafet getirdim. Ayrıca," diye kolumu bırakıp kendini işaret ediyor, "hâlâ çok iyi görünüyorum. Önemli olduğundan değil. Senin yanında dururken kimse bana bakmayacak."

Eski sevgilim Anthony de aynı şeyi söylerdi, tek fark her zaman zehirli olmasıydı.

Sana gelince görünmez oluyorum.

Onunla Harvard'da tanışmıştım, San Diego'ya da onun için taşınmıştım. Babası orada tanınmış bir göçmenlik avukatıydı ve Anthony üniversiteyi bitirdiğinde firmanın başına geçmeye kararlıydı. Bölgede çok saygın ve iyi bilinen bir mirasa sahipler. Ailenin ve firmanın övgüleri fazlasıyla hak edilmiş olsa da, kendi işimi açmaya karar verdiğimde Anthony sorun çıkardı.

Kendim için bir isim yaptığımda, makalelerde yer aldığımda ve seminerlere davet edildiğimde, kişisel olarak gücendi. Tamamen farklı hukuk dallarında faaliyet göstermemize rağmen, bizi rakip olarak görüyordu ve daha başarılı bir kadınla birlikte olmayı kaldıramıyordu. Her zaman onur konuğu olmak isterdi, asla artı bir olmak istemezdi.

Onun spot ışıklarına yer açmak için başarılarımı azaltmayı reddettim ve sonunda aramız bozuldu. Ayrıca kıskırtıcı giyinmemden nefret ediyor, yemeğimi çiğneme şeklimden şikayet ediyor ve ona bir gün çocuk sahibi olmayı çok istediğimi ama çalışan bir anne olmaya niyetli olduğumu söylediğimde hayrete düşüyordu.

Sonunda ayrılmadan çok önce birbirimize uygun olmadığımızı bilmeliydim ama etrafımdaki herkesin aşık olduğunu, evlendiğini ve görünüşte imkansız olan iş ve yaşam dengesini bulduğunu gördükten sonra, ben de bunun için çaresizdim.

"Bu senin için bir sorun mu?" Ben soruyorum.

Easton göz kırıyor. "Bu benim için bir sorun mu?"

"Kıyafetim insanların bana seninkine baktıklarından daha sık bakmalarına neden oluyorsa?"

Kıkırdıyor, geniş ve güçlü bir elini çenesinde gezdiriyor. "Azıcık bile değil. Kolumda olman benim için bir onur Maya, bebeğim." Kolunu bana uzatıyor ve ben de kendi kolumu dirseğine dolayarak gülümsüyorum.

Yine karnımın içindeki o rahatlama hissi patlıyor, göğsüme yayılıyor ve tüm gün olduğundan daha rahat nefes almamı sağlıyor. Bu kıyafeti paketledim çünkü yıllar önce kaybettiğimi hissettiğim kendimin en özgüvenli versiyonu buna bayılırdı. Bu kıyafeti, kaybolan özgüvenimi bulup onu giyecek gücü kazanabileceğime dair küçük bir umutla paketledim, ancak bunu yapamayacağımdan o kadar emindim ki.

Her nasılsa, Easton Mason'ın sözlerinin, gülümsemesinin ve boğucu gözlerinin -taşımaktan onur duyduğu paha biçilmez bir sanat eseriymişim gibi kumarhanede adım atışının- bana ihtiyacım olan inancı verdiğinden, onun söylediği gibi bir başyapıt olduğuma inandığımdan eminim.

Şubat ayının serin havasına çıkıyoruz, pistin ışıkları göz kamaştırıyor, Sin City'nin sesleri etrafımızda yankılanıyor. Easton'a dönüyorum, yakışıklı yüzünde renk cümbüşü yaşanıyor. "Aklında bir yer var mı?"

Yaramazca gülümsüyor. "Evet."

Başka bir şey söylemeden elimi tuttu ve beni arkasından sürükledi. Sağa dönüp Flamingo'ya doğru ilerliyoruz ve bizi Las Vegas Bulvarı'nın üzerinden geçecek bir köprüye götürecek yürüyen merdivene biniyoruz. Köprünün tepesinde bir an durup önümüzde uzanan ışıklara bakıyoruz.

Bir tarafta Paris kuleleri , parlak mavi balon Bellagio fiskiyelerinin üzerinden yansıyor. Şubat ayının bu zamanı ilkbahar ve yaz ayları gibi turistlerle dolu değil ve Vegas'ı asla romantik olarak tanımlamasam da, Easton'ın yanında... güzel hissettiriyor. Ben ufuk çizgisini hayranlıkla izlerken o sabırla bekliyor ve ben bitirdiğimde Cesar's Palace'a doğru devam ediyoruz.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordum. "Göreceksin."

Yürüyen merdivenlerden çıkıyoruz ve Easton bizi devasa, beyaz bir sirk çadırına benzeyen bir yere götürüyor. Doğruca oraya doğru yürüyor ve buranın bir tür açık hava barı olduğunu anlıyorum. Parmaklarını tezgâha vurarak bana gülümsüyor, topuklu ayakkabı giydiğimde sadece biraz daha uzun boyluyum. "Hangi aromadan istersiniz?"

"Lezzet?" Ben soruyorum.

Barın arkasından başını sallıyor ve ben de önümüzde duran devasa slushie makinelerini fark ediyorum. "Vişneli mi, pina colada mı, limonlu mu?"

İçimden bir kıkırtı koptu. "Beni bir şeyler içmeye götürmek istediğinde aklından geçen bu muydu?"

"Peki, aklında ne var?"

. "Bilemiyorum. Cosmopolitan'daki Cosmos mu?"

"Lütfen," dedi. "Bu avukat Easton ve Maya'nın saçmalığı. Her zaman avukat olmak zorunda değiliz." Dirseğini bara dayayıp bana doğru dönerken kestane rengi saçlarından bir tutam alına düşüyor. "Bak, bana bir içki içeceğini söylemiştin, ben de sana *bir* içki getiriyorum." Yanımızdaki bir çifte başıyla işaret ediyor ve onlara iki ayak uzunluğunda, kapaklı ve kıvrık pipetli plastik bir bardak uzatıyor. "Ne aromalı?"

Dudağımı ısııyorum, tedbiri elden bırakıp hayatımı bu akşam için Easton Mason'ın ellerine teslim edip etmeyeceğimi düşünüyorum. "Siktir et." İç çekiyorum. "Üçünün karışımını istiyorum."

"Aferin kızıma." Göz kırıyor ve ses tonu içimi eritiyor.

"Sadece bir tane, sonra otele döneceğim, tamam mı?"

Yüzünü düzeltiyor, cüzdanını çıkarıp kartını tezgâha fırlatmadan önce sahte bir selam veriyor ve barmenden her birimize kendi saçma slushie'mizi sipariş ediyor.

"Bunu kabul ediyorum ama benim de bir şartım var." Kollarını kavuşturup kalçasını bara yasladı. "Sen *tek* içkini içerken, ben de seni Strip'teki en sevdiğim yere götüreceğim."

"Nerede bu?"

"Linq'teki gezinti alanı. Diğer alanlara göre çok daha sakın, çoğunlukla mağazalar ve restoranlar var. Açık hava ve ışıklarla ıslıl ıslıl. Bence hoşunuza gidecek." Kulağa hoş geliyor. Bar ya da kulüp ortamına hiç girmedim, bu gezide dışarı çıkma planım olmamasının bir nedeni de buydu. "O zaman seni High Roller'a götüreceğim."

"Oh, lanet olsun hayır." Başımı salladım. "Büyük kışlı tekerleklerle işim olmaz."

Memlekette sahilde geçirdiğim nadir bir günde yanaklarıma değen tuz esintisini hatırlatan bir şekilde gülüyor. "Vegas'a bir gecede gidemezsin ve ne zaman döneceğini ya da dönüp dönmeyeceğini bilmiyorum. Dönsen bile benimle birlikte olmayabilirsin, bu yüzden şimdiden o kadar eğlenemeyeceğini biliyorum. Sahip olduğun zaman içinde şehri olabildiğince çok görmeni istiyorum ve bunu yapmanın en kolay yolu da havada olmak."

Mantıklı konuştuğu için ona lanet olsun.

Konferansta bağlantı kurduğum birkaç kişi bir kulübe gitmekten veya kumarhanelerden birinde kumar oynamaktan bahsetti ve ben de

Bu tür durumlarda hep zor zamanlar geçirmişimdir. Kolayca klostrofobik olurum, bu yüzden düşük ışıklı, yüksek sesli ve kişisel alan eksikliği olan kalabalık alanlar benim için iyi değildir. Üniversitede bir keresinde Easton'a neden çok fazla partiye katılmadığımı sorduğunda bundan bahsettiğimi hatırlıyorum, ancak bunun hatırlayacağı bir şey olduğunu hiç düşünmemiştim.

"Şartlarımı kabul ediyor musun?" Sinsice gülümsüyor.

"Tamam. Senin büyük çarkını yapacağım ve bu çılgın slushie'yi içeceğim, sonra da yatmaya gideceğim."

"Şartları kabul ettiğini söyle Maya, bebeğim. Ne de bu bir iş gezisi."

Gözlerimi deviriyorum. "Şartları kabul ediyorum, tatlı çocuk."

Elini bana uzatıyor, ben de avucumu onunkine koyuyorum. Elimi sıkarak yerine ağzına götürüyor ve dudaklarını parmak eklemlerime değdiriyor. Kıvılcımlar tenimde alevleniyor, ağzının etimle buluştuğu yerden başlayıp vücuduma doğru orman yangını gibi yayılıyor, içimde korlar yanıyor.

"Bu arada el öpmek yasal olarak bağlayıcıdır," diyor kolumu nazikçe bırakıp bardan içkilerimizi alırken ve benimkini bana uzatırken.

"Kahretsin," diye cevap veriyorum, aniden nefesim kesiliyor. "Sanırım çok derindeyim."

Easton

Maya slushie'sini düşündüğümünden çok daha hızlı içti. Pipetinin boşaldığını duyduğumda hala High Roller için sıradaydık ve o noktaya kadar hoş bir şekilde vızıldamış olmasına rağmen, ağzını meşgul tutmazsam hala binmeden önce kaçacağından korkuyordum.

Ağzını meşgul etmek için o kadar çok yol var ki.

Yakındaki bir bardan iki kokteyl daha alırken sıradaki yerimizi ona tutturdum. High Roller'ı bitirdiğimizde Maya iyice sarhoş olmuştu ve bana hamburger için yalvarıyordu. Bir çift Double- Doubles aldık ve onu başka bir favori mekanıma götürdüm.

Vegas'a birkaç kez gittim. En küçük kız kardeşim çocukken bazı yazlar burada basketbol turnuvalarına katılırdı, birkaç yirmi birinci doğum günü ve bekarlığa veda partisine de katılmıştı.

Bir elimde hamburgerlerimizi, diğer elimde de onun elini tutarak Maya'yı Flamingo'dan geçirip kumarhanenin arkasındaki vahşi yaşam alanına götürüyorum. Akşamın bu geç saatinde açık değil ama arka kapılar hâlâ neon ışıklarla aydınlatılmış sessiz, pelüş çimenlik bir alana erişim sağlıyor.

Kapının dışındaki beton basamaklara oturuyoruz ve Maya iç çekiyor, koyu teni pembe gölgelerle aydınlanıyor. Hamburgerini poşetten çıkardım ve ona vermeden önce paketini açtım. İlk ısırtığı aldığı anda çıkardığı inilti, sikimin pantolonumun içinde zıplamasına neden oluyor.

O mükemmel bir inleyici. Ben bilirdim.

"Hey," diyor yemek ısırtıkları arasında. "Üniversitede yaptığımız anlaşmayı hatırlıyor musun?"

"Evlilik anlaşmamız mı?" Ben soruyorum.

Kahretsin, hayır, unutmadım, ama bu konuyu açmayacaktım. Bu, yıllar önce yaşadığımız geceden bahsetmek anlamına gelirdi ve o söyleyene kadar bundan bahsetmeyecektim.

"Evet." Homurdanıyor. "Bunun çok aptalca olduğunu düşünmüştüm. Kırk yaşına gelip de evlenmemiş olmamın mümkün olmadığını düşünürdüm. Şimdi bir de bize bak. Otuzlu yaşlarımızdayız ve yerde hamburger yiyoruz."

Bunların birbirini nasıl dışladığından emin değilim ama güzelce sarhoş olmuş bir avukatla tartışacak değilim.

Gülerek elimi nazikçe kalçasına koyuyorum. Parmaklarımla teninde daireler çizmeye başlamadan önce dokunuştan hoşlandığından emin olmak için duraklıyorum. Tekrar iç çekiyor, bir ısırtık daha alıyor ama dokunuşum onu her şeyden çok sakinleştiriyor gibi görünüyor, ben de devam ediyorum.

"Bu anlaşmayı paraya çevirmek için sabırsızlanıyorum."

Bana dönüyor ve dolu ağzıyla orantısız bir gülümseme sunuyor. Başını omzuma yaslıyor ve vücudum bu temasla tutuşuyor. Başımı eğerek yanağımın saçlarının üzerine düşmesine izin veriyorum, yanımdaki sıcaklığının tadını çıkarıyorum.

"Henüz otele dönmek istemiyorum. Biraz daha aptal olmak istiyorum."

"Kendine bir mola vermek ve iyi vakit geçirmek seni aptal yapmaz Maya." Bacağını sıkıyorum. "Ama ne istersen bebeğim. Seni her yere götürürüm."

Yüzünü bana doğru kaldırmadan önce bir an sessiz kalıyor, espresso gözleri ışıkların altında muziplikle parlıyor. "Biliyor musun, bahse girerim kaçıyormuş gibi yaparsak, insanları bize bedava bir şeyler vermeye ikna edebiliriz."

Öfkeli göğsümün derinliklerinden bir kahkaha yükseliyor. "Sen bir tehditsin, Maya, bebeğim."

"Çok inandırıcı bir tehdit." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum.

Easton

SES HAKARET EDİCİ - çan sesleri ve ziller kafatasıma çarpıp dururken.

Gözlerimin arkasında, odada yankılanan sesler ve kapalı göz kapaklarımın üzerinden süzülen güneş ışığıyla daha da artan, dayanılmaz bir zonklama hissediyorum.

Lanet bir alarm kurmadım.

Işıktan kaçmak için arkamı döndüğümde ağzımdan bir inilti çıktığını duyuyorum. Otel odasından da buna benzer bir ses yükseliyor. Bir saniye sonra çınlama kesiliyor ve boynumun altındaki yastığa yerleşiyorum, bir tepinme, bir çarpma ve başka bir inilti duyduğumda tekrar uykuya dalmaya hazırım.

Yalnız seyahat ettiğim düşünülürse, bu sesleri kimin çıkarıyor olabileceğine dair bir düşünce aklımdan geçiyor ama yakalayamayacak kadar yorgunum.

Ayak sesleri yaklaşıyor.

Bu düşünce geri geliyor.

Odamda kim var?

Midem öne doğru fırlarken ve vücudum uyuşurken başımdaki şiddetli vuruş tüm duyularıma saldırıyor. Yavaşça gözlerimi açıyorum, pencereden süzülen güneş ışınlarına gözlerimi kısarak bakıyorum ve sanki kanıyormuş gibi hissediyorum.

Yüzümü ovuşturuyorum, odaya göz kırpmadan önce kendimi toparlamak için bir an ayırıyorum. küçük bir masa var, karşısında da bir televizyon.

Bu. Başımı çevirip kolçağın içine sıkıştırılmış, bükülmüş yastığa bakıyorum.

Neden kanepede uyuyordum? Odamda kanepeler bile yok.

Oh, lanet olsun. "benim odam

değil." "Hayır, aptal. Benim odam."

Beni aşağıladığında bile sesi o kadar güzel geliyor ki şikayet edemiyorum. Başımı onun tanıdık, çekici sesine doğru kaldırıyorum ve takım elbisenin yatak odasına açıldığını tahmin ettiğim kapının girişinde belirmesini izliyorum.

Neredeyse dün gece olduğu gibi görünüyor, sadece her iki gözünün altında küçük bir makyaj lekesi var, uzun örgülerinin uçlarındaki bukleler biraz daha dağınık. Kapıya yaslanmış, gözlerinin altını ovuşturuyor. Kolsuz, vücuda oturan, işlemeli beyaz bir elbise vücudunu sarıyor, kıvrımlarını kucaklıyor ve dizinin hemen üzerinde duruyor. Bir çiçek deseni kumaşı vurguluyor ve yalınayak, oysa dün gece o seksi pembe topuklu ayakkabılarını giymişti.

Aslında dün gece o kıyafeti giymediğinden oldukça eminim. "Ne oldu lan?"

Başını sallıyor, boynunu gerer gibi iki yana çeviriyor. "Vanderpump Kokteyl Bahçesi'nden sonrasını pek hatırlamıyorum." İç çekiyor. "Ta ki buraya dönene ve sen benimle odama kadar yürümek isteyene kadar. Buraya geldiğimizde, seni tek başına geri göndermek istemedim, dağınık halinle, bu yüzden seni kanepede yatırdım."

"Neden bu elbiseyi giyiyorsun? Dün gece giydiğine ne oldu?" Zihnim dönüp dururken, gecenin herhangi bir yönünü hatırlamaya çalışarak kıyafetine doğru başımı sallayarak soruyorum.

Onunla aynı saatlerde ben de boşum. Flamingo'da hamburgerlerimizi bitirdikten sonra Caesar's'a doğru yürüdüğümüzü ve Van-neyse-o-dediği restoranda bir şeyler içtiğimizi biliyorum. Sanırım sahibi en sevdiği reality şovlardan birinde rol alıyor. Teorisini test ettik ve bardaki insanlara dün gece Vegas'ta kaçtığımızı söylemeye başladık ve o andan itibaren bedava kokteyllerin ardı arkası kesilmedi.

"Sanırım bunu biraz daha inandırıcı olması için almış olabilirim." Kendi kendine gülüyor. "Diğer kıyafetimi Valentino çantamın içinde yatağımın yanında buldum."

Gözlerim yerinden gibi oldu. "Sen içeri girdin
Dün gece *Valentino*'dan kıkır kıkır gülmek için gelinlik mi aldın?"

Omuz silkiyor, ellerini yanlarında gezdiriyor. "En azından iyi görünüyor, değil mi?"

Gözlerim hareketlerini takip ediyor ve parmakları belinin kıvrımlarında, kalçasının genişliğinde gezinirken dudaklarımı yalamama engel olamıyorum. "Evet, hayır, o elbise-" Sol elindeki bir şey sabah ışığında parlıyor. "O da ne öyle?"

Onun da dikkatini çekmiş olmalı, çünkü elini kaldırıp parmaklarını sallıyor ve *devasa* elmas odanın içinde bir gökkuşağı oluşturacak kadar parlıyor. Bir karatın ne kadar büyük olması gerektiğini gerçekten bilmiyorum, ama bu lanet şeyin bir karattan daha büyük olduğuna eminim.

"Sahte olmalı, değil mi?" Yine gülüyor. "Yine de ikna edici." Kolunu bırakıp bana omuz silkiyor. "Ben duş almaya gidiyorum. Dün gece için teşekkürler, *kocacığım*."

Kusursuz bacaklarını çevirmeden ve o mükemmel poposunu banyoya doğru sergilemeden önce bana attığı muzip göz kırpmasıyla dilindeki o başlık, sabah odunumu *coşturuyor*.

Kadın düpedüz suçlu.

Koca. Sikeyim. Neden kulağa bu kadar hoş geliyor? Ondan duymak çok doğal, sanki bana tekrar böyle hitap etmekten çekinmeyecekmiş gibi. Dilinden dökülüştü tanıdık geliyordu ve nedense bunu düşününce tüylerim diken diken oluyordu.

Sanki bunu daha önce milyonlarca kez söylemiş gibi.

Ve eksik yapboz parçası yerine kayarak dün gece çizdiğimiz resmi tamamlıyor.

Oh. Lanet olsun. Kahretsin.

Çılgınca pantolonumun ceplerini karıştırmaya, yastıkları yere atmaya ve telefonumu aramaya başladım. Onu sehpanın üzerinde, cüzdanım ve anahtarlarımın yanında buluyorum, banka kartım hayal kırıklığına uğramış bir ebeveyn gibi bana bakıyor.

Banka uygulamasını açıp hesabıma giriş yapıyorum ve... midem ağzıma geliyor. Birikim hesabımda dün geceye göre çok daha az sıfır var. Beynim hızla sarhoşluğumun geride bıraktığı boşlukları doldurmaya başlıyor. Caesar's'da içkiler. O elbiseyi almıştı ama bir süre için değil. Düğün için Daha sonra, o lanet kayayı satın aldım. Pantolonumun cebine uzanmaya başladım ve basit bir siyah tungsten yüzük buldum. Küçük bir şapele gitmeden önce benim için aldığı yüzük.

Yıllar önceki evlilik anlaşması.

"Easton!" Maya'nın sesi diğ er odadan neredeyse kan dondurucu bir şekilde geliyor ve sadece onun da aynı şeyi fark ettiğini varsayabilirim.

Bir an sonra yatak odasının kapısı açıldı ve ikimiz de durakladık. Kanepede oturduğum yerden bana bakıyor, şok olmuş bir ifadeyle yüzüğü çeviriyor. Başımı kaldırdığımda onu sadece vahşi, çılgın gözler olarak tanımlayabileceğim bir kağıt parçası tutarken buluyorum.

"Ne halt biz?" diye soruyor nefes nefese, her kelimeyi heceleyerek. "Maya, bebeğim," diyorum olabildiğince sakın bir şekilde. "Sanırım evlendik."

Maya

"Arnold da kim lan?" Önümüzdeki evlilik cüzdanını incelerken Easton çenesindeki kaşıntıyı ovuşturarak soruyor.

Görünüşe göre Arnold bizim tanışımızdı.

İmza o kadar dağınık ki, imzaladığı soyadı her neyse okunmuyor, önemli değil. İkimiz de Arnold diye birini tanımıyoruz.

Arnold'un imzasının yanında benim, Easton'un ve bakanın imzaları var. Sikeyim.

"Bunu neden yaptık?"

"O zamanlar bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüş olmalıyız." Easton soluksuz bir kahkaha atarak sertifikanın üzerindeki tarihi işaret ediyor. "Bak, gece yarısından sonra evlenmiş olmalıyız, çünkü on dört Şubat tarihli." Bana gülümseyerek başını kaldırıyor. "Sevgililer Gününüz kutlu olsun."

"Sevgililer Günü bizim..." dediğimiz gün değil mi? Emin değilmişim gibi davranarak sözümü kesiyorum ama Easton'ın o kütüphanede benim ırzıma geçtiği tarihi çok iyi hatırlıyorum. Tam on yıl önceydi.

"Bu gerçekleşiyor olamaz," diye mırıldanıyorum, çünkü eğer gerçekleşiyor olsaydı, bu lanet olası bir kismet olurdu, değil mi? Bir elimi yüzüme sürüp esnememi bastırıyorum. "Ertesi sabah düğünlerini hatırlamayacak kadar sarhoş olan iki insanın yasal olarak bağlanması mümkün değil."

"Sanırım Vegas'ın anlamı bu, bebeğim." Easton güven verici bir jest olduğunu bildiğim bir şekilde elini belime koyuyor ama ben dokunuştan kurtuluyorum. Şu anda bunun için çok bunalmış ve sinirlerimi yatıştırmak için esrarengiz bir yeteneği olsa da, bu sefer işe yaramayacak, çünkü lanet olası sinirlerin nedeni o.

"Bunu gerçekten belediyeye vermediğimiz sürece olmaz. Sadece... parçalara ayırırız ve olanları unuturuz."

Easton evlilik cüzdanımızın altındaki küçük yazıya işaret ediyor. "Bunun bir hatıra kopyası olduğu, resmi bir belge olmadığı yazıyor."

"Siktir." Sayfadaki şov kızlarına ve poker gezilerine bakarak anlamalıydım, ama Vegas'ın mahkeme belgeleri konusunda sadece şenlikli olduğunu umuyordum.

"Resmi belgenin bakanda olduğunu düşünüyorum. Muhtemelen bugün dosyalayacaklar."

Easton'la yüzleşmek için dönüyorum. Dağınık ve dün geceki kıyafetleriyle bile çok iyi görünüyor. Saat beşteki gölgesinin uzamış halini, başının üstündeki dağınık saçlarını, iyi uyumadığını bilmeme rağmen bana baktığında mavi gözlerinin ışıldamasını seviyorum.

Tüm bu durum tam bir felaket ama Easton Mason'dan başka biriyle böyle bir fırtınaya yakalanmak isteyeceğimden emin değilim.

"Sizce bakanı evlilik cüzdanını teslim etmeden önce yakalarsak, onu durdurabilir ve bu işin resmiyet kazanmasını engelleyebilir miyiz?" diye sordum.

"Belki." Easton iç çekiyor ve sesi neredeyse hayal kırıklığına uğramış gibi çıkıyor.

Bileğimdeki saate bakıp zamanı not ediyorum. Günün ilk atölyesinde olmam gereken saatten önce kırk beş dakikam var. Neyse ki yönetmiyorum, ama dün akşamki yemeği kaçırdığımı düşünürsek, başka hiçbir şeye katılmamayı göze alamam.

Easton bana bakarak, "Ben Maya," diyor. "Sen hazırlan, ben de şapele . Adres burada, sertifikanın üzerinde. Bakalım papazla konuşabilecek miyim ve her şeyi açıklığa kavuşturabilecek miyim?"

"Teşekkür ederim," diye nefes alıyorum, bütün sabah olduğundan daha rahat bir şekilde.

Easton bana çarpık bir gülümseme fırlatıyor ve varlığında ayak parmaklarımın üzerinde yükselip dudaklarımı yanağına bastırmama neden olan bir ihtiyaç dalgalanıyor. Bu ihtiyacın minnettarlık olduğunu düşünüyorum.

Easton beni desteklediğini hissettiriyor, asla yalnız hissettirmiyor.

Kalçamdan tutuyor, alnıma hızlı bir öpücük kondurmadan önce beni yönlendiriyor.

En son ne zaman böyle hissettiğimi hatırlamıyorum. Ben üç çocuğun en büyüğüyüm ve annemle babam ben dokuz yaşındayken boşandılar. Elbette, annem ve babam hayatımda her zaman var oldular, destekleyici ve besleyici oldular, ancak bekar olduklarında ikisi de tam zamanlı çalışıyordu. Bu, kardeşlerimi okula götürüp getirmek, akşamları onlara yemek pişirmek ve ev ödevlerine yardım etmek anlamına geliyordu. Bu, çocukluğumun büyük çoğunluğunda bir spor çantasında yaşamak, her Cuma annemden babama geçmek ve asla bir evim olduğunu hissetmemek anlamına geliyordu.

Ailem harika insanlar. Ellerinden gelenin en iyisini yaptılar ve genel anlamda şikayet edecek çok az şeyim var, ancak kendimi bildim bileli kendi seçimim olmadan aşırı bağımsız oldum. Bu beceriyi takas etmezdim. Kendime ve sevdiklerime bakabilmeyi seviyorum. Ne kadar ihanete uğrarsam uğrayayım ya da hayal kırıklığına uğrarsam uğrayayım, hayatta kalmak için yalnızca kendime güvenebileceğimi bilmek beni rahatlatıyor.

Ama lanet olsun, bir kez olsun başka birinin benimle ilgilenmesi, Easton gibi birinin benimle ilgilenmek *istemesi* güzel bir his.

"Seni sonra bulurum," diye fısıldıyor saçlarıma, sonra kapıya yöneliyor ve kapı kolunu tutarak duraklıyor. "Oh, ve Maya? Yüzük gerçek." Bana göz kırparak ekliyor: "Sana da çok yakışmış."

Easton

Lobiden otelin konferans alanına çıkan yürüyen merdivenlerden . Maya'nın bugün birkaç atölye çalışmasına katılacağını biliyorum ama hangileri olduğundan emin değilim ve odadan çıkmadan önce telefon numarasını sormayı unutmuşum.

Zihnim allak bullak olmuştu.

Dün gece evlendim.

Evlendim ve bu düşünce aklımdan her geçtiğinde kendi kendime sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. Maya bana kocam dediğinde kulağa ne kadar hoş geldiğini, parmağındaki yüzükle ne kadar olağanüstü göründüğünü düşünmeden edemiyorum - o kadar ki, lanet olası bir evin peşinatını bu yüzüğe yatırdığım için pişman değilim.

Mantiken bu düşüncelerin -bu heyecanın- delice olduğunu biliyorum. Ben bir deliyim, söz konusu o olduğunda hep öyle oldum. Şapele doğru yürürken midemde bir çukur vardı ve evraklarımızın çoktan doldurulduğu, yasal olarak evli olduğumuz söylendiğinde bir rahatlama hissettim.

Şimdi vücudumun içinde bir kasırğa var, tüm iç organlarımı kaldırıyor ve savuruyor çünkü karıma, olmak istemese de aslında benim karım olduğunu açıklamam gerekiyor.

İşin en kötü yanı, ben de aynı şeyi söyleyebileceğimden emin değilim. Bu konuda hiç kızgın değilim.

Konferans programını gözden geçirdikten sonra Maya'nın büyük olasılıkla katılacağını düşündüğüm atölyeyi seçtim ve konferans salonuna giden yönergeleri takip ettim. Tam atölye bitmek üzereyken geldim ve Maya'yı peşinde iki adamla çift kapıdan girerken yakaladım.

İkisi de genç görünüyor - hukuk fakültesinden yeni mezun olduklarını tahmin ediyorum. Biri uzun boylu, zayıf ve çocuksu, diğeri ise aşırı kaslı ama daha kısa boylu. İkisinin de karıma bu kadar yakın durmasından hoşlanmıyorum.

Lanet olsun. Bu şekilde düşünmeyi bırakmalıyım.

O aslında benim değil ve kendi kafamın içinde bile ondan bu şekilde bahsetme alışkanlığı edinmeme izin verirsem, duygularımı inciteceğim.

Yavru köpekler gibi onu içecek masasına kadar takip ediyorlar, o kendine bir fincan kahve doldururken etrafına doluşuyorlar. Henüz beni fark etmedi ama içlerinden biri onunla konuşurken güzel dudaklarının derin bir çatıklığa dönüştüğünü, kirpiklerinin sıkıntıyla titrediğini görüyorum. Omuzları gergin ve vücudu kaskatı, ikisi mi canını sıkıyor yoksa dün geceki nikâh hâlâ peşini bırakmıyor mu anlayamıyorum.

Masanın ucuna doğru ilerliyorum - konuşmasını bölecek ya da alanını dolduracak kadar değil, ama konuşulanları duyabilecek kadar yakınım, araya girip onu kaçırmak için doğru anı bekliyorum.

"Peki, açılış konuşmacısı olarak seçilmek için ne yapman gerekiyordu? Bir gün bunu yapmayı çok isterim" diye soruyor içlerinden biri.

"Dünkü sunumuma katıldın mı? Orada anlattım sayılır," diye mırıldanıyor Maya iki şeker paketini sallayıp yırtarak açarken.

"Ah. Şey, hayır. Katılmak istediğimiz başka bir konuşma vardı." Diğeri omuz silkiyor. "Çok daha fazla deneyimi olan bazı adamlarla bir panel vardı. Anladın sen onu."

Maya dik duruyor, bardağının kapağını kapatıyor ve gülümsemeye zorluyor.

"Kesinlikle." "Ama..." diye geri adım atar. "Hala çok etkileyicisin, özellikle de bir kadın."

Maya'nın tüm vücudu duraklıyor, başını ona çevirirken ağır çekimde hareket ediyor, kahverengi gözleri alev alev yanıyor ama yine de gülümsemesini daha da genişletiyor. "Ne demek istediğini anlamama yardım edebilir misin?"

Zavallı çocuğun kafası çok karışmış görünüyor.

"Ben..." Kaşları çatılıyor ve yanındaki uzun boylu adam midesi bulanmış ve rahatsız görünüyor. "Bu bir iltifattı."

"Öyle mi?" Maya'nın sesinden alaycı bir cehalet damlıyor. "Nasıl yani?"

"Etkileyici olduğunu söyledim." Ses tonu artık savunmacı ve yanındaki arkadaşları bir elini saçlarında gezdiriyor, gözleri aralarında gidip geliyor, sanki araya girip girmemeye karar verememiş gibi.

"Özellikle bir kadın için.' Sanırım tam olarak bu kelimeleri kullandınız. Sadece kafam karıştı." Ses tonunda masumiyet var, suçlama değil. Adamı gerçekten anlamamış gibi davranıyor, onu davranışını açıklamaya zorluyor ve adam da *çırpınıyor*.

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor; karım bir çocuğa haddini bildirirken çok iyi görünüyor.

"Bebeğim, iyi davranıyordum. İltifatı kabul et." Bir kahkaha atıyor ve masaya dönerek kendine bir kahve fincanı alıyor.

Bu küçümseyici hareket beni sarmala sokuyor ve aniden uzanıp omzundan tutarak onu döndürüyorum, böylece Maya'yla tekrar yüz yüze geliyor. Nefes nefese kalıyor, ne kadar yakınımda durduğumu yeni fark ediyor, güzel gözleri benimkilerle buluştuğunda açılıyor.

"Sanırım karımın sizden açıklamanızı istediği şey, elde ettiği başarı seviyesinde cinsiyetinin neden herhangi bir rol oynadığı." Kolumu Maya'nın beline doladım. "Bayan Atler'in gözlerinin içine bak ve bunu ona açıkla, olur mu?"

Burun delikleri genişliyor, bana bir göz atarken çenesi gerginleşiyor. Dramatik bir şekilde iç çekerek dikkatini Maya'ya çeviriyor. "Özür dilerim. Bir dil sürçmesiydi. Gerçekten bir şey demek istememiştim."

Ona soğuk bir bakış fırlatıyor. "Bu sektördeki bireylerin başarılarını neden cinsiyete ya da bize yapıştırdığınız diğer etiketlere göre karşılaştırma ihtiyacı hissettiğinizi ve erkeklerin başarılarının sizin için neden kadınlarınkinden daha değerli olabileceğini düşünmek için biraz zaman ayırmalısınız." Yumuşak bir şekilde gülümsüyor. "Kendine iyi bak."

Elimden kurtuluyor, bunu yaparken yumuşak elini kolumda gezdiriyor ve parmaklarını benimkilere doluyor. Elimi sıkıp konferans salonundan çıkmaya başladığında kalp atışlarım hızlanıyor.

Beni yönlendirmesine izin veriyorum ve duyamayacağımız bir yere geldiğimizde gülüyor. "Biliyor musun, biraz daha aptalı oynayacaktım, ona gerçekten işkence edecektim."

"Sana saygısızlık edilmesini izlemek tahammül edebileceğim bir şey değil."

Duraksıyor, ışıkta tarçın rengini alan gözleriyle bana bakıyor. Sevecen bir gülümseme dudaklarını süslüyor ve avucumu tekrar sıkarak karşılık veriyor. Yürüyen merdivene adım atıp aşağı inerken gitmeme izin vermiyor.

"Sorunumuzu halledebildin mi?" diye soruyor ve böyle hitap etmesinden nefret ediyorum.

"Neden öğle yemeği yiyip bu konuyu konuşmuyoruz?"

Gözleri kısıldı. "Evraklara müdahale etmedin, değil mi?"

"Sanki ben Jason Bourne'gibi keşişme diyorsun." . Benim mizah anlayışıma uymuyor. "Hayır, özür dilerim. Onu kaçırdım. Çoktan dosyalandı."

"Kahretsin," diye inliyor, elini benimkinden çekip başını arkaya atıyor. "Bunu kendim halletmem gerekecek."

"Yapabileceğim hiçbir şey yoktu Maya."

"Sen bir avukatsın, Easton. Tartışırsın. İstediğin sonucu edene kadar davayı savunursun."

Sanırım bu benim istediğim sonuç.

Sadece omuz silkiyorum. "Sen daha iyi bir avukatsın."

Gözlerini deviriyor ve lobideki restorana varıp bir masa bulana kadar sessiz kalıyoruz. Karşımdaki masaya oturuyor ve sinirli olduğu her halinden belli. Bundan nefret ediyorum, bu yüzden hemen ellerini tutup masanın ortasına getiriyorum ve kendi ellerimi üzerine koyuyorum.

"Stresli olduğunu biliyorum ve bu geçerli, ama sana söz veriyorum, bunu bizim için çözmek için elimden geleni yapacağım. Ben senin yanındayım" diyorum. Yutkunuyor, başını sallarken gözleri düşüyor. "Ve sonucun bu deneyimi mahvetmesine izin verme, lütfen. Bana dün gece eğlendiğini söyle Maya bebeğim. Yalvarıyorum."

Sanırım dün gece hayatımın en güzel gecesiydi, onu becerdiğim gecedan sonra.

Onun bu konuda aynı şeyleri hissetmemesi beni öldürüyor.

Kirpikleri titriyor ve başını sallarken küçük bir kahkaha atıyor. "Evet, eğlendim güzel çocuk. İyi vakit geçiriyorsun."

Elini ağzıma götürüp sol yüzük parmağına bir öpücük konduruyorum, yüzüğünü yukarıda odada unutmuş olduğunu fark ediyorum. "Ben hallederim." Gözlerimi onunkilere dikiyorum. "Seninle."

"El öpücükleri yasal olarak bağlayıcıdır," diye tekrarlıyor dün gece söylediğimi, dudaklarımı tenine son kez bastırdığımdaki o nefesli ton sesine geri dönmüş.

"Biliyorum," diyorum onu tekrar öpmeden önce.

Maya

"İlçe Kayıt Memuru ile görüşmek için randevu almanız gerekiyor ve kendisi bugün müsait değil, ancak isterseniz evlilik cüzdanınızın posta yoluyla gönderilmesi için bir sipariş verebilirim."

Hayal kırıklığı içinde şakaklarımı ovuşturuyorum. "Evlilik cüzdanına hemen ihtiyacım var, böylece yarın Kaliforniya'ya dönmeden önce iptal ettirebilirim."

Barolar Birliği konferansı bu öğleden sonra resmen sona erdi ve benim San Diego'ya gitmek için kırmızı gözle uçmam gerekiyordu, ancak Easton bu işi daha önce çözemediği için ikimiz de uçuşlarımızı yeniden ayarladık ve otel rezervasyonlarımızı bir gece daha uzattık. Vegas'taki bu evliliğin Vegas'ta kalmasını tercih ederim.

"Şey," dedi resepsiyon görevlisi, "fesih süreci biraz daha karmaşık."

"Bu sabah uyanıp bunu bulana kadar evli olduğumuzu fark etmeyecek kadar sarhoş olsaydık," diye hatıra kopyamızı onun önünde sallıyorum, "bunun bir fesih kriterini karşıladığını söyleyebilirim."

Hiç şaşırmamış görünüyor. "Yarın saat onda bir randevusu var. Eğer evliliğinizi feshetmek için bir gerekçeniz olduğunu düşünüyorsanız, o zaman gerekli evrakları temin edebilirsiniz."

Easton'a dönüyorum, yüzümdeki öfkeli kızgınlığı okuyup okuyamadığını merak ediyorum. Bana sunduğu üzgün gülümseme anladığını söylüyor ve ısırıyor olabilir.

Çünkü ben de en az onun kadar evlilik cüzdanımızı almakta zorlanıyorum.

"Uçağım yarın ikiye kadar kalkmıyor, o yüzden gelip evrakları alabilirim" diyor.

"Dörde kadar çıkmıyorum." İşçiye geri dönüyorum. "O zaman bizi 10'a yaz."

Katibin ofisinin karanlık lobisinden çıkıp Vegas şehir merkezine açılan kapılardan geçerken öğleden sonra güneşi yüzüme vuruyor.

"Peki, bu gece ne yapmak istiyorsun?" Merdivenlerden inip kaldırımda bekleyen taksiye doğru koşarken Easton soruyor.

"Uyu," diye mırıldandım. Benim için kapıyı sözsüz bir şekilde açıyor ve o arabayı diğer kapıya doğru yuvarlamadan önce koltuğa kayıyorum.

"Benimle yemek ye," diyor yanıma .

"Artık toplum içinde faaliyet gösterme konusunda kararlarına güvenmiyorum," diye mırıldandım.

"Biz zaten evliyiz Maya bebeğim. İşleri daha da kötüleştirecek değiliz."

"Hamile kalabilirim." Sözcükler daha tam olarak sindiremeden ağızımdan çıkıyor ve önerimin gerçek anlamını fark ediyorum. Çenem kenetleniyor ve boynumdan yukarı doğru akan ve yanaklarımı kızartan bir sıcaklık hissediyorum.

Easton'a bakıyorum, alt dudağını dişlerinin arasına almış, gözlerle sırtıyor, sanki izin versem beni bu taksinin arkasında yiyip bitirecekmiş gibi.

Hisler güneye doğru akıyor, ona bu kadar yakinken bu kadar tetikte olmaması gereken yerlere yerleşiyor. Pencereden dışarı bakarken kendi gülümsememi gizleyerek omzunu kendiminkiyle itiyorum.

Otelimizin önüne bırakıldığımızda Easton kapımı açıyor ve elimi tutarak yerimden kalkmama yardım ediyor. Bizi lobiden geçirip asansörlere götürürken de bırakmıyor.

"Bu akşam benimle yemek ye, lütfen. Alkol yok. Saçmalık yok. Sadece akşam yemeği." Gülümsüyor ve örgülerimden birinin dibindeki kıvrımı parmağında dolaştırıyor.

"Peki," diye razı oluyorum yukarı çıkarken, onun katında duruyoruz.

Eğilmeden önce elimi bir kez daha sıktı, nefesi kulağımı ısıttı, fısıldadı, "Ve yüzüğümü lanet olası yüzüğünde görmek istiyorum."

Aynı şekilde ve bazen, yemin ederim, iç uyluklarımda nasıl hissettirdiğini hala hatırlayabiliyorum. İnce dudakları tenimde hâlâ yastık yumuşaklığında, diğer özelliklerinin sertliğiyle bir çelişki oluşturuyor. Tıpkı gözleri gibi. Saklamaya çalıştığında bile nezaket ve ilgi yayıyorlar.

Elleri de farklı değil ve şimdi onları masaya indirip hesaba uzanırken izliyorum. Ellerin arkasında kalın damarlar var, parmakları uzun ve geniş. Bir erkeğin ellerine karşı her zaman bir ilgim olmuştur. Bence ellerinden biri hakkında çok şey anlayabilirsiniz. Büyüklükleri, sertlikleri, temizlikleri - Easton Mason'ın elleri bana bir kadını nasıl idare edeceğini çok iyi bildiğini söylüyor.

"Bu gece seni mahvedeceğim Maya bebeğim."

Hâlâ ellerine bakıyordum ki bu sözler içimde yankılandı, kıvılcımlar saçtı ve içimi ateşe verdi. Hızlıca nefes alıyorum, duraklamasına yetecek kadar yüksek sesle, kelimeleri zihninde tekrarlar gibi gözleri doluyor.

"Hava hokeyini kastetmişim."

Maalesef, biliyorum.

Yutkunuyorum, tüm bedenimin sıcaklıkla kızardığını hissediyorum. Gerilim ve zaman aramızda ağır bir şekilde asılı duruyor ve Easton'ın vücudumdaki tepkiyi incelerken gözlerinin büyüdüğünü izliyorum. O dudaklarını ısırırken ben dudaklarımı yalıyorum, burun delikleri sanki kalçalarımın arasında biriken uyarılmayı hissedebiliyormuş gibi açılıyor.

"Sanırım... belki..."

"Şimdi geri dönmek istiyor musun?" Öfkeyle başımı salladım.

"Evet," diye kabul ediyor nefes nefese. "Bana uyar." Masanın kenarına koymadan önce kitapçığın içine para atıyor, ayağa kalkıyor ve elini uzatıyor. "Hadi gidelim, karıcığım."

Beni atari salonundan çıkarıp Strip'e geri dönene kadar kumarhanenin içinden geçirirken avucumu onunkinin içine sokuyorum. Henüz hava tam olarak kararmadı ama güneş yeterince alçaldı ve Vegas'ın ışıkları başımızın üzerindeki gökyüzünün turuncu ve pembe tonlarında parıldıyor, etrafımızdaki dünyayı renk cümbüşüne boğuyor.

Bellagio fiskiyelerinin önünden geçerken Easton elimi bırakmıyor. Önlerinde insan grupları toplanmaya başlıyor. Birleştirdiğimiz parmaklarımıza bakıyorum, birlikte görüşleri hoşuma gidiyor. Ona bir servete mal olduğunu bildiğim yüzük bana ıslıl ıslıl parlıyor.

"Bunları iade etmemiz gerekiyor," diyorum, başımla benimkini ve sonra da onun sol elinin üzerinde duranı işaret ediyorum. Banka hesap özetlerimi kontrol ettim

ve onunkinin benimki kadar pahalı olmadığını çok iyi biliyorum, ama sanırım bugün bütün gün onları giymek, daha sonra iade etmek söz konusu olduğunda ikimize de bir iyilik yapmadı. "Umarım yine de bize izin verirler."

"Benimle evli olmak o kadar kötü bir şey mi?" diye düşünüyor ve yavaş yavaş yürümeye başlıyoruz.

"Ne demek istiyorsun?"

Bizi fiskiyelerin önündeki kaldırımdan küçük bir oyuga çekerek kalabalıktan ve gürültüden uzaklaştırıyor. Beni, bizi sudan ayıran duvara yaslayarak kafesledi ve ellerini arkamdaki betonun üzerine koydu. "Benimle evleneli tam bir gün oldu. Bu dünyadaki en kötü şey mi?"

Gözleri yumuşak, neredeyse yalvarıyor. Çaresizliğin mavi havuzları onayım için yalvarıyor. Bunun onun için neden bu kadar önemli olduğunu, *benim* onun için neden bu kadar önemli olduğumu bilmiyorum ama dürüstçe fısıldıyorum: "Hayır, biraz bile değil." Öyle bir gülümsüyor ki kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. "Ama bu gerçek hayat değil."

Easton başını eğiyor, burnu neredeyse benimkini sıyrıyor. Ağzıma doğru mırıldanırken gözlerinin kapanışını izliyorum, "Ya öyleymiş gibi davransak? Sadece bu gece için?"

Bu soru gözlerimin kapanmasına, onun sıcaklığını, sesini ve aurasını içime çekmeme neden oluyor. Onun tüm hisleriyle sarmalanmış durumdayım ve bunu bırakmak da istemiyorum.

"Deney gibi mi?" Soruyorum, sesim kısık çıkıyor, ona karşı tepkimi dizginlemeye çalışmaktan zorlanıyorum.

"Elbette." Sessizce gülüyor.

Sesi yanan tenimi okşuyor ve içgüdüsel olarak sırtımı ona doğru bastırıyorum. Dudakları yanağımı gıdıklarken ellerinden biri duvardan çıkıp belimi kavırıyor.

"Bunu nasıl yapacağız?"

Bana gülümseyerek uzaklaşıyor ve ben aniden duyularımın yerini değiştiriyorum. Etrafımızdaki ortamın tamamen farkında değildim - ne serin havanın, ne gece gökyüzünün ne de parlak ışıkların.

"Diyelim *ki gerçek hayatta* evlendik ve geleneksel bir resepsiyon yaptık." Yüzümü çevreleyen uzun saç örgülerinden birini işaret parmağının etrafında döndürüyor. "Hangi şarkıda dans ederdik?"

Homurdanıyorum. "Hiçbir fikrim yok."

Arkasına yaslanıp cebine uzanıyor ve telefonunu çıkarıyor. "Bir şarkı var ve onu ilk duyduğumda, o zamandan beri her dinlediğimde..."

Cebinden AirPods'unu çıkarmadan önce müzik uygulamasını açıyor. "Seni düşündüm." Birini kulağına takıp diğ erini bana uzatıyor. "İ te, dans edeceğim şey bu."

Meraklı bir eğlenceyle başımı eğip kulaklığımı kulağıma yerle tiriyorum. The Neighbourhood'un 'Pretty Boy'  arkısının yumuşak melodisi hoparlörden süzülerek etrafımızdaki her şeyi bastırıyor ve Easton ile beni bu rahat mutluluk balonunun içine sıkı sıkıya kapatıyor.

"Bu  arkıya bayılıyorum." Gülüyorum.

İlk duyduğumda onu d   nm  t m ve şimdi, aynı anda onun da aynı şeyi yapıp yapmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum.   lkenin iki ayrı ucunda oturmuş, olabilecekleri, elimizden ka anı anıyor olsaydık.

Easton ve benim aramda, tanışmamızda ve yeniden bağlantı kurmamızda kaderin küçük bir rol oynadığına inanmamak için çok fazla tesadüf var, bu  ağrı tırıcı melodiyi aynı anda ke fetmi  olabileceğimize inanmanın çok zor olacağından emin değilim.

Başımı onun sıcak göğsüne yaslıyorum, kollarımı boynuna doluyor ve arkasında kenetliyorum. Hareketimle birlikte her iki eli de belime iniyor, beni duvardan çevirirken sıkıca kavırıyor, arkamızda fıskiyeler patlarken küçük koyumuzun etrafında daireler çizerek sallanıyor.

Uzaktan başka müziklerin  aldığını, suyun rengarenk yandığını ve kalabalığın etrafımızda tezahürat yaptığını biliyorum ama bunların hiçbiri benim için mevcut değil. Sadece Easton var. Onun dokunu unda, sesinde, kokusunda kayboluyorum.

"Bazen birbirimizi çok az tanıdığımızı düşünüyorum, ama başka bir yanımda sanki seni tüm hayatım boyunca tanıyormu um gibi hissediyor," diye itiraf ediyorum usulca.

Kıkırdarken nefesi başımın tepesini gıdıklıyor. "Tek bildiğim, yirmi bir yaşındayken senden çok ho landığım ve otuz bir ya ımda senden daha da çok ho landığım." Yanılmıyorsam dudaklarının saçlarıma bir öpücük kondurduğunu hissediyorum. "Senden hayatım boyunca ho lanabileceğime inanmanın zorlama olacağını sanmıyorum."

"Biliyor musun," diyorum, "kütüphanede yaptığımız şey şimdiye kadar yaptığım en riskli şey olabilir."

"Benimle evlenene kadar."

Ona bakıp gülüyorum. "Seninle evlenene kadar. Beni riskli hale getiriyorsun." "Bazen kendimi bir sahtek r gibi hissediyorum. Bir gezgin."

Easton i  çekiyor, gözleri

Benden öteye baktığında uzaklaşıyor, yine de sanki ona demir atıyormu um gibi tutu u sıkıla ıyor. "Yaptığım i  konusunda o kadar tutkulu değilim. Yapmam gereken şey buymu  gibi hissettim. Bunu yapmanın doktorluktan daha kolay olacağını hissettim."

Omuz silkiyor, "ve bazı nedenlerden dolayı, bunların benim tek iki seçeneğim olduğunu düşündüm."

"Neden?"

Başını eğip bana yumuşak gözlerle bakıyor. "Hayatımdaki en etkili iki adam bir avukat ve bir doktor ve sanırım hep onlar gibi olmak istedim. Bilmiyorum. Ama bu konuda tutkulu değilim. Bir amaç gibi hissetmiyorum." Dudakları yukarı doğru eğildi. "Ama seni izlediğimde... öyle geliyor. Kararlılığını, hırsını seviyorum. Bu bende daha çok çalışma isteği uyandırıyor." Ellerinin elbisemin kumaşında gerildiğini hissediyorum, sanki bana tutunuyor. "Bu yüzden üniversitede senin yanında olmayı seviyordum. Umursamamı sağlayan tek şey sendin. Ama sanırım bazen biraz gergin olabiliyorsun ve bilmiyorum..." Easton sırtıyor, o yumuşak gözleri için için yanıyor. "Seni gevşeten kişi olmak hoşuma gidiyor."

"Daha çok beni çözmek gibi," diye mırıldandım.

Beni eriten o tanıdık şekilde dudaklarını ısırtıyor ve ellerini sırtımdan omuzlarıma doğru kaydırıyor. "Seni çözmeyi seviyorum."

"Ellerini hâlâ seviyorum," diye nefes alıyorum, ellerini yüzüme götürüp yanaklarımı kavırıyor ve başımı kendisine doğru eğiyor.

Müzik hala kulaklarımızdan akıyor, ancak şarkı daha çok ikimizin de göğsünden geçiyormuş gibi geliyor, her akorun tınısı bizi birbirimize bağlıyor.

Easton'ın bakışları dudaklarım ve gözlerim arasında gidip gelerek izin istiyor. Tüm temkinli doğamı önümde duran adamın esintisine bırakarak parmaklarımı başının arkasındaki saçlara doluyorum ve ağzını kendime çekiyorum.

Şaşkın bir inilti duyuyorum ve bana doğru açılıyor, dilimin ağzına girip onunkıyla dans etmesine izin veriyor. Beni sıkıca kavırıyor, sırtımı eğmeye zorluyor ve bedenlerimizi birleştiriyor. Aramızda hiç boşluk yok ama yine de umutsuzca daha yakın olmak istiyorum.

Başka hiç kimseye karşı hissetmediğim bir açlık, yıllardır uykuda olan ve onun dokunuşuyla aniden uyanan bir şey. Bunu nasıl anlamlandıracağımı bilmiyorum ve şu anda anlamlandırmak istediğimi de sanmıyorum. Easton'ın ağzı benimkine değdiğinde ve ayaklarımı yerden kaldırıp beni kollarının arasına aldığı anda, elleri kalçalarımdayken, *her şeyi* hissediyorum. Teninin benimkiyle buluştuğu yerin, tadının ve kalbimin onunkine değdiği yerdeki çarpıntısının aşırı farkındayım. Tek istediğim daha fazlası, daha fazla his ve duygu. Ellerinde kaybolmak, bedenine bağlanmak, ruhuyla sarmaş dolaş olmak istiyorum.

"Easton," diye ağızına nefes veriyorum. "Beni odama geri götür. Beni yatağına götür."

"Evet, hanımefendi." Dudaklarıma karşı attığı kahkaha müstehcen bir vaat. "Ama bu gece eş muamelesi göreceksin."

"Hmm," diye düşünüyorum, tenini ısırarak. "Bunu yerine getirsen iyi olur." "Her zaman yaparım, Maya, bebeğim."

Easton

MAYA, çantasından oda anahtarını çıkarmaya çalışırken kapıya sırtını dayamış, sendeliyor. Dudaklarım çenesinde, boynundan aşağı kayıyor, aramızda bir santim boşluk bırakmayı reddediyor. Ağır nefesi ve yumuşak ihtiyaç iniltileri bana aldırmadığını söylüyor.

Sonunda kilidin tık sesini duyuyorum ve kapı arkasından açılıyor, ikimiz de onun odasına yuvarlanıyoruz.

"Beni yatağa götür" sözleri onun yumuşak, dolgun dudaklarından döküldüğü andan itibaren ben gidiciydim. Bellagio'dan otelimize koştuk, dokunuşlar çaldık ve birbirimize yakıcı bakışlar fırlattık. Onu asansörde yalnız yakaladığım an, on yıllık özlem ve bir hafta sonu boyunca bastırılmış gerginlik içimi parçaladı. Peki ya şimdi? Beni zorlayana kadar gözümün önünden ya da kollarımdan ayrılmasına izin vermeyeceğim.

Yarın bu fesih kararıyla kalbimi kırsa bile, bu gece bana vermek istediği her şeyi memnuniyetle kabul edeceğim - ne kadar kısa bir an olursa olsun, ona benim diyebileceğim her şansı.

İki elimle yüzünü kavriyorum, dudaklarım dudaklarında, dilim ağzında, bizi süitinin genişliğinde gezdiriyorum, ta ki yatak odasının karşımızdaki otelin diğer kulesine ve ötesindeki şehre bakan panelli pencerelerine bastırana kadar. Ellerimin altında cennet gibi hissediyor, bir rüyanın gerçekleşmesi gibi.

Tüm hayatımı onun ilgisinin kırıntıları için yalvararak geçirdim, ama ona bu şekilde sahip olmak? İhtiyacın yumuşak sesinin boğazından benimkine süzüldüğünü hissetmek, tırnaklarının gömleğimi kot pantolonumdan ayırmak için gömleğime batması, böylece altındaki tenimi hissedebilmesi, için aynı derecede çaresiz olması? En çılgın hayal gücüm bile bunu canlandıramazdı. Sanki milyon kere turnayı gözünden vurmuşum gibi hissediyorum.

Sonunda gömleğimi çıkarıyor ve yumuşak elleri sırtımda kayıyor, hareket ettikçe etimi alevlendiriyor. Üzerimden çıkarmak için çılgınca çırpınıyor ve ben bu çılgınlığı anlıyorum çünkü *yıllardır* onun güzel göğüslerini görmeyi bekliyordum. En son birlikte olduğumuz zaman aceleye gelmişti ve eğer bu gece son gecemiz olacaksa, bunu hafife almayacağım.

"Seninle biraz zaman geçireceğim Maya, bebeğim," diye homurdanarak ondan uzaklaşıyorum.

Kukuletalı, kahverengi ve altın benekli gözleri bana bakarken şehvetten neredeyse simsiyah görünüyor, yanakları kızarmış ve güzel göğsü hızla kabarıyor. Dudakları öpücüklerimden şişmiş, vücudu dokunuşlarımdan alev alev yanıyor, o hayatımda gördüğüm en güzel şey.

Muazzam bir güçle geriye doğru yürüyorum ve dizlerimin arkası yatağa değene kadar bizi ayırıyor. "Geçen sefer hepinizi göremedim, bu yüzden şimdi beni istiyorsan, bana göstermene ihtiyacım olacak."

Önce çenesini kaldırıyor ve yavaşça kaşlarını kaldırıyor, sanki talebime meydan okumaya hazırmış gibi, ama güzel gözlerinde başka bir şey parlıyor, tedirginlik ya da güvensizlik gibi bir şey. "O zamanki gibi görünmüyorum."

"O zaman da mükemmeldin, şimdi de mükemmelsin," diyorum, öncekinden daha yumuşak bir sesle. "Senin için çoktan sertleştim Maya. Her santimini acınası bir şekilde saplantı haline getirdim." Eğer onu rahatlatacaksa, gerçek, dengesiz çaresizlik seviyemi itiraf edeceğim. "Yalvarmamı ister misin bebeğim? Çünkü yalvaracağım. Bana vücudunu göster, ben de bir daha asla kötü hissetmemeni sağlayayım."

Buna karşı koymaya çalıştığını görebiliyorum ama sözlerimle ağzında beliren gülümseme, güzel ve kızarmış yanaklarına yayılıyor.

"Şimdi iyi bir eş olmaya ve benim için soyunmaya hazır mısınız?" diye sordum.

Dudaklarını ısıran Maya'nın kalçaları birbirine sürtünüyor, sanki yanan bir ihtiyacı bastırmaya çalışıyormuş gibi, sadece benim giderebileceğim bir susuzluk. "Evet."

"Soyun."

Elbisesinin askılarıyla şakacı bir şekilde oynayarak boğucu bir gülümsemeyle karşılık veriyor. "Tam burada, pencerenin önünde mi?"

Başımı sallıyorum, yatağın kenarına yaslanıyorum. "Arkadan aydınlatmanı istiyorum."

Ayağını kaldırıp diğer topuğunun üzerine koyuyor ama başımı sallayarak onu durduruyorum. "Topuklar kalsın. Yüzük takılı kalır. Geri kalan her şey çıkar."

Nefesi kesiliyor ama elbisesini belinden ikiye katlanana kadar yavaşça kollarından aşağı indiriyor. Beyaz dantelli bir sütyen giyiyor ve siyah elbise kalçalarından aşağı kayarak yere düştüğünde, eşleşen bir çift iç çamaşırı ortaya çıkıyor. Elbiseyi bana doğru tekmeliyor ve ayaklarımın dibine düşene kadar odanın içinde süzülüşünü izliyorum.

Gözlerimi ona çevirdiğimde Maya masumca göz kırpmıyor, saçlarını yarıya kadar yukarı kaldıran tokayı çıkarıyor, uzun örgülerinin ve buklelerinin omuzlarından aşağı dökülmesine izin veriyor. Arkasındaki ufuk çizgisinden gelen mavi ışık koyu tenini aşkın bir parıltıyla aydınlatıyor. İç çamaşırlarının içinde baştan çıkarıcılığın vücut bulmuş hali gibi görünüyor ve ben de baştan çıkarılmak için yanıp tutuşuyorum.

"Seni süründürmek istiyorum."

Dudakları kalkıyor ve sol elini kalçasına koyuyor, yüzüğü o kadar parlak ki sikim zıplıyor. "Ben sürünmem," diyor, sesi saf baştan çıkarıcı.

"Ben de öyle."

Cama doğru eğiliyor ve yansımadan, dişlerimi etine geçirmem için bana yalvarır gibi cama bastırılmış mükemmel kıcını görebiliyorum. Yüzüklü elini başının üzerine kaldırıp avuç içiyle cama bastırıyor ve dizlerinin üzerine çökmeden önce işkence edercesine yavaş bir tempoyla yere doğru ilerliyor.

"Sürünmüyorum ama bu senin için dizlerimin üzerine çökmeyeceğim anlamına gelmiyor güzel çocuk."

Bir ödül için yalvaran lanet bir köpek gibi boğazımdan bir inilti döküldüğünden oldukça eminim. Evet. Yalan söylüyordum. Kesinlikle onun için sürünürdüm. Sürün, yalvar, havla. Otur, kal, yuvarlan. Karımın önümde böyle diz çökmesi anlamına gelecekse ne isterse yaparım. *Hay sikeyim.*

Işık hızıyla yataktan kalkıyor, iki uzun adımda ona ulaşıyorum. Bana doğru kaldırdığı espresso gözleri uzun kirpiklerle vurgulanmış, baştan çıkarıcılığın bir resmi. Elini kot pantolonumdan yukarı sürükleyerek fermuarımın arkasındaki çıkıntıda duruyor, parmakları kemer tokamın üzerinde duruyor.

"Seni daha önce tadamadım," diye geveliyor. "Şimdi istiyorum."

Sıcaklık vücudumun derinliklerinde patlıyor, damarlarımda orman yangını gibi yayılıyor ve bir inilti halinde boğazımdan içeri giriyor.

"Çıkar onu Maya bebeğim." Kelimeler dudaklarımdan bir yalvarış gibi döküldü.

"İyi bir koca olacak ve sakinle oynamama izin verecek misin?" Kemerimi kotumun ilmeklerinden geçirip yere atıyor ve sonra yavaşça fermuarımı açıyor. "Ve sonra, beni tam olarak sana söylediğim gibi becerecek misin?"

Elim çenesini kavırıyor ve onu bakışlarını kaldırmaya zorluyor. "Seni tam olarak nasıl sikilmek *istiyorsan* öyle sikeceğim." Tutuşumu bırakarak homurdandım, "Şimdi iyi bir eş ol ve üzerine tükür."

Kot pantolonumu bacaklarımdan aşağı sıyırdığında gözleri parlıyor ve aletim serbest kalıyor, eline aldığı kalınca yutkunuyor. Bakışlarını yüzüme doğru kaldırıyor, eğilip sikimin başına tükürürken gözlerimiz kilitleniyor. Şehrin sert ışıkları altında onun nemikle pırıl pırıl parlıyorum, o da tükürüğünü dibime kadar yayıp beni içine alıyor.

Duraksayan Maya başını eğip sikimi inceledikten sonra boğazından küçük, şaşkın bir nefes çıkıyor. "Delinmişsin."

Başımın altındaki frenulum piercingini incelerken gözlerinin büyüdüğünü izliyorum. Başparmağı küçük, mavi çemberin üzerinde geziniyor ve vücudumdaki hisler şiddetleniyor. Dokunduğunda tıslıyorum ve o hemen geri çekiliyor.

"yok. Dokunabilirsin. Hoşuma gitti."

Gözlerini kaldırıyor. "Bu daha önce yoktu, değil mi?"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Birkaç yıl önce sarhoş oldum ve bir iddiayı kaybettim." Bir kahkaha attı. "Ve... kadınlar için?"

"Hiç şikâyetim olmadı."

Mırıldanıyor, sikimi kaldırıp karnıma bastırıyor ve dilini arka taraftan deliğe doğru gezdiriyor, dilini çemberin etrafında döndürüyor.

"Kahretsin Maya," diye mırıldanıyorum, bu sesle sikime karşı mırıldandığını hissediyorum. Gülümsediğini görmek için başımı aşağı eğiyorum. Uzunluğumu kavırıyorum, dudaklarını ön spermimle çiziyorum. "Böyle çok güzel görünüyorsun." Kirpikleri bu sözler üzerine titriyor. "Şimdi aç şu ağzını. Bakalım beni ne kadar ileri götürebileceksin."

Islak dudakları aralanıyor ve boğazının arkasındaki dirence çarpana kadar sikimi aralarından kaydırıyorum. Öğürüyor, beni birkaç santim daha derine almadan önce kendini ayarlıyor, tüm ağzı etrafımda sıkılıyor. Başını hareket ettirmeye başlıyor ve zevk vücudumda fermuarlar açarak omurgamın tabanında toplanıyor.

Başım dönüyor, gözlerim geri yuvarlanıyor, yanaklarını çukurlaştırırken dizlerim bükülüyor, derin emiyor ve dilini horozumun etrafında döndürüyor - bir şekilde hepsi aynı anda. Maya her zaman hırslı olmuştur, yaptığı her işte en iyisi olmayı hedefler. İş sakso çekmeye geldiğinde de farklı olmayacağını bilmeliydim. Karım tam bir iş bitirici. Eminim övgü dolu bir sapkınlığı da vardır.

Ben yaşayan en şanslı adamım.

Teorimi test ederken, "Maya, bebeğim, bu konuda çok iyisin. Şu haline bak, sikimi boğazının derinliklerine kadar alıyorsun." İnliyor, bir elini tabanıma ekliyor ve daha hızlı hareket ediyor. Tüm vücudum yerden kalkıyormuş gibi hissediyorum. "Oh, aynen böyle, bebeğim. O güzel kahverengi gözlerini görmeme izin ver."

Ritmini yavaşlatmıyor, bakışlarını benimkilere kilitlemek için kaldırıyor. İçimi yakıyor ve şu anda şeyden çok, beni spirale gönderen göz teması. Öne doğru düşüyorum, kendimi tutmak için avuçlarımı cama bastırıyorum.

Ben onun üzerine yığılıyorum ve o altımda çok küçük görünüyor; dizlerinin üzerinde, sikim boğazında, yumuşak teni mavi bir ışıltıya bürünmüş, saç örgüleri sırtından aşağı sallanıyor. Hâlâ bana bakıyor ve sanki onun gözlerinin içinden geçip coşkun derinliklerine düşüyormuşum gibi hissediyorum.

"Ben geleceğim. Bu işte çok iyisin." Mırıldanıyor, övgü karşısında gözleri dalgalanıyor ve ben onun bu sapkınlığı konusunda haklı olduğumu anlıyorum. "İçine girmem gerek."

Şiddetle başını sallayarak beni ağzından çekip çıkarıyor. Her iki elini de kavrayıp ayağa kalkmasına yardım ettikten sonra onu pencereye doğru bastırıp kollarımın arasına alıyorum.

"On yıldır bana neyin işkence ettiğini biliyor musun Maya, bebeğim?" Dudaklarımı çenesinden aşağıya doğru sürüklemeyi önce kulağının kabuğuna doğru fısıldıyorum.

"Hayır," diye nefes alıyor. "Ama şu anda bana işkence eden şey hâlâ tişört giyiyor olman."

Geri çekilip tişörtümü başımın üzerine kaldırmadan önce boynuna karşı gülüyorum ve kot pantolonumu çıkarıp ikisini de yanımıza atıyorum. Göğsüne doğru başımı sallıyorum. "Şimdi sıra sende. Yıllardır o göğüslerin hayalini kuruyorum ve o gece onları gördüğümde emin olmadığım için kendimi tekmeliyorum." Uzanıp sütyeninin askısını kolundan aşağıya indiriyorum. "Neye benzediklerini." Hareketi diğer tarafında da tekrarlıyorum. "Elimin altında nasıl sertleştiklerini." Kuplarını tutup göğsünü ortaya çıkarmak için aşağı çekiyorum. "Tatları nasıl?"

Maya inliyor, başını cama doğru savuruyor. Bu onun sırtının eğilmesine neden oluyor ve göğüslerini sanki bir adakmış gibi birbirine bastırıyor. Dolgun ve gözyaşı damlası şeklinde, onları tutmam, dokunmam, tatmam için yalvarıyorlar. Koyu kahverengi meme uçları benim için sertleşiyor, göğsünün kabarmasıyla birlikte hareket ediyor. Arkasına uzanıyor, sütyenini açıyor ve ayaklarının dibine izin veriyor.

Başımı eğiyorum, dudaklarımı etinde gezdiriyorum, göğsünün üzerinde gezinirken tadını çıkarıyorum. Meme uçlarından birini ağzıma alıp dişlerim ve dilimle alay ediyorum. Eli saçlarımda dolanıyor, uzun, kırmızı tırnaklarıyla saç tellerini çekiştiriyor. Çekip diğer meme ucuna geçmeden önce sertçe emiyorum ve Maya altımda kıvranıyor.

"Easton, beni hemen becermelisin."

Israrı karşısında inliyorum, onun da benim ona olduğum kadar bana muhtaç olduğunu onaylıyorum. Anlayabileceğinden daha hızlı bir şekilde geri çekiliyorum, kolunu tutuyorum ve pencereye bakması için onu döndürüyorum. Vücudumu onunkine bastırıyorum, göğüslerinin cama yayılışının yansımaları izliyorum.

Pencereden Maya'nın yüzüne bakıyorum, gözleri irileşiyor - şehvet ya da tutkuyla değil, şokla. Avuç içleri cama iniyor, fısıldarken boğazından bir nefes çıkıyor, "Easton, insanlar bizi izliyor."

Gözlerimi kaldırıyorum ve ilk kez dört kişilik bir grubun bizimkinin karşısındaki odada durduğunu, pencereden dışarı baktıklarını, yüzlerinde biraz açlık olmasa da şaşkınlık ifadeleri olduğunu fark ediyorum. Kaldığımız otel, köşelerinden birleşerek bir L şekli oluşturan iki kuleden oluşuyor. Merkeze en yakın odalar, Strip'in ve diğer kulenin kısmi manzarasına sahip olacak şekilde birbirlerine köşebaşı oturuyor. Maya'nın gibi sütlerin diğer taraftaki eş sütlerle arasında sadece yirmi metre kadar bir mesafe var ve birbirlerinin pencerelerinden mükemmel, net bir manzara sunuyorlar.

Maya bana karşı kıpırdanıyor ama ben onu sabit tutuyorum. "Seni izlemekten hoşlanıyor gibiler." Gözlerimi diğer pencereden ve dört adamdan ayırmadan Maya'nın kulağına eğiliyorum. "Sen de hoşlanıyor musun? Sence bir gösteri istiyor olabilirler mi?"

"Easton." İç çekiyor, vücudu hareketsizleşiyor. "Ben... Yapamayız."

"Mesele yapıp yapamamak değil Maya bebeğim. Bu senin ne istediğinle ilgili." "I..."

Dört çift göz, vücudu otuz iki kat yüksekteki cam pencereye yaslanmış, şehrin ışıkları amının üzerindeki günahkâr beyaz dantel parçası dışında çıplak olan kusursuz tenini aydınlatan karımı inceliyor

ve o parlak pembe topuklular onu becermem için bana yalvarıyor. Biri başını eğiyor, diğeri kendini ayarlıyor. Aralarında en uzun olana, grubun sonunda duran adama bakıyorlar. Bunun bir bekârlığa veda partisi olabileceğini ve onun da damat olduğunu tahmin ediyorum.

Dudağını ısırtıyor ama başını çevirdiğinde gözleri arkadaşlarınınkine değil benimkine kilitleniyor. Yüzeysel bir baş sallamayla, aslında karımı bu pencerenin önünde becerdiğimi görmek istediklerini doğruluyor ve Tanrı yardımcım olsun, bunu yapma düşüncesi beni delicesine sertleştiriyor.

"Görüyor musun bebeğim? İzlemek istiyorlar." Kendimi ona doğru bastırıyorum, azgın sikimi hissetmesine izin veriyorum ve o da dokunuştan hızlıca nefes alıyor. "Bu seni ıslatıyor mu? Bu gece kendilerini becerirken seni hayal edeceklerini bilmek? *Bizi* hayal etmeleri?"

"Evet." Kelime dudağından o kadar yumuşak dökülüyor ki neredeyse duyulmuyor. Kendisinin de kabul etmek istemediği bir gerçek bu, ama o da şu anda benim kadar tahrik olmuş durumda.

"Onlara beni ne kadar iyi aldığınızı gösterebilir misiniz? Kocan tarafından becerilirken ne kadar güzel göründüğünü? Bunu çok iyi yapıyorsun, bebeğim. Bunun için takdir edilmeyi hak ediyorsun."

"Siktir," diye mırıldanıyor.

Ellerimi kollarından aşağıya ve sırtına doğru kaydırarak beyaz külotunun bantlarına geçiriyorum. Külotu bacaklarından aşağı çekmeden önce onaylamasını bekliyorum, ayak bileklerini kaldırarak külottan çıkmasına yardım ediyorum.

Dudaklarımı bacağına bastırıyorum. "Bir prezervatif alacağım."

"Bekle," diye nefes alıyor ve elini omzuma koyuyor. Bana bakarken gözleri yumuşak ve buğulu. "Doğum kontrol hâpi kullanıyorum ve... sana güvenebilirim, değil mi?"

Hemen başımı salladım. "Evet, bebeğim. Bana güvenebilirsin."

Onu riske attığıma inanmak için bir nedenim olsaydı, hemen bir prezervatif alırdım, ama yok ve biliyorum ki o da aynı şeyi düşünseydi, bunu söylerdi.

Maya'nın şehvet dolu bakışları loş ışıktaki parıldıyor ve elini uzatarak narin parmaklarını boğazıma doluyor, beni ayağa kaldırırken sıkıyor. Kavrayışı hâlâ boynumdayken beni yakıcı bir öpücüğün içine çekiyor. Dili ağzımın içinde dans ediyor, dişleri dudaklarımı ısırtıyor, "O zaman iyi bir çocuk ol ve beni çiğ çiğ becer" diye fısıldarken inliyorum.

Bileğini boğazımdan kavrayıp onu kendimden uzaklaştırıp kolunu geriye doğru bükttükten sonra diğer kolunu da kavrayıp aynısını yaptığımda bu inleme sert bir kahkahaya dönüşüyor. Kollarını arkasında kavuşturarak onu pencereye doğru bastırıyorum ve seyircilerimizin hâlâ dikkatle izlediğini fark ediyorum.

"Yanılma Maya, bebeğim. Günün her saniyesinde bana sahip olabilirsin..." Kollarını çekiştiriyorum, uzunluğumu kavrarken sırtını eğmeye zorluyorum. Kıcı dışarıda ve girişine doğru yönlendirdiğimde horozumu almak için mükemmel bir şekilde konumlandırılmış, kendimi santim santim ona beslerken ikimiz de nefes alıyoruz. "Ama senin içindeyken, kontrol bende olacak."

Başını yana eğiyor, kahverengi gözlerinde meydan okuma parıltıyor. "Bunu bana söyleme hakkını kazanman gerekecek, tatlı çocuk."

Kollarındaki tutuşumu sıkılaştırıyorum, kendimi içine gömerken vücudunu geriye doğru eğiyorum. Nefesi kesiliyor. "Aman Tanrım. Bu delici." Nefes nefese bir inilti.

"Biliyorum bebeğim. Sen sadece al, tamam mı?" Kalçalarımı yukarı doğru sallıyorum, doğru noktaya vurduğumda yansımaları izliyorum ve gözleri geri dönüyor. "Aferin kızıma."

Cezalandırıcı bir tempoya başladığımda haykırıyor, ona sertçe pompalıyor ve hareketi tekrarlamadan önce hızla geri çekiliyorum. Önümüzdeki camdan izliyorum, güzel göğüsleri cama çarpıyor, ağzı genişçe açılmış ve gözleri ecstasy içinde yanıyor.

Otelin diğer ucuna bakıyorum ve dört adamın hâlâ bizi izlediğini görüyorum. Hepsi pencereye bakan bir kanepeye oturmuş, her birinin yüzünde kıskançlık ve cazibenin eşit olduğu bir ifade var. İçlerinden birinin elini kalçasından aşağı kaydırıp avucuyla sikini örttüğünü fark ediyorum.

"Onlara bak, bebeğim. Şu anda senin sikilmeni izliyorlar." Kendine dokunan adama doğru başımı sallıyorum. "Elinde bile değil. Senin için o kadar sert ki." Ona doğru eğilip boynundan aşağı süzülen ter damlacıklarını yalıyorum. "Sence benim yerimde olmak ister miydi?"

Bir iniltiyle karşılık veriyor, kalçalarını hareket ettirerek itişlerimi karşılıyor. Amcığı sikimi lanet bir eldiven gibi kavırıyor, ağzımdan çıkan her kelimeyle sıkışıyor. Sözlerime, övgülerime, pisliğime bağımlı. Sanki benim için yaratılmış gibi.

"Bence öyle," diye devam ediyorum, beni tekrar sıkarken sıkılmış dişlerimi gıcırdatarak. "Bence hepsi senin bu mükemmel küçük amcığının içine girme şansı için adam öldürür." Elimi başının yanındaki cama koyarak, iç içe geçmemiş hiçbir parçamız kalmayana kadar bedenlerimizi daha da yakınlaştırıyorum. "Ama sana sahip olamazlar, değil mi?"

"Hayır," diye inliyor, tırnakları bileklerini tuttuğum elime batarken bacakları titriyor. "Bakabilirler," diye inliyor, nefesi camı buğulandırıyor, "ama dokunamazlar."

"Peki neden?" Dişlerimi tenine batırmadan önce omzuna doğru nefes alıyorum.

İnliyor. "Çünkü ben seninim."

"Aynen öyle, bebeğim." Dudaklarımı teninde gezdiriyorum. "Dokunmak benim." Boştaki elimle kışına hızlı bir şaplak atıyorum. "Sikmek benim." Sikimi içine her sokuşumda kelimeleri daha da belirginleştiriyorum. "Benim." İtiş. "Sikmek." İt. "Karıcığım."

"Easton," diye haykırıyor, güçten düşmeye başladığında tüm vücudu titriyor. Bacağımı kalçalarının arasına sokup onu tutuyorum. "Ben gidiyorum-"

"Hayır, hayır, Maya bebeğim." Bir anda avucumu onun narin boynuna yapıştırdım. "Senin geldiğini göremezler. Sen onlara ait değilsin." Başını geriye yatırarak tutku dolu gözlerini benimkilere dikeyorum ve boğazını sıkıca kavıyorum. "Bana bak. Seni parçalara ayıran *benim*. Bu amcığın sahibi benim."

"Oh, Tanrım," diye haykırıyor, dudakları açılıp zirveye ulaştığında gözleri sımsıkı yumuluyor.

"Easton, bebeğim. Easton," diye homurdanıyorum, sonunda kollarını tutmayı bırakıyorum. Kolları cama düşerken bir elimi boğazında tutuyorum. Diğer elim kalçasından aşağı kayıyor, dizinin altından kavıyor ve orgazmı boyunca onu becerirken bacağını kaldırıp iyice ayırıyorum.

"Easton." Titriyor, ağlıyor, ben onu yerinde tutarken vücudu titriyor, ben kendi boşalmamın peşinde koşarken ritmimi hiç yavaşlatmıyorum. "İçime boşalmanı istiyorum."

Kelimeleri söylerken amı titreşiyor, sanki onu doldurmam için bana yalvarıyor. Bu istek vücudumdaki her kasın ve tendonun aynı anda gerilmesine neden oluyor. Görüşüm tünelleşiyor, omurgamdaki basınç arttıkça çevremde yıldızlar patlıyor, kırmızı sıcak, her şeyi tüketen bir zevkle patlıyor.

Dünya etrafımda dönüyor ve ben etrafımın sadece belli belirsiz farkındayım, hâlâ tamamen önümdeki kadına, saçlarının kokusuna, teninin tadına, sikimi o kadar mükemmel alışına -her bir santimini- kaptırmış durumdayım. Nabzım atıyor, kendimi onun derinliklerine boşaltıyorum ve bu yüksek seviyeden aşağı inmeden önce sonsuzluk gibi geliyor.

"Kahretsin Maya," diye nefes alıyorum, ikimiz de tamamen bir halde cama yaslanırken boynunu bırakıyorum. "Sen en..." Sırtından aşağıya doğru öpüyorum. "İnanılmaz-"

"Hâlâ izliyorlar," diye fısıldıyor.

Başımı kaldırıyorum, o son anlarda izleyicilerimizi tamamen unutmuşum, onun içinde olmanın coşkusuyla birleşmemize tanıklık edilip edilmediğini bilemeyecek ya da umursamayacak kadar kaybolmuşum. Elbette, dört adam da yolun karşısındaki kanepede oturmuş, penceremizden bize bakıyorlar.

Onlara bir gülümseme fırlatıyorum, elimi başıma götürüp selam verdikten sonra yanımdaki perdelere bağlı asayı alıyorum, diğer kolumu Maya'nın beline doluyorum ve perdeleri kapatırken onu geriye doğru çekiyorum.

Oda karanlığa gömülürken bir iç geçiriyor. "Bunu yaptığımıza inanamıyorum."

"Benim küçük teşhircim," diye mırıldanıyorum boynuna gülümseyerek.

"Aman Tanrım," diye mırıldanıyor, yüzü ellerinin arasına düşüyor. "Bu çok utanç vericiydi."

"Hayır, bebeğim." Omzunu öpüyorum, bizi yatağa doğru geri götürüyorum ve Maya'yı kenara oturmaya teşvik ediyorum. "Onlar da en az senin izlenmek istediğin kadar seni izlemek istediler. Onları bir daha asla göremeyeceksin ve bu gece Vegas'ta görebilecekleri her şeyden çok daha iyi bir gösteri izlediler."

Gülüyor, başını sallıyor ama ellerinin arkasında sakladığı gülümsemeyi fark ediyorum. Bakışlarını kaldırıyor ve gözlerimiz eğlence ve doymuş tutkunun karışımıyla çarpışıyor. "Beni umursamaz yapıyorsun."

"Bana yaşadığımı hissettiriyorsun," diye itiraf ediyorum sessizce, ondan çok kendime. "Seni temizleyebilir miyim?"

Dirseklerinin üzerine yaslanıp bacaklarını açarak aşağıya bakıyor ve kalçalarının arasına yaptığım pisliği ortaya çıkarıyor. Bunu görünce şiddetli bir memnuniyet duyuyorum, döllerim onun tatmin olmuş bedeninden kalın bir şekilde damlıyor.

"Ah, evet. Lavabodan bir bez alabilir misin-"

Önünde dizlerimin üzerine çöküp her iki dizini kavrayıp onu iyice açtığımda sözleri kısa kesiliyor. Kalçasının iç kısmına bir öpücük kondurduğumda gözleri doluyor, nefesi kesiliyor. "Kastettiğim bu değildi Maya bebeğim."

Maya

"Demek istediğim bu değildi, Maya bebeğim."

Easton'ın mavi gözlü bakışları, önümde dizlerinin üzerinde, kalçalarımın arasından bana baktığı yerde benimkilere kilitlenmiş durumda. Nefesim dudaklarımın arasından sanki ciğerlerimde bir F1 patlıyormuş gibi çıkıyor, çünkü *lanet olsun*.

Şu anda üzerime mi inmek istiyor? İçime boşaldıktan sonra mı?

Kendi orgazmlarını bulduktan sonra bir yana, genel olarak oral seks yapmak konusunda özellikle hevesli olan hiçbir erkekle çıkmadım. Çoğu zaman, gecenin bu noktasında arkalarını dönüp uykuya dalarlar ve ben artık yokmuşum gibi davranmaktan mutlu olurlardı.

"Um... Emin misin?" diye sordum.

"Amından damlayan döllерimin görüntüsünün beni ne hale getirdiğini anladığını sanmıyorum Maya. Birbirimize karıştığımızda tadımızın nasıl olduğunu bilmek için ne kadar çaresiz olduğumu anladığını sanmıyorum, çünkü anlasaydın şu anda bana böyle saçma bir soru sormazdın."

"Oh." Kelime dudaklarımdan soluk soluğa dökülüyor. Başka nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Daha önce hiçbir erkek bana bu şekilde tepki vermemişti. Bunu nasıl anlayacağımı bilmiyorum.

"Amını yiyebilir miyim, yiyemez miyim bebeğim?" Easton'ın bakışları hızla yüzümle ayrılmış bacaklarım arasında gidip geliyor, neredeyse nefes nefese kalıyordu.

Onun tepkisi beni aldı, dudaklarımdan umutsuz bir "Evet" döküldü.

Kalçalarımı daha geniş açarken boğazından bir inilti çıkıyor. Dilinin merkezime girdiğini hissettiğimde, vücudumdaki her molekülün yükseldiğini hissettiğimde sırtım kemerli, vücudum yataktan eğiliyor.

Dudaklarını yarığımın etrafına dolamadan önce yarığımı yukarı çekip klitorisimin üzerine yerleştiriyor. Onu ağzına alıyor, karnımda kıvılcımlar çıkarıyor, etimde alevler . Ellerim saçlarını buluyor, kalçalarım yüzüne karşı hareket ederken, sürtünme için çaresizce kestane kahverengi tellerine dolanıyor.

"Tanrım, Maya," diye inliyor bana karşı, titreşim ayak parmaklarımda topuklarımda kıvrılmasına neden oluyor. "Döllerimle doluyken tadın çok güzel."

Başım çarşafıya yaslanıyor, sözlerinin en hassas yerimde titreştiğini hissedince ağzımdan bir inilti çıkıyor.

"Tatmak ister misin?" demeden önce geri çekildiğini hissediyorum.

Çılgınca başımı sallıyorum ve nedenini bilmiyorum. Bunun ilgimi çeken bir şey olacağını hiç düşünmemiştim ama bir şekilde Easton'la birlikte daha fazlasını istemiyorum.

Aşağı indiğini, merkezime daldığını ve içimdeki boşalmayı tekrar yaladığını hissediyorum. Vücudum dilinin etrafında sıkılaşıyor, daha fazlası için çaresizim, ama kendini bacaklarımdan arasından çıkarıp yatağın üzerinde yükseldiğinde beni boş hissettiriyor.

Gözlerimi açtığımda Easton'ın kollarını başımın iki yanına bastırmış, güzel yüzünü buluyorum. Ağırlığını bir koluna veriyor, boştaki eliyle çenemi kavrayıp ağzımı açıyor. "Dilini çıkar," diyor, ağzı doluyken kelimeler boğuklaşıyor.

İtaat ediyorum ve o da dilini dudaklarının arasından kaydırarak yüz ifademi yansıtıyor. Ağzından kalın, beyaz bir sperm ipi damlıyor ve benimkine düşüyor. Tatlı ve tuzun baş döndürücü karışımı, ikimizin de salgılarını yutarken tat tomurcuklarımı kaplıyor.

"Sence tadımız neye benziyor?" diye soruyor.

"Bir araya gelmemesi gereken ama gelen iki şey gibi," diye nefes alıyorum.

Sert ifadesi yumuşuyor, dudakları neredeyse fark edilmeyecek kadar yukarı kalkıyor. "Bence birlikte mükemmel bir tada sahibiz." Beni çabucak öpüyor. "Şimdi, bu güzel amcığınızı yiyip bitireceğim ve yüzüme öyle sert binmeni istiyorum ki, o topuklar sırtımda iz bıraksın. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

"Siktir." Dudağını ısıırıyor, vücudumdan dizlerine doğru inerken başını sallıyor. "Evet, bana öyle demeye devam et, karıcığım."

Başka bir şey söylemeden, intikam hırsıyla bacaklarımın arasına dalıyor, dili ağızdan ölmek üzere olan bir adam gibi klitorisimi yalıyor, vücudumu yüzüyormuş gibi hissettiren hızlı, dairesel hareketlerle fiskeler vuruyor. Tam olarak istediği gibi yapıyorum, başını merkezime doğru tutuyorum, kalçalarımı dilinin üzerinde sürüyorum. Bacaklarım dizlerimden bükülmüş, ona daha iyi erişim sağlamak için havaya kalkmış ve topuklarımın uçları sırtının derisine derinlemesine bastırıyor.

Zihnim uyuşuyor, başım dönüyor, o yüksekliğin peşinden gitmekten, o uçurumu bulmaktan ve oradan zevk çukurlarına burun üstü çakılmaktan başka bir şey düşünemiyorum. Çılgınlıklarım karanlık odada yankılanan bir kreşendoya ulaşıyor, ellerim klitorisime karşı amansız arayışını sürdürürken kafasını pençeliyor.

Easton'ın bedenime karşı çıkardığı inilti beni sarmallara sokuyor ve iki parmağını içime sokup yukarı doğru kıvrarak dilini tomurcuğuma doğru aynı tempoda pompaladığında düşünüyorum. Beyaz ışık görüş alanımı kaplıyor ve bedenim kaskatı kesiliyor, sonsuz zevk dalgalarıyla sarsılırken ruhum göğsümden dışarı fırlıyor.

Parçalanmış zihnim ve parçalanmış ruhum onu tekrar bulmaya ve beni kendime geri taşımaya çalışırken bedenim donmuş gibi hissediyor. Dünyaya geri döndüğümde, duyularım yeniden yüzeye çıkarken, bacaklarımda gezinen dudakların yumuşak, ıslak hissinin farkına varıyorum. Uyluklarımdaki bir tutam saça bir öpücük kondurup ağzını karnıma ve göğüslerime doğru sürükleyerek yüzüme ulaştığında, sonunda gözlerimi açacak gücü buluyorum ve Easton'ın mavi gözlerinin bana parladığını görüyorum.

"Merhaba Maya bebeğim."

Başparmağımı kısa sakalının üzerinde gezdirerek çenesini destekliyorum. "Selam, tatlı çocuk."

Gülümsüyor, başını eğip ağzını avucuma dayıyor ve beni kollarımın altından tutup kendine çekmeden önce öpüyor. Beni yataktan kaldırıyor ve bacaklarımı beline doladığımda topuklu ayakkabılarım nihayet ayaklarımdan düşüyor.

İtiraz etmeye başladım, "Easton, ben çok ağırım-" "Kapa çeneni."

Beni banyoya taşıyor ve ışığı yakmadan önce tezgâhın üzerine oturtuyor. Ani parlaklık karşısında ikimiz de gözlerimizi kısıyoruz ama o duşa doğru ilerleyip suyu açarken gözlerimi ondan alamıyorum.

"Oh, zorunda değiliz-"

Kaşlarını çatarak bana döndü. "Seninle duş almak istiyorum Maya." Yüzümü ellerinin arasına almadan önce saç örgülerimi omzumun üzerinden tarıyor. "Eğer sadece bu gecem varsa, hepsini yaşamak istiyorum. Seninle birlikte. Vücudunu, saçlarını yıkamak istiyorum."

Bir kahkaha attım. "Bu gece saç yıkama gecesi değil."

"Tamam." Anlayışla başını sallıyor. "Yine de vücudunu yıkayabilir miyim?"

"Bu benim için... baştan çıkarıcı bir şey değil Easton," diyorum tereddütle. "Daha önce hiç bir erkekle duş almadım. Banyo yapmak benim için teknik bir şey. Sapmayı sevmediğim *çok* özel bir rutinim var ve dün gece zaten bunu yaptım, bu yüzden şimdiden her türden şaşırmış durumdayım. Ayrıca, koltuk altlarımı çok uzun zamandır tıraş etmedim."

"Bu bana baştan çıkarıcı geliyor. Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Gözlerimi deviriyorum, bir kahkaha atıyorum. Neden bu kadar kolay hissettirdiğini bilmiyorum. Easton Mason için içindeyken beni korkutan her türlü yakınlık daha az korkutucu ve daha cazip geliyor.

Tezgâhtan kayarak, pembe duş bonemi bulana kadar sözsüzce çantamı karıştırıyorum. Tüm saçlarımı bir omzumun üzerinden çekip yumruk yaparak boneyi açıyorum ve başımın üzerinden yukarı çekmeden önce örgülerimi içine bırakıyorum. Saç çizgimde kıvrılıyor, pembe, suya dayanıklı kumaş, ikiye katlayıp alnımdaki bir düğmeyle boneyi tutturmadan önce sırtımın ortasından sarkıyor.

Easton'a dönerek, "Seni baştan çıkarabildim mi?" diye sordum.

Cevap olarak verdiği gülümseme güneşin doğuşundan daha parlak. "Beni her zaman baştan çıkarıyorsun." Tekrar duşa doğru adım atıyor. "Artık girebilir miyiz?"

Gülüyorum. "Hayır." Çantamı karıştırıp peeling peelingimi ve vücut yıkayıcıyı çıkarıp ona uzatıyorum. "Bunları duşun içine koy." Onları benden alırken lavaboya dönüp temizleyici balsamımı ve temizleyicimi alıyorum.

"Bunlar da mı?" diye soruyor, elimdeki ürünleri göstererek.

"Hayır." Onları tezgâhın üzerine koydum. "Önce makyajımı çıkarmam, yüzümü yıkamam gerekiyor. Sonra duş alacağım. Ondan sonra cilt bakımı, saç bakımı, nemlendirme ve diş fırçalama." Easton kaşlarını çatıyor ve ben de ona donuk bir ifade takınıyorum. "Sana söyledim, gece rutinim seksi değil. Pratik ve tamamlamadığım zaman iyi uyuyamıyorum."

"Maya, bebeğim," diyerek kalçalarımın tutuyor ve beni lavabonun kenarına kaldırıyor. Bacaklarımın arasına girdiğinde ikimiz de hâlâ çırılçıplaktık ve bundan hiç etkilenmemişti. ", seninle ilgili her şey bana seksi geliyor." Mükemmel ellerini yanlarıma doğru kaydırarak vücudumu inceliyor.

bakışlarını yüzüme çevirmeden önce. "İkincisi, bu bir evlilik deneyi, değil mi? Gece rutinini görmek istiyorum. Kim olduğunuzun her parçasını görmek istiyorum."

", " diye itiraf ediyorum usulca, sesim fısıltıdan öteye geçmiyor.

"Kırılğanlığın benimle güvende," diye fısıldıyor ve elini yüzümü okşamak için kaldırıyor.

Avucunun sıcaklığına sokuluyorum, başımı sallamaktan başka bir şey yapmıyorum. Bunu izin olarak algılamış olmalı, çünkü temizleyici merhemimi alıp kapağını açıyor. "Önce bu mu?"

"Evet." Elinden almak için uzandım ama bana sert bir ifade vererek geri çekildi.

Parmağını kabın içine daldırıp bana bir parça uzatıyor. "Bu kadar mı?"

"Evet," diye kıkırdıyorum. "Normalde iki parmağımın arasına yayarım..." Ellerimi uzatarak ürünü işaret ve orta parmaklarımın arasına nasıl yaymak istediğimi gösteriyorum. "Ve sonra makyajımı temizlemek için cildimin üzerinde küçük daireler çiziyorum."

Başını sallıyor, iki elini de yanaklarıma hafifçe bastırmadan önce talimatlarımı izliyor. Ben ona gözlerime dikkat etmesini hatırlatırken o elmacık kemiklerimin, burnumun, dudaklarımın ve alnımın üzerinde geziniyor. Tüm bu süre boyunca sırtıyor, düşünceli bir şekilde yüzümün her santimini kaplamaya odaklanıyor.

Dokunuşu yumuşak, sıcak, tenime karşı narin, rahatlık ve özenle sarılmış gibi.

İşini bitirdiğinde, yumuşak bir bezi ıslatıp merhemi yüzümden silmesi için onu yönlendiriyorum, o da temizleyicimle işlemi tekrarlamama yardım ediyor. Daha sonra beni duşa götürüyor, suyun sıcaklığını neredeyse yakıcı bir sıcaklığa ayarlıyor, her ne kadar bundan nefret ettiğini söyleyebilsem de. Easton peeling ürünümlü cildime sürüp yıkarken ve aynı işlemi çarkıfelek meyvesi kokulu vücut sabunumla yaparken bunu fark etmemiş gibi görünüyor.

Sonra onu yıkıyorum ve başını geriye yatırmama izin veriyor, yumuşak saçlarına şampuan sürüyorum. Acele etmeden, kafa derisine masaj yaparak ve varlığının tadını çıkararak yıkıyorum. Daha önce hiç kimseyle duş almamıştım, bunun romantik bir şey olduğunu hiç bilmiyordum. Samimi bir şey. Bir erkeğe Easton'a güvendiğim kadar güvendiğimi hiç hatırlamıyorum ve bu gerçek beni hem şaşkınlık hem de hayranlık içinde bırakıyor. Onu üniversitede kısa bir süre tanıdım ve bir yetişkin olarak onu hiç tanımadım, ancak bir şekilde, birlikte iki gün geçirdikten sonra, onun bir parçası olmadığı bir hayata geri dönmekten korkuyorum.

İkimiz de temizlendikten sonra Easton bir havluyu benim omuzlarıma, diğerini de onun beline sarıyor.

"Sanırım dolapta bornoz var." Banyo paspasının üzerine çıkarken yatak odasına doğru başımı sallıyorum.

"Anladım." Banyodan çıktı ve bir süre sonra askıda bir bornozla geri döndü, bir diğeri de vücudundaydı. Havlumu çıkarmama yardım ettikten sonra bornozu açık tutarak arkamda duruyor ve içine girmeme yardım ediyor. "Sırada ne var?"

Başımı sallayarak gülüyorum. "Bütün bunları benimle yapmana gerek yok. İstersen yatağa gidebilirsin."

Kaşları çatılıyor, mavi gözleri inançla parlıyor. "Şu anda başka bir şey yapmak istemiyorum."

Başka ne diyeceğimi bilemediğim için sadece başımı sallıyorum.

"Normalde sonra saçımı yaparım." "Tamam." Gülümsüyor ve tuvalet çantamı alıp bana uzatıyor.

"Önce," diyorum, saç derisi toniğimi çıkararak, "bundan biraz köklerime sıkacağım ve masaj yaparak yedireceğim çünkü saç derim bazen kuruyor - özellikle de dün gece bakım yapmadığım için bugün."

Easton küçük şişeyi yavaşça elimden alıyor. "Alabilir miyim?"

"Elbette," diye nefes alıyorum.

Kapağı açıp şişenin ucundaki başlığı ortaya çıkarmasını izliyorum. Şişeyi baş aşağı eğiyor ve başımın üstüne doğru kaldırmaya başlıyor. "Bunun gibi mi?"

"Evet." Başımı salladım. "Örgülerin köküne birkaç damla damlatıyorum ve normalde kafa derimin üstüne masaj yapıyorum ama nazikçe."

"Arkanı dön ve başını göğsüme yasla," diyor, sesi hırçın ve odaklanmış. Sırtıma yasladığı bedeninin sabit duvarını hissederek dinliyorum. Elleri saç diplerimde çalışmaya başlamadan önce toniği kafa derime damlattığını hissettiğimde gözlerimin kapanmasına izin veriyorum.

Parmaklarıyla başıma bastırıp masaj yaparken çok dikkatli, çok sakın. Sanki sadece nefesi ve ellerinin çalışmasıyla vücudumdaki gerginlik ve stresin eridiğini hissedebiliyorum. Daha önce hiçbir erkeğin bana bunu yapmasına izin vermemiştim, hiç soran olmamıştı. Hiç kimsenin umurunda olmamıştım. Boğazım aniden düğümleniyor, gözlerim yanıyor çünkü her şey bittiğinde bu lanet şeyden nasıl kurtulacağımı bilmiyorum.

"Böyle örgüler yapmaya karar vermene ne sebep oldu?" diye soruyor sessizce. "Üniversitedeyken saçların düzdü."

"Evet," diyorum boğazımı temizleyerek. "Sanırım bir noktada, gerçekte olduğum kişiyi değil, olmam gerektiğini düşündüğüm kişiyi taklit ettiğimi fark ettim. Bir değişikliğe ihtiyacım vardı ve bu tarzı diğer kadınlarda hep sevmiştim. Bir adım atıp kendim için denedikten sonra, sanki içim sonunda aynada bana bakan kişiyle eşleşti." Omuz silkiyorum. "Bu, bir noktada farklı bir şey denemeyeceğim anlamına gelmiyor, ancak örgüler bana gerçekten kim olmak istediğimi keşfetme cesaretini topladığımı hissettirdi."

Easton'ın elleri sözlerim karşısında duraklıyor ve bir an sessiz kaldıktan sonra kararlı bir şekilde, "Sana çok yakışmışlar ve ben senin gerçekte kim olduğunu seviyorum. Sanırım en sevdiğim kişi o olabilir."

Gözlerimi açtığımda iki safirin bana doğru parladığını görüyorum. "Ben de senin kim olduğunu seviyorum," diye fısıldıyorum.

Gülümsüyor ve ellerini başımdan çekmeden önce neredeyse üzgün. "Doğru yaptım mı?"

Yumuşak bir kahkaha attım. "Evet. Harikaydın, tatlı çocuk." "Sırada ne var?"

Göğsünden çıkıyorum. "Kıvırcıklığı önlemek için örgülerime biraz yağ ve saç kremi sürdükten sonra sarıyorum."

Çantamdan ürünleri alıp Easton'a uzatıyorum ve her birini nasıl uyguladığımı gösteriyorum. Saçımınla uğraşırken beni tekrar karşısına oturtuyor. "Yaptığın herhangi bir rutin yok mu?"

"Yani... pek sayılmaz," diye itiraf ediyor. "Kayınbiraderimin cilt kanserine karşı yoğun bir irrasyonel korkusu var, bu yüzden bana zorla her gün SPF sürme alışkanlığı kazandırdı."

"Çok akıllıca." Gülüyorum. "Kız kardeşlerinden birinin evlendiğini bilmiyordum."

Easton'ın üniversitedeyken sık sık iki kız kardeşinden bahsettiğini hatırlıyorum. Biri sadece birkaç yaş küçüktü, diğeri ise o zamanlar hâlâ lisedeydi.

"Henüz değil, sanırım," diye düşünüyor saçımı bitirirken. "Ama geliyor. Penelope ve Carter..." Sanki kelimeleri bulmakta zorlanıyormuş gibi . Ondan uzaklaşıyorum, saçlarımı ikiye ayırıyorum ve birbirlerine dolayarak başımın üstünde büyük bir topuz oluştuyorum. "Onlar farklı. Kayınbirader onu tanımlamanın en iyi yolu. Şu anda öyle de olabilir."

Easton'a dönüp gülümsüyorum. "Çok tatlısın."

Çantamın dibinde, üzerinde küçük kalpler olan pembe bir ipek eşarp buldum. Sevgililer Günü için sevimli olacağını düşünmüştüm ama şimdi bu duygu biraz aptalca geliyor.

"Benimle dalga geçme," diye mırıldanıyorum eşarbı boynumun altından geçirip topuzumun üzerinden çekiştirerek alnıma sarıyor ve enseme bağlıyorum.

Arkamı döndüğümde Easton'ın kaşlarını çattığını görüyorum. "Neden seninle dalga geçeyim ki Maya?"

Yanaklarıma yayılan gülümsemeye engel olamıyorum. "Sevgililer Günü için almıştım."

Gözleri başımın üstüne kayıyor ve yüzünü zahmetsiz bir sırtışın kaplamasını izliyorum. Öne doğru fırlıyor, beni tezgâhın üzerine kaldırırken elleri kalçalarımı kavıyor. Easton'ın ağzı benimkinin üzerine düşüyor, dudakları yumuşak ve pürüzsüz. "Bayıldım buna. Çok uygun." Geri çekilmeden önce ağzımın içine gülümsüyor. "Pekâlâ, sırada ne var?" Yanımdaki tezgâhta dizili ürünleri seçiyor, her bir şişeyi inceliyor.

"Toner." Sıvı şişesini ve yanındaki pamuk pedi gösteriyorum. "Serum." Yanımdaki damlalığa dokunuyorum. "Nemlendirici. Sonra, göz kremi."

Toneri kapıyor ve çalışmaya başlıyor. "Son olarak, seni tüm vücudunu ovarak bitireceğim, tamam mı?"

Easton pamuğu yüzüme silerken başımı sallayarak homurdanıyorum. Sonra, ona geri kalan ürünleri nasıl uygulayacağı konusunda talimat veriyorum ve cildimle ilgilenmesine izin verdiğim süre boyunca gülüyorum. Sonunda işini bitirdiğinde burnuma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Parlıyorsun Maya, bebeğim."

İkimiz de dişlerimizi fırçalıyoruz, Easton'ın tüm dişleri kendi odasında olduğu için otelin benim süitime ekstra banyo malzemeleri bırakmış olmasına şükrediyoruz. İşimiz bittiğinde beni odanın ortasındaki kral yatağa taşıyor ve tuvalet masasından en sevdiğim losyon küvetini almadan önce beni yatağa atıyor. "Çıkar şu bornozu. Artık ona ihtiyacın yok."

"Pijamalarımı almam lazım," diyorum, yine de talebini yerine getiriyorum.

"Oh, lanet ." Gülüyor, losyonu eline alıp ovuşturuyor
avuçlarını birleştirdi. "Ben bu gece çıplak uyuyacaksam, sen de uyuyacaksın." "Aşağı inip eşyalarını alabilirsin," diye karşı çıktım.

Duraklıyor, başını eğiyor. "Alternatif olarak yanımda çıplak olman varken bunu neden yapayım ki?"

Easton nemlendiriciyi cildime masaj yaparak yedirmeye başladığında gözlerimi devirip yüzüstü uzanıyorum ve başımı kollarımın üzerine koyuyorum. Kıçıma doğru ilerlemeden önce sırtıma, boynuma ve omuzlarıma dikkatlice bakıyor.

"Gerçekten çok iyi ellerin var," diye inliyorum çevik parmakları arasında etimi yoğururken.

"Gerçekten de mükemmel bir kıçın var," diye karşılık veriyor ve dişlerini etime geçirmeden önce kalçalarıma masaj yapıyor.

Vücudumun her santimi yumuşak ve tereyağ gibi pürüzsüz olduğunda, Easton yorganı geri çeviriyor ve ikimiz de içeri giriyoruz. Yanıma gelene kadar şiltenin üzerinde ilerliyor, bir kolunu bedenimin altına, diğerini yanıma sokarak sırtımı göğsüne doğru çekiyor.

"Easton, üzerinde yayılabileceğin koca bir yatak var. Üstümde olmana yok."

"Yapamam Maya bebeğim. Korkarım beşinci evre bir yapışkanla evlendin." Başımı geriye atıp gözleriyle buluşuyorum. "Ben sarılmam."

"Çünkü benimle hiç kucaklaşmadın."

İç çekiyorum, onun sıcaklığına yerleşiyorum. Aslında o kadar da kötü değil. O sıcak, o sağlam ve rahatlatıcı. Sırtıma değen nefesi beni daha az yalnız hissettiriyor, tenimdeki elleri beni narin hissettiriyor, sanki değerliymişim gibi. Daha önce başka birinin dokunuşuyla hiç böyle hissetmemiştim.

"Sevgililer Gününüz kutlu olsun," diye esniyorum, gün nihayet üzerimi örterken ve yorgunluk çökerken gözlerim ağırlaşıyor.

"Biliyor musun, asistanım Vegas'a gitmeden önce ofisimin kapısına kalpler yapıştırmıştı," diye kıkırdıyor karanlığın içinde, başparmağı uyluğumun üzerinde o rahatlatıcı daireleri çiziyor. "Bana bunun iyi şans getirdiğini, Sevgililer Günü'ne kadar biriyle yatmama yardımcı olacağını söyledi."

"Sanırım işe yaradı," diye düşünüyorum.

Easton usulca iç geçiriyor, nefesi boynumu gıdıklıyor. "Çok işe yaradı, sadece gezegendeki en güzel kadınla hayatımın en iyi seksini yapmakla kalmadım, aynı zamanda en uzun süreli aşkımla da evlendim."

"Easton..." Nasıl cevap vereceğimi bilemeden nefes alıyorum, çünkü bu ifade deneysel gelmedi. Bu ifade -bütün bu gece- fazlasıyla gerçek.

"Uyu Maya bebeğim," diye fısıldıyor ve omzuma yumuşak bir öpücük konduruyor.

Easton

SESSİZ FISILTILAR VE yerine oturan bir kapının tıkırtısı beni yıllardır uyuduğum en iyi uykudan uyandırıyor. İnleyerek dönüyorum ve gözlerimin kırpışarak açılmasına izin veriyorum, Maya'nın süitini kaplayan panelli pencerelerden süzülen gün ışığına alışıyorum.

Yatağın geri kalanında onun olmadığını görünce hayal kırıklığına uğruyorum, avucum sanki bedenini arıyormuş gibi şilte boyunca uzanıyor. Başımı kaldırıp odaya bakıyorum, karımı beyaz bornozu ve kumaş kaplı arabasıyla süitin ana alanının köşesini dönerken bulduğumda gülümsüyorum. Saçları çözülmüş, örgüleri attığı her adımda sırtında sallanıyor. Yüzündeki gülümseme bana iyice dinlendiğini, dün geceden benim kadar memnun olduğunu söylüyor.

"Kahvaltı sipariş ettim." El arabasını yatağın önüne kaydırıyor, meyve, hamur işi ve kahve tepsilerini örten gümüş kapakları kaldırıyor. İki fincan almak için üzerime uzanmadan önce yatağın üzerinde sürünüyor, benim kişisel cennet dilimim gibi görünüyor.

Yanımda bağdaş kurup oturuyor ve fincanımı bana uzatıyor. Rahat bir sessizlik içinde yemek yiyor, birbirimizin kahve içmek ve tostuna tereyağı sürmek için tercih ettiği yollara gülüyoruz. Ben jöle seviyorum, o ise normal tereyağının *üzerine* fıstık ezmesi koyuyor ki bunu çılgınca buluyorum.

Kahvesinden bir yudum daha alarak, "Randevumuza zamanında yetişmek istiyorsak muhtemelen bir an önce kalkmamız gerekiyor," dedi. "Ama en azından teşekkür etmek için sana kahvaltı hazırlayayım dedim."

"Teşekkür mü?"

Başını sallıyor, kahvesini dizlerinin arasına indiriyor. "Evet. Bu hafta sonu için..." Başını eğiyor, bir örgüsünü kulağının arkasına sıkıştırıyor ve neredeyse utangaç görünüyor. "Kendimle ilgilenildiğini hissetmeyeli uzun zaman oldu ve sanırım... sanırım bu hafta sonu bunun hatırlatılmasına gerçekten ihtiyacım vardı."

O zaman bırak devam , yalvarmak istiyorum.

Onun yerine, başparmağını yanağında gezdiriyorum. "Bunu her gün hatırlamayı hak ediyorsun Maya."

Avucuma sokulurken gözleri kapanıyor ve geri çekilmeden önce iç çekiyor. "Gidip toplanmam gerek. Muhtemelen sen de aynısını yapmalısın."

Başımı sallayarak yataktan çıkıyorum, odadan çıktığımda tüm göğüs boşluğumu bu odanın içinde bırakacakmışım gibi hissediyorum. Maya banyoya girdiğinde dün gecedan kalma kıyafetlerimi giyiyorum ve tuvalet çantasını karıştırdığını duyabiliyorum.

Eşyalarımı topladıktan sonra banyonun kapısından içeri girip çerçeveye yaslanıyorum. "Seninle dokuz buçuk gibi lobide buluşuruz, sonra da bir taksiye atlayıp Katip'in ofisine gideriz?"

Duraksıyor, aynada kendini izlerken gözleri dalıyor, bana bakmayı reddediyor. Bakışlarını bırakıp elindeki makyaj fırçasını indirdikten sonra ciddiyetle başını sallıyor. Neredeyse bunu yapmak istemiyor gibi görünüyor ve vücut dilindeki o hafif tereddüt dizlerimin üzerine çöküp ona yapmaması için yalvarmak istememe neden oluyor.

Yine de bunun kulağa ne kadar çılgınca geldiğinin farkındayım. Bunların hiçbirinin mantıklı olmadığını ve ikimizin evli kalması için hiçbir neden olmadığını biliyorum, ancak midemin ortasındaki kemirici çukura, göğsümdeki huni hissine yardım edemiyorum, bunu yapmamam için bana *bağırıyor*.

İçimden bir ses Maya'nın da aynı şeyi yaşadığını söylüyor ama ikimizin de bunu dile getirecek cesareti yok. Onun yerine, başının tepesine bir öpücük kondurmaya ve bakışlarımla karşılaşmasına fırsat vermeden odadan çıkmaya karar veriyorum.

Asansörle katıma çıkarken, eşyalarımı toplarken ve odamdan çıkarken her şey ters, tepetaklak ve çok yanlış geliyor. Zaman çarpıtılmış ve görüşüm bulanıklaşmıştı.

Evliliğimizi bitirmek için karımın benimle buluşmasını beklerken lobide terliyor, volta atıyor ve panikliyorum.

Bu düşünce mideme hızlı bir atış gibi çarpıyor, çünkü kazara evlenmediğimi fark ediyorum - kazara aşık oldum ve onu kaybetmek üzereyim.

Asansörün zil sesini duyuyorum ve Maya'nın asansörden çıktığını görmek için arkamı dönüyorum. Üzerinde, doğru yerlerinden yırtılmış, pürüzsüz, koyu teninin en cazip bakışlarını bana veren, yıpranmış bir kot pantolon vardı. Kot pantolonunun beline siyah bir tişört sıkıştırılmış ve bir çift platformlu, siyah ve altın rengi spor ayakkabı ile vurgulanmış. Markasını buradan söyleyemem ama tasarımcı işi olduğuna hiç şüphem yok.

"Selam, güzel çocuk." Gülümsüyor ama gözlerine ulaşmıyor.

"Merhaba Maya bebeğim." Ben de gülümsüyorum, benimkinin de gülümsemediğini biliyorum. Bavulunu ondan alıyorum ve otelin önüne doğru ilerlerken arkamda taşıyorum. Dışarı çıktığımızda, "Bize bir taksi çağırdım bile," diyorum.

Onlara el sallıyorum, ruhum bunu yapmamamı istiyor. Araba önümüze yanaştığında şoför iniyor, bagajı açıyor ve Maya'nın bavulunu ona vermemi işaret ediyor. Yine de, aniden, ayaklarım hareket etmiyor. Ne kollarım, ne de ağzım.

Taksi şoförü sabırsızca kollarını hareket ettirmeye devam ederken tüm vücudum donmuş, karım aklımı kaçırmışım gibi bana bakıyor.

Kendimi gerçekliğe geri dönmeye zorlayarak şoföre dönüyorum. "Bize biraz izin verebilir misiniz?" Adam oflayıp pufladıktan sonra başını hafifçe sallıyor ve hareket halindeki araca geri kayıyor. Maya'ya döndüğümde, onun da en az benim kadar tereddütlü görünmesine rağmen, koyu renk gözlerinin şaşkınlık ve şaşkınlıkla genişlediğini görüyorum.

"Bunu yapmak istemiyorum," diye itiraf ediyorum.

"Easton..." Ne diyeceğini bilemez bir halde başını sallıyor ve ben de onu suçlayamıyorum. "Bana evli *kalmak* istediğini mi söylüyorsun?"

Ellerini ellerime alıyorum, başparmaklarımı parmak eklemlerinin arkasına sürüyorum. "Evet."

"Biz...biz

yapamayız."

"Neden?"

İnanamayarak gülüyor. "Aynı eyalette bile yaşamıyoruz. İkimizin de işleri ve... hayatları var."

"İşim berbat," diyorum dürüstçe. "Arkadaşlarım yüzeysel. Soğuktan nefret ediyorum. Hukuk fakültesinden sonra Boise'e geri dönmemin tek nedeni firmamın bana iş teklif eden ilk firma olmasıydı ve başka hiçbir şeyim yoktu

benim için gidiyor. Hâlâ bilmiyorum." Ellerini sıkıyorum. "Sana kadar. Senden vazgeçmek istemiyorum ve iki gün önce sen kollarıma gelmeden önce yaşadığım hayat, döndüğümde içinde olmayacağını anladığım için artık gerçekten önemsiz görünüyor. Daha önce yaşadığım her şeyi gölgede bıraktın ve bunun gitmesine izin vermek istemiyorum."

Kirpikleri titriyor ve bunun boğazına dolan duyguyu zapt etme çabası olduğunu söyleyebilirim. "Ne yani? Kaliforniya'ya mı taşınmak istiyorsun?"

"Tabii, neden olmasın?" Şıkırdıyorum. "Kaliforniya'yı seviyorum. Her zaman oraya gitmek ve kız kardeşlerimi ziyaret etmek için nedenler arıyorum. Sadece daha önce kalmaya hiç cesaret edememiştim. Sen bende bunu bulma isteği uyandırıyorsun. Yeniden başlamamı ve nihayet bir şeyler için *yaşamamı* istiyorsun."

"İş için ne yapardın?" diye soruyor, gerçekten önemli olan hariç her çalının etrafından dolanarak.

"Sizin için çalışabilirim."

"Kaliforniya eyaletinde yasaklı değilsiniz."

"O zaman lanet olası kahveni ben getiririm Maya," diye alay ediyorum. "Köpekleri gezdiririm ya da yolları asfaltlarım. Umurumda değil. Sadece günün eve, senin yanına gelmek istiyorum."

Yutkunurken boğazının çalışmasını izliyorum, itirafımı düşünüyor. "Çıktığım her erkek beni terk etti çünkü programım çok yoğun ve işim çok talepkâr, çünkü çok kopuk ve aşırı bağımsızım, çünkü nasıl şefkatli olunacağını bilmiyorum ve bana ihtiyaç duyulmasını istemiyorum. Hepsinden önemlisi," diye keskin bir nefes alıp bakışlarını yere indiriyor, "çünkü kimseye ihtiyacım yok ve kimseye ihtiyaç duymak istemiyorum."

Bugün ilk kez dudaklarımın gerçek bir gülümsemeye dönüştüğünü hissediyorum. "Maya bebeğim. Bana bak." Çenesinden tutup başını kaldırmaya zorluyorum. "Tam olarak olduğun kişi olduğun için seni asla cezalandırmayacağım. Bağımsızlığını ve hırsını seviyorum. Hatta seviyorum. Az önce söylediğin her şey olmanı istiyorum ve seni asla farklı biri yapmaya çalışmayacağım." Kaşları birbirine çarpıyor, yüz hatları sözlerimi özümserken yumuşuyor. "Ama bazen unvanlarının dışında kim olduğunu hatırlaman gerektiğini de düşünüyorum. Kız evlat. Kız kardeş. Avukat. Bence bu hafta sonu, belki de uzun zamandır ilk kez, sadece Maya olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırladın. *Benim* Maya'm."

Parlayan gözlerinden bir damla yaş kaçıyor ve ben yakalayamadan yanağından aşağı süzülüyor. Başını sallıyor ve ben de hâlâ tuttuğum elini ağzıma götürüp dudaklarımı bastırıyorum.

"Sana aşık olmaya on yıl önce başladım. Her çalışma grubunda, dersler arasındaki her gezintide, kütüphanedeki her kaçamak bakışta, içine yuvarlanıyordum. Şimdi fark ettiğim şey, aradan geçen yıllara rağmen zaman sayacının yeniden başlamadığı. Hayır, senin huzuruna geri döndüğüm anda daha hızlı işlemeye başladı."

"Beni seviyor musun?" diye soruyor, sorusu nefes nefese.

Çok fazla şey söylediğimi, kendimi çok açık ettiğimi biliyorum. Daha önce kimsenin ona böyle bir şey söylediğini sanmıyorum ve ilk olduğumu bilmek içimde derin bir memnuniyet yaratırken, bunu hazmetmesinin bir dakika alacağını da biliyorum. Bu konuşmayı yapabileceğim milyonlarca yol vardı ve sabırsız bir taksi şoförü bize agresif bir şekilde korna çalarken bir Vegas kumarhanesinin ön girişi bunu yapmak için uygun bir yer değildi.

"İki hafta ver," diye yalvarıyorum, sesim titrek ve çaresiz çıkıyor.

"Ne iki haftası?"

"Kendin," diye devam ediyorum. "Bunu düşünmek için kendine iki hafta ver. Lütfen." Bavulunu önüne yuvarlayıp benimkini almadan önce elini tekrar öpüyorum. "Ay sonunda Los Angeles'ta kız kardeşimi görmek için bir seyahat planladım. Şimdi gidip fesih belgelerini alacağım ve o zaman sana getireceğim. Onları imzalatacağım ve eğer hala bize bir şans vermek istemiyorsan, dava açacağız."

"Easton..." İç çekiyor. "I...." Gözleri şaşkınlık ve tedirginlikle dolu ama bana hayır demiyor.

"Lütfen." Öne eğildim ve başını öptüm. "Lütfen Maya. Sadece... iyice düşün." Çantamı alıp taksinin arka koltuğuna atıyorum ve bir ayağımı içeri atıyorum. "Sen kal, ben-"

"Bekle!" diyor, kaldırımdan inerken. "Yüzüklerimiz. Onları geri vermeliyiz."

Sol yüzük parmağındaki yüzüğün çıkarılışı kalbimin ortasından geçen sıcak bir bıçak gibi ve yemin ederim, neredeyse iki yarısının da ayaklarımın altındaki betona sıçradığını hissedebiliyorum. Yüzüğü bana uzatıyor ve yüzündeki ifade okunmaz halde, herhangi bir duygu hissettiğine dair tek işaret yanağından süzülen gözyaşı.

Elini bana uzatıyor, yüzüğü uzatıyor ve ben yüzüğü ondan alırken yok oluyorum. Ben de kendiminkini çıkardım ve o da avucunu açtı. İkisini de içine yerleştiriyorum, parmaklarını üstüne kıvrıyorum. "Yüzüğümü geri vermen gerektiğini anlıyorum.

ama bu her zaman sana ait olacak. Onu almayacağım." Parmak eklemlerini öptüm. "İki hafta içinde gelip seni bulacağım, söz veriyorum."

Elindeki iki pırıltılı mücevhere göz kırpmıyor ve başka bir şey söyleyemeden taksinin arka koltuğuna düşüp kapıyı kapatıyorum. Şoför uzaklaşıyor ve ben onun bana vereceği ifadeyle yüzleşemeyecek kadar korkmuş durumdayım. Başımı ellerimin arasına alıyorum, arabayla uzaklaşırken arkama bakmayı reddediyorum, paramparça kalbimi ayaklarının dibinde bırakıyorum.

Easton

İki Hafta Sonra

DISTRICT COURT, CLARK COUNTY, NEVADA yukarı bana bakıyor

Masaüstümün yanından tehditkâr bir şekilde. Aynı eyalette yaşamadığımız ve aynı konferansa katılmak ve aynı hukuk fakültesinden mezun olmak dışında birbirimizle neredeyse hiç bağımız olmadığı düşünülürse, Maya ve benim için bir fesih davası açmanın inanılmaz derecede kolay olacağı söylenmişti.

Göğsüme bir yumruk daha yemiş gibi hissettim.

Vegas'tan eve döndüğümde kağıtları imzaladım ve iki hafta önce otelin önünde kendimi ne kadar küçük düşürdüğümü hatırlatan agresif bir hatıra olarak masamın yanında sakladım.

Adrenalinin etkisi geçince ondan ne kadar saçma bir istekte bulunduğumu fark ettim. Maya'yla evli kalabileceğimizi benim için makul değildi. Onun bunu isteyeceğini düşünmek bile - inanılmaz bir kariyeri, ailesi ve muhtemelen arkadaşları da var. Kahretsin, arkadaşları olup olmadığını ya da kim olduklarını bile bilmiyorum.

Hiçbiri mantıklı gelmiyor - duygularım, bu evlilik, Maya'yı o kaldırımda bırakıp giderken verdiğim acele karar. Kendimi gülünç hissediyorum ama bunu geri alamam ve almak istediğimden bile emin değilim. Ne kadar çılgın göründüğüm ve ne kadar çaresiz olduğumdan bağımsız olarak, o sabah ağzımdan dökülen her kelime doğru ve gerçektir. En azından Maya bunu bilmeyi hak ediyordu.

Sanırım benimle iletişime geçmemiş olması da kötüye işaret değil. Evrakları kolaylıkla kendisi temin edebilir ve bana tebliğ ettirebilirdi. Ama yapmadı ve ben de onunla hiç temas kurmadım, bu da bir şey olmalı, değil mi?

Ellerimi masamın üstüne vurup saate bakarken içim içimi yiyor ve düğümleniyor. LAX'e giden uçağımı yakalamam için yaklaşık dört saatim var. Yarın San Diego'ya gitmeden önce bu gece Penelope ve Carter'la kalacağım. İşte o zaman Maya'yla yüzleşeceğim ve büyük ihtimalle karım kalbimi paramparça ettikten sonra ağlayarak eve, küçük kız kardeşim Maddie'nin yanına gideceğim.

Derrick kafasını içeri uzatmadan önce ofisimin kapısı hafifçe çalınıyor. Yüzünde endişe vardı ama bu yeni bir şey değildi. Vegas'tan döndüğümünden beri tam bir moral bozukluğu içindeyim ve her ne kadar adamdan hoşlansam da ona kendimi açıklayacak durumda değilim.

"Bir ziyaretçiniz var," diyor sessizce.

"Bugün başka toplantı kabul etmeyeceğim," diye mırıldanıyorum, ekranıma tıklarken göz temasından kaçınıyorum.

"Sanırım bunu almak isteyeceksiniz."

Gözlerimi kaldırıyorum, sanki benimle görüşmek isteyen kişiye bakıyormuş gibi başını kapıya doğru çevirdiğini görüyorum. Boğuk bir mırıltı duyuyorum ve Derrick'in kenara çekilmeden önce gözlerinin büyüdüğünü izliyorum. Karım hızla içeri girerken kapı tamamen açılıyor.

Maya

Easton'ın ağzı hayalet görmüş gibi açık kalıyor, gerçek olup olmadığını anlayamıyormuş gibi sandalyesinde geriye doğru yuvarlanıyor.

Asistanına dönüyorum, kolu tutarken tatlı tatlı gülümsüyorum. " teşekkürler Derrick. Bundan sonrasını ben hallederim."

Çocuk başını eğiyor, kapı neredeyse yüzüne çarpana kadar hiçbir hareket yapmıyor ve tam kapı kapanırken geri sığıyor. I

dönerek, ofisin köşesindeki Easton'ın masasına doğru yürüdüm ve kendimi kaydırarak üzerine oturdum. "Selam, tatlı çocuk."

"Maya, bebeğim." Yüzü solgun, gözleri korku dolu ve böyle hissetmesinden nefret ediyorum. "Bu gece Los Angeles'a bir uçak biletim var, yemin ederim. Yarın seni görmeye gelecektim."

"Biliyorum." Başımı salladım. "Ama önce sana geldim." "Neden?"

"Çünkü..." Sinirlerimi yutuyorum. "Sen büyük jestini yaptın, şimdi benimkini yapma sırası bende." Sesim kelimelerle çatlarken alt dudağımın titremeye başladığını hissediyorum. "Beni sevdiğini söylemiştin."

"Sevmek, değil." Göğsü kabarıyor, yüz hatları çılgına dönmüş, ağızından çıkan her cümleye asılmış gibi.

Başımı salladım. "Aynısını yapma sırası bende."

Easton'ın dudakları aralanır, kaşları birbirine kenetlenirken hızlı hızlı nefes alıp verir.

"İnsanların değiştirmek zorunda hissettikleri benimle ilgili bazı şeyler var. Ailemi. Çıktığım erkekler. Değişmek istemediğimi ve bunu bana zorla kabul ettirmeye çalışan biriyle birlikte olmayacağımı anlamamı istiyorum." Bacaklarımı ona doğru çeviriyorum ve dizlerimiz birbirine değiyor. "Bir başkasının bana benim kendime baktığım kadar iyi bakabileceğine asla inanmayacağım. Bazen en düşünceli insan ben değilim. Doğum günlerini ve yıldönümlerini unutuyorum. Bilerek yapmıyorum ama elimden geleni yapsam bile oluyor. Çok iyi bir hediye veren biri değilim ve sevgimi gösterme konusunda da çok iyi olduğumu düşünmüyorum, ama bu sevgimin olmadığı anlamına gelmiyor. Bunaldığımda, aşırı uyarıldığımda ve aşırı strese girdiğimde kendimi izole ediyorum. Şımartılmak ya da boğulmak istemiyorum. Sarılmayı sevmiyorum..." Ağzımın kenarına bir gülümseme yerleşiyor. "Yani... Seninle kucaklaşmak hoşuma gitti ama her gece bunu yapmak ister miyim bilmiyorum."

Easton'ın eli usulca uyluğuma yerleşiyor ve başparmağıyla o rahat, yumuşak daireleri ovuyor.

"Kendime verdiğim değer her zaman başarılarımdan kaynaklanacak ve bu nedenle hırsım asla tatmin olmayacak. İşimi çok seviyorum. Yazarlarıma hayallerini gerçekleştirmelerinde yardımcı olmayı seviyorum, bu yüzden geceleri, hafta sonları ve tatillerde çalışıyorum. Çok seyahat ediyorum. Kariyerimi ön planda tutuyorum ve ne kadar sağlıklı olsa da muhtemelen bundan asla vazgeçmeyeceğim. Bana memnuniyet veren şey bu, ama..." Elimi onun elinin üzerine koyarak iç geçiriyorum. "Bu hafta sonu, bana memnuniyet veren tek şeyin bu olması gerekmediğini fark ettim. Bence sen

bunu da yap." Gözlerimi birleşmiş ellerimizden kaldırıp onun yüzüyle buluşturuyorum. "Hayatımda ilk kez kendimi işimin dışında bir şeye adamak istiyorum. Ben... Ben kendimi sana adamak istiyorum, Easton. Senin de bana adanmanı istiyorum." Boğazımdan bir yumru  kıyor ve boğulmuş duygularımı sergiliyor. "Kendini tam olarak şu anda olduğum kişiye adamanı istiyorum; on yıl önceki halime ya da bir gün olabileceğimi umduğun kişiye değil. Sadece ben olduğum için sevmeye ihtiyacım var ve eğer bunu yapamazsan, o zaman-"

Sözlerimi keserek  ne atılıyor ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor. Yüzümü kavrayıp bizi daha da yakınlaştırarak, göğsümü tutuşturacak kadar yoğun bir şekilde öpüyor beni. Sanki tüm hayatı boyunca bunu beklemiş gibi, aramızda patlak veren şey sonunda gerçekmiş gibi öpüyor beni. Easton beni bir söz verir gibi öpüyor, sanki değer verilecek bir şeymişim gibi, hiçbir beklenti ve koşul olmadan.

"şu anda olduğun kişiye seviyorum Maya. On yıl önceki halini seviyorum ve bundan sonra olacağın her halini seviyorum. Seni tanıyorum ve bunu yaptığımı hatırlamıyor olabilirim ama o k ğıdı imzaladığımda neye imza attığımı biliyorum ve bunun şimdiye kadar verdiğim en iyi karar olduğunu düşünüyorum." Beni tekrar öpüyor. "şimdi bana beni sevdiğini söyleyebilir misin?"

Gülümsüyorum, bir elimi yumuşak saçlarında gezdiriyorum. "Seni seviyorum, tatlı  ocuk. Seni tam olarak olduğun kişi olduğun için, beni delirttiğin ve g ld rd ğ n tüm y nlerin için seviyorum. Bunu hak etmediğini düşündüğünde bile seni seviyorum ve hak ettiğini göstermek için elimden geleni yapacağım."

Başını eğiyor, burnumuz, dudaklarımız ve kalplerimiz aynı hizaya geliyor. "Kendimin en iyi versiyonunun kim olduğunu henüz bilmiyorum, ama seninle birlikte, sanırım sonunda bunu anlamaya hazırım."

"Bunu nasıl yapacağız?" Dudaklarını burnuma değdirirken başparmağımı çenesinde gezdirerek soruyorum.

"İstifamı vereceğim. Bu gece Kaliforniya'ya gidiyoruz, böylece kız kardeşlerimle tanışabilirsin. Sonra bana nerede yaşadığını, nerede çalıştığını göstereceksin. İş başvurusunda bulunacağım, benimle mülakat yapacaksın ve zoru oynayacak olsan da ikimiz de biliyoruz ki bana bir teklif yapacaksın." Dudaklarıma karşı gülümsüyor. "O zaman buradaki dairemi satar ve senin yanına taşınırım ya da birlikte yeni bir yer buluruz."

"Taşınmıyorum, dairemi seviyorum." Ağzının içine doğru kıkırdıyorum. "Yine de bilmelisin ki, hem onun hem de onun dolabını çoktan kapladım, bu yüzden misafir odasını kullanmak zorunda kalacaksın."

Gülüyor, başını sallıyor. "Sanırım bu şartları kabul edebilirim."

Elimi tutarak masasından kalkmama yardım ediyor. Bir çekmeceyi açıp içinde bir sayfa kâğıt olan lamine edilmiş bir klasör çıkarmasını izliyorum. Sonra dizüstü bilgisayarını ve isim levhasını çantasına atıyor ve beni de kendisiyle birlikte ofisten dışarı çıkarıyor.

Koridorun sonundaki bir kapının önünde duruyoruz ve içeri girmeden önce kapıyı bir kez çalıyor. Masanın arkasında oturan yaşlı bir beyefendi başını kaldırıp bakma zahmetine katlanmadan "Ne istiyorsun Mason?" diye soruyor.

"Harvey, bu benim karım, Maya Atler."

Başını hemen kaldırıyor, gözleri bana dönmeden önce Easton'a dikiliyor. Bana utanmadan bir kez daha bakarken yumuşuyorlar ve Easton'a geri dönmeden önce etkilenmiş bir kaş kaldırıyorlar. "Şaka mı yapıyorsun?"

Gülümsüyor, gururla sol elimi kavırıyor ve dudaklarına götürüyor, kocaman yüzüğüm pencereden sızan güneş ışığında parlıyor. "Hayır."

Adam dikkatini bana çevirdi. "Senin gibi güzel bir şey nasıl oldu da onun gibi bir aptalla birlikte oldu?"

Easton'ın yanımda iç çektiğini duyuyorum, eli elimde sıkılaşıyor. Vücut dili değişiyor ve bu yorumun onu etkilediğini anlıyorum. Kariyeri boyunca bunun gibi kaç tane lafı sineye çektiğini, korkunç patronu özsaygısını azar azar yok ederken ne sıklıkla alınmamış gibi yapmak zorunda kaldığını merak ediyorum.

"Bununla demek istiyorsun, Harold?" *Harvey*'ye dönerek soruyorum.

"Ben Harvey, tatlım." Bana tekrar yukarıdan aşağıya bakıyor, dudağını ısırmadan önce kalçalarımın ve göğsümde pervasızca duraklıyor. "Ben de şaka yapıyordum."

Easton yüksek sesle alay ediyor, elimi bırakıp patronunun masasına doğru ilerlerken yanaklarına geniş bir sırıtma yayılıyor. "İstifa ediyorum." Masanın üzerine eğilerek istifa mektubunu adamın önüne koydu. "Şimdi gözlerini karımdan ayıracaksın ve eğer ona bir kez daha saygısızlık edersen, seni şu lanet pencereden aşağı atarım."

Harvey'nin ağzı şok içinde açık kalıyor, sanki Easton'ın davranışını kınayacakmışım gibi başını bana çeviriyor. Bunun yerine ona hastalıklı bir gülümseme fırlatıyorum. "Ve eğer bir daha kocamın zekâsına hakaret edersen, ben de aynısını yaparım."

Easton ayağa kalkıyor, elimi tutup kapıya yönelmeden önce kravatını düzeltiyor. "Derrick'e gün bitmeden ofisimi boşalttıracam ve eşyalarımı almak için onunla doğrudan bir zaman ayarlayacağım. İyi şanslar, Harv."

Başka bir şey söylemeden ofisinden çıktık ve onu bir balık gibi ağzı açık bıraktık.

Asansörün kapısı önümüzde kapanır ve binanın zemin katına inerken, "Bence onun hayatını mahvetmeliyiz" diyorum.

Kocam kıkırdıyor ve elimi ağzına götürerek bir öpücük konduruyor. "Tehditkâr olduğunda çok seksi oluyorsun Maya bebeğim."

Easton

Son yirmi dört saattir üzerimden atamadığım sırtmanın ağırlığından çenem ağrıyor. Dn istifa mektubumu teslim ettikten sonra Maya'yla birlikte onu LAX'e giden uağıma eklettik - *ısrarla* istediğı First Class yükseltmesiyle birlikte - ve dün gece geç saatlerde Los Angeles'a indik.

Başlangıçta planladığımız gibi kız kardeşimin beni havaalanından alması yerine, Maya ve ben Penelope'nin apartman kompleksinin yakınında bir otel rezervasyonu yaptık - başka bir üst kat siti - ve bu panelli pencereleri de iyi kullandık.

Şimdi elim karımın kalçasının üzerinde, küçük parmakları benimkilere sarılmış, ona aldığım yüzük parlıyor ve kendi yüzüğümü de geri aldım. Aracımız Muse'un önüne yanaştığında, Maya'nın bana dönmeden önce nefesinin hızlanmasını izliyorum. "Gerginim."

"Olma." Elini dudaklarıma götürüyorum. "Penelope tekir bir kedi gibidir. Seni sadece gerçekten hak ediyorsa tırmalayacaktır ve *benimle* evli olman onu daha çok endişelendirecektir."

Başını bana doğru eğiyor. "Neden böyle yapıyorsun? Kendini bu kadar aşığılık mı görüyorsun?"

"Kendini küçümseme benim mizah anlayışım sanırım?" Ona inandırıcı olmayan bir gülümseme gösteriyorum.

"Sen benim kocam olmaya layıksın Easton. Aksini ima etmek bana hakarettir. Ben aptal değilim ve aptal biriyle de evlenmem."

Hızla başımı sallıyorum. "Üzgünüm, bebeğim. Haklısın."

Arabadan inmeden önce elini sıkıyorum ve kapısını açmak için diğer tarafa dönüyorum. Dışarı adımını atar atmaz elleriyle kot pantolonunu sıyrıyor, kazağını düzeltiyor ve başının üstündeki topuzu çekiştiriyor. "İyi görünüyor muyum?"

"Sen mükemmelsin." Elini tutup Penelope ve Carter'ın sahibi olduğu sanat galerisine götürmeden önce yanağına bir öpücük konduruyorum.

Muse, mavi ve bej tonlarında dekore edilmiş, pişmiş toprak vurgular, girişin köşesinde damlayan bir şelale ve açık alan boyunca çalan yumuşak enstrümantal müzik ile esintili ve özgür hissettirecek şekilde yapılandırılmıştır. İnsan burayı bir sanat galerisinden ziyade bir günlük spaya benzetebilir.

Tüm eserler yerel ya da gelecek vaat eden sanatçılardan oluşuyor ve her şey doğa ve manzara etrafında şekilleniyor. Podyumlar, heykellerin bulunduğu geniş ana odaya yayılmış ve galerinin bir köşesi fotoğrafçılığa odaklanmış şekilde duvarlara resimler asılmış.

Kapı çınlayarak arkamızdan kapanıyor ve resepsiyon masasının arkasındaki ofisten yumuşak bir ses "Hemen geliyorum!" diye sesleniyor. Kız kardeşimin müzik tonunu hemen tanıyorum ve beklerken Maya'yı galeride gezdirirken kendi kendime gülümsüyorum.

Mekânda gezinirken ellerimiz birbirine bağlı. Birkaç tabloya işaret ediyor ve bunların bir kısmının kız kardeşim tarafından yapıldığından oldukça eminim. Sonunda arkamdan bize doğru gelen ayak seslerini duyuyorum.

Kız kardeşim her zaman çok hareketli olmuştur. Çocukken gecenin bir yarısı ayağa kalktığında bütün ev uyanırdı. Bu kız mutfaktan gece yarısı bir şeyler atıştırmaktan bile kaçamazdı çünkü farkında olmadan çok gürültücüydü.

Arkamı dönüyorum ve küçük kız kardeşim kendini kollarıma atıyor. Koyu kızıl saçları, ben onu sararken ellerime çarpıyor ve o da saçlarını belime kilitliyor. "Selam, Pep."

"Merhaba. Seni özledim," diye mırıldanıyor göğsüme doğru.

"Ben de seni özledim." Bırakmadan önce onu sıkıyorum.

Bir adım geri çekilirken, iri yeşil gözleri sonunda Maya'nın üzerine düşer. "Ah." Gözlerini kırıştırır. "Çok özür dilerim. Tünel görüşüm vardı." Penelope kıkırdar,

elini uzattı. "Merhaba, ben Penelope."

Maya da bu jeste karşılık vererek kız kardeşimin elini sıkıyor.

"Maya." "Pep, Maya benim karım," diye gururla ilan ediyorum.

"Oh." Kız kardeşimin ağzı açık kalıyor ve donup kalıyor. Penelope'nin bakışları ikimiz arasında hızla gidip gelirken Maya kolunu bırakıyor ve emin olmayan bir ifadeyle bana bakıyor. "Pardon, karım mı dediniz?"

Cevap vermek için ağzımı açıyorum, ama daha cevap veremeden sert bir sesle sözüm kesiliyor: "Benimle dalga geçiyor olmalısın."

Bir saniye bile geçmeden kız kardeşimin erkek arkadaşı yanında beliriyor. Carter bir kolunu Penelope'nin omzuna atıyor ve Penelope sonunda donmaktan kurtuluyor, vücudu hemen gevşiyor.

"Evlendin mi? Gerçekten mi?" diye soruyor, ela gözlerini bana dikerek.

Sırıtiyorum. "Senden önce davrandım, orospu çocuğu." Elini kaldırarak Maya'nın parlayan yüzüğünü gösteriyorum.

Penelope'nin çenesi geriliyor ve erkek arkadaşına dik dik bakarak kendini onun kollarından kurtarıırken gözleri kızgınlıkla dalgalanıyor. "Üzgünüm, inanılmaz derecede kaba biri." Kız kardeşim kollarını açarak Maya'ya sarılıyor. "Seninle tanıştığıma çok sevindim ve bu olayın nasıl gerçekleşmiş olabileceğine dair tüm hikâyeyi öğrenmek isterim."

Maya'nın gözleri benimkilere kayıyor ve kız kardeşimin kucaklamasına karşılık verirken mutlulukla parlıyor. "Ben de seninle tanıştığım için çok mutluyum."

Ayrıldıklarında Carter elini Maya'ya uzatır. "Aslında kaba değilim, söz veriyorum. Kocan yirmi yıldır beni taciz ediyor çünkü dokuz yaşımdan beri kız kardeşine benimle evlenmesi için yalvarıyorum. Eminim hayal kırıklıklarımı anlayabiliyorsunuzdur." Maya'nın yüz hatları onun elini tutarken eğlenceyle parlıyor. "Tebrik ederim. Sizinle tanışmak çok güzel."

"Sen de." Bana bakmadan önce gülüyor. "Görünüşe göre tehdit sensin."

Kolumu beline doluyorum, dudaklarım alnına değerken onu kendime doğru çekiyorum. "Sana karşı hiçbir şeyim yok Maya, bebeğim."

"Aslında bu bir aile özelliği. Hoş geldiniz." Carter gülümsüyor.

Penelope gözlerini devirerek alay ediyor. "Doktoramı aldıktan sonra onunla evleneceğimi söyledim. O sadece sabırsız."

"Görünüşe göre sen benim kalbimin peşinden giden bir kızsın." Maya gülüyor.

"Macie on beş dakika içinde masaya göz kulak olmak için burada olacak ve sonra öğle yemeğine gidebiliriz. İsterseniz siz de bir göz atabilirsiniz."

Bu arada etrafta dolaşabilir ya da biraz dinlenmek istersen üst kattaki dairemize çıkabilirsin."

Macie, Penelope'nin en iyi arkadaşı ve galerinin etkinlik koordinatörü. Carter meşgul olduğunda bazen operasyonları o yönetiyor ve şu anda ilk çocuğuna yaklaşık beş aylık hamile. Nasıl bir ocuk doğuracağını görmek ilginç olacak, çünkü kız kardeşim bir tekir ise, Macie de tam bir bob kedisi ve kocası Dominic de en az onun kadar vahşi.

Maya kollarını kavuşturup etrafına bakınıyor. "Buradaki tüm parçalar satılık mı? Aslında ofisimdeki alanın bir kısmını daha yeni genişlettik ve hala dekore etmeye çalışıyorum. Birkaç parça almak istiyordum ve yerel sanatçıları desteklemeyi seviyorum."

"Size birkaç şey gösterebilirim." Penelope gülümseyerek karımın koluna girdi. "Ne iş yapıyorsunuz?"

"San Diego'da Atler and Associates adında bir hukuk brom var. Yayıncılık ve edebiyat hukuku konusunda uzmanız. Çoğunlukla yazarlarla çalışıyoruz."

"Bu inanılmaz."

Penelope Maya'yı galerinin geri kalanına doğru götürürken sesleri kesiliyor. Carter'ı n masaya kadar takip ediyorum ve onları izlerken dirseğimi masaya yaslıyorum.

"Harika görünüyor, Easton. Tebrikler," diyor Carter ve elini sırtıma vuruyor.

"Biliyorum. Öyle." Gülümsüyorum. "ok şanslıyız."

Gözlerim ona kayıyor, kız kardeşime bakarken kor gibi yanışını izliyorum. "Evet, yle yaptık."

Maya

Sevgililer Günü - Bir Yıl Sonra

"E, BABY? EVDEYİM!" Anahtarlarımı girişteki masanın üzerine bırakıp dairenin ön kapısını arkamdan kapatarak sesleniyorum.

Hemen tavuk ve İtalyan baharatlarının kokusunu alıyorum. Güneş, yaşam alanımızın uzak tarafındaki birimimizi kaplayan geniş pencerelerin önünde batmaya başlıyor, manzara Pasifik'e bakıyor.

"Buraya gel." Kocamın yumuşak, derin sesi cevap veriyor ve mutfağımızın köşesini dönüp Easton'ı ocağın arkasında bulduğumda topuklarım fayans zemine çarpıyor.

Benden yaklaşık bir buçuk saat önce ofisten ayrıldı. Onunla her gün makul bir saatte çıkmak için elimden geleni yapıyorum, ancak kendi günlük işinden mesai bitimine kadar benimle görüşmeye uygun olmayan bir yazarım vardı ve müşterilerim gece geç saatlere kadar hayalleri için çalışıyorsa, ben de aynısını yapmak istiyorum.

Eskiden geç saatlere kadar çalıştıktan sonra eve geldiğimde akşam yemeği olarak beyaz şarap ve Japon balığı yedim. Şimdi, Easton her zaman iyi beslendiğimden emin oluyor.

ve geceleri başımı yastığa koymadan önce bana iyi bakıyor. Geç saatlere kadar ya da hafta sonları çalışmayı tercih ettiğim için bana asla kızmaz ve seyahat etmem gerektiğinde bana eşlik eder.

Kaldığımız her otel odasını, özellikle de New York, San Francisco ve Londra'ya yaptığım iş seyahatlerindeki mükemmel bir şekilde kullanmaya devam ediyoruz. Kocam sadece yatakta, pencere kenarında ve masada harika değil, aynı zamanda arabamın arka koltuğunda, mutfak tezgahında, balkon korkuluğunda ve ofisimdeki masada da olağanüstü - hem evde hem de şirkette. Amsterdam'daki o sahneyi külotumu değiştirmeye ihtiyaç duymadan düşünmeye bile başlayamıyorum.

Baştan çıkarıcı deneyimi anımsarken iç çekiyorum, Easton başımın üstünü öptüğünde hayalden kopuyorum. "Toplantın nasıldı?"

"Güzel." Yatak odamıza giriyorum, ayakkabılarımı çıkarıp elbisemi savurduktan sonra bir çift jogger ve kapüşonlu bir tişört giyiyorum. "Annenin kremalı tavuklu makarnasının kokusu mu bu?"

"Evet! Bu gece özel bir şey yapacağımı düşündüm."

Mutfağa dönüyorum ve onun durduğu yerin karşısına bir bar taburesi çekiyorum. Ağzıma bir çatal uzatıyor, ben de peynir ve otlara bulanmış tavuktan bir ısırık alıyorum, çiğneyip yutarken inliyorum. "Bu geceyi bu kadar özel yapan ne?"

Unutmadığımı bildiği halde bana ters ters bakıyor. Aslında, bu sabah uyandığında dudaklarım sikiinin etrafındayken ona yıldönümü hediyesi vermişim bile.

On dört Şubat pek çok nedenden ötürü özeldir, ancak bu gecenin bu gerçeği çok daha derinden pekiştireceğini biliyorum.

"Ben de sana henüz hediyesi vermedim. Bunu akşam yemeğinde yaparım diye düşündüm," diyor.

"Bu sabahki iki orgazm benim hediyesi değil miydi?"

Elinde tahta kaşıkla duraklıyor ve bana donuk bir ifade fırlatıyor. "Bebeğim, bu sadece günlük rutinimin bir parçası."

Dudaklarım gülümsememi engelleme gücünden dolayı acıyor, şu anda yanaklarımdan süzülen kızarıklıkla savaşı kaybettiğimi biliyorum. Easton yemeğimizi tabaklara koyup balkonumuza ve onun ötesindeki ufka bakan yemek masasına doğru yürürken kendi kendine muzaffer bir edayla sırtlıyor.

Pembe ve kırmızı çiçeklerden oluşan bir buket, ayrıca bu sabah bana sürpriz yaptığı bir kutu kalp şeker, en sevdiğim şarap ve Easton'ın işten eve dönerken almış olması gereken bir tabak çikolata kaplı çilekle birlikte hâlâ masanın ortasında duruyor. Tabaklarımızı yan yana koyuyor ve ben de yerime geçiyorum.

Şarabımı doldurmayı teklif ediyor ama ben reddediyorum, onun yerine su içmeyi tercih ediyorum.

İkimiz de yemeğimizi yerken Easton bacağına düzeltiyor ve elini cebine atıyor. "Pekâlâ, hediyen için hazır mısınız?"

"Aslında..." Masadan kalkarak söylüyorum. "Bende de senin için bir tane var. Dur ben alayım."

Yatak odamızın banyosuna dalıyorum, aradığım şeyi bulana kadar lavabonun benim tarafımdaki çekmecelerini karıştırıyorum ve kapüşonumun cebine sokuyorum.

"Paketleyecek zamanım olmadı. Özür dilerim." Tekrar oturup yemeğime dönüyorum. "O yüzden sana verdiğimde gözlerini kapatmalısın."

Kafasını eğiyor, şaşkın. "Peki, tamam. Ama o zaman sen de gözlerini kapatmalısın."

"Bu şartları kabul edebilirim." Göz kırıyorum.

Kıkırdıyor ve yumruğunu bir şeyin etrafına kapatıyor. "Pekâlâ, hazır mısınız? Elini uzat ve gözlerini kapat." Başımı sallıyorum. "Sen de aynısını yap."

Onun göz kapaklarının da benimkiler gibi kapanmasını izliyorum ve görüşümü kaplayan karanlıkla birlikte kapüşonumun cebine uzanıp kapalı yumruğumu masanın üzerinde kaydırarak onun elini arıyorum. Bunu yaparken sol elimin avuç içi aşağı bakacak şekilde ters çevrildiğini hissediyorum ve parmağıma kaydığını hissettiğimde hediyemin ne olduğunu hemen anlıyorum.

"Tamam, açabilir miyiz?" dediğinde elimdekini Easton'ın uzattığı avucuna bırakıyorum.

"Evet." Midem düğümleniyor ve tavuğun içinde döndüğünü, aniden yukarı çıkmak için yalvardığını hissedebiliyorum. Gergin olmak için bir nedenim olmadığını biliyorum. Easton'ın buna bayılacağını biliyorum, ama tepkisini görmekten kesinlikle korkan küçük bir parçamı görmezden gelemiyorum - çünkü ben de korkuyorum ve eğer o da aynı şekilde davranırsa, kendimi kaybedebilirim.

Gözlerimi açıyorum ve hemen sol elime düşüyorlar. Elbette, yüzüğümü mükemmel bir şekilde tamamlayan pırlanta taşlı bir yüzük parmağımın hemen üzerinde duruyor. Teknik olarak Easton bana hiç alyans almamıştı, sadece Vegas'tayken yüzük almıştı ve son zamanlarda yasal olarak evli olsak da

yıl, daha çok bir flört gibi hissettirdi. Birlikte yaşıyoruz, birlikte çalışıyoruz, ama aynı zamanda birbirimizi ve birbirimizin ailelerini tanımak için çok zaman harcadık, hayatlarımızı ikimiz için de işe yarayacak şekilde bütünleştirdik.

Deneme yanılma yoluyla oldu ve bazı anlarda zorlandık, ancak doğru zaman geldiğinde yeminlerimizi daha geleneksel bir ortamda yenilemeye karar verdik. Elbette, bu hem annelerimizin hem de kardeşlerimizin ısrarından doğmuştu ama biz bunu kendimiz için de istedik.

Bu adımı atmaya hazır olduğumuzda alyans konusunda endişeleneceğimi düşündüm ve Easton'ın hediyesinin bana hazır olduğunu söylemenin bir yolu olup olmadığını merak ediyorum.

Sanırım benim hediyem de aynı şeyi yapmamın bir yolu olabilir.

"Çok güzel, E," diye nefes alıyorum, elimi elmasların penceremizin dışındaki solmakta olan gün ışığına yansımalarını sağlayacak şekilde hareket ettiriyorum. "Bayıldım buna."

Cevap vermiyor ve tepkisini ölçmek için gözlerimi kaldırdığımda onu donmuş, elindeki hamilelik testine ağzı açık bakarken buluyorum. Ayrılmış dudaklarından çıkan her hızlı nefes patlamasında göğsü çılgınca genişliyor, sanki zihni koşuyor.

"E, bebeğim... Bir şey söyle."

Sonunda gözleri benimkilere kayıyor ve işte o zaman içlerinde biriken nem dışarı taşıyor. Nefes verışı duyulabiliyor, ağzı başka bir insanda gördüğüm en parlak gülümsemeye dönüşmeden önce bir şaşkınlık nefesi. "Hamile misin?"

"Evet," diye fısıldadım. "Kızdın mı?"

Kaşları birbirine çatıldı. "Kızgın mı? Neden kızayım ki?"

"Bilmiyorum... Bu tamamen planlanmış bir şey değildi." Birkaç ay önce doğum kontrolünü bıraktım, bunun yerine döngümü takip etmeyi tercih ettim. İtiraf etmeliyim ki çok dikkatli değildik, çünkü hayatımda ilk kez birine yeterince güveniyordum ve buna ihtiyacım olmadığını hissediyordum. Yine de bebek sahibi olmadan önce yemin tazelemeyi ve listemizden birkaç uluslararası seyahati daha çıkarmayı planlamıştık.

"Siktir, Maya. Umurumda değil." Aniden ayağa kalkıyor, sandalyesini arkasından tekmeliyor. Yemeklerimiz masanın üzerinde duruyor, tabakları önünden kaydırıp beni kalçalarımın tutarak masaya oturturken tamamen unutulmuş. "Bugün hayatımın en güzel günü. Şaka mı yapıyorsun?"

Önümde dizlerinin üzerine çöküyor ve kazağını kaldırarak çıplak tenimi ortaya çıkarıyor. İri ellerini karnımın üzerine yerleştiriyor, parmaklarını etimin üzerinde gezdirirken parmaklarındaki tendonlar lezzetli bir şekilde çalışıyor.

"Ne kadar kaldı?" diye soruyor, alev alev yanan mavi gözlerini bana kaldırarak.

"Henüz bilmiyorum. Sadece bir hafta geciktim ama dakiklik konusunda nasıl hissettiğimi biliyorsun, bu yüzden bu sabah bir test yaptım. Yarın randevu almak için doktoru arayacağım."

Başını sallıyor, kolları kalçalarımın dolanıp beni içine çekerken dudaklarını karnımın üzerine yerleştiriyor. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor bana karşı. "Bana bunu verdiğin için teşekkür ederim."

Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. Bana birkaç kez hep çocuk istediğini söylemişti ve yumuşak elleriyle göbeğimi şefkatle avuçlayışına, minnettarlığını tenime fısıldayışına, dudaklarının gözyaşlarının bıraktığı ıslak izlerin üzerinde gezinişine baktıkça, mükemmel bir baba biliyorum.

"Biraz korkuyorum," diye sessizce itiraf ediyorum, çünkü ona duyduğum tüm güvene rağmen aynı şeyi kendim için söyleyebileceğimden emin değilim.

Bana bakıyor, çenesini karnıma yaslıyor. "Biliyorum. Korkutucu olacak ama bunu birlikte çözeceğiz. Harika işler başaracağız."

"Peki ya işlerimiz? İkimizin de ailesi yakınlarda yaşamıyor, kardeşlerim de yaşamıyor ve sizinkiler de meşgul. Burada yalnız sayılırız ama Kaliforniya'dan ayrılmak istemiyorum. Yardım almadan bunu nasıl yapacağımızı bilmiyorum. Nasıl bebek yapacağımı bilmiyorum."

Kahkahalarla aydınlanmadan önce kaşları çatılıyor. "Ben de nasıl bebek yapılacağını bilmiyorum. Ama ders alabiliriz ve son baktığımda ailelerimizin cep telefonları vardı, yani bu iyi bir şey. Okunacak kitaplar, her şeyin nasıl yapılacağını öğreten YouTube videoları var."

Kaşlarımı çatıyorum, çünkü YouTube'daki ebeveynlik tavsiyeleri bana hiç de güven vermiyor.

"Şaka yapıyorum Maya bebeğim. Bize bir şey olmaz. Eminim ailelerimiz biz işleri yoluna koyana kadar ilk kısa süre için uçup gideceklerdir. Ondan sonra bir dadı tutmayı düşünebiliriz ya da harika bir kreş bulabiliriz ya da... ben bebekle evde kalabilirim."

"Ciddi misin sen?" Ben soruyorum.

Ayağa kalkıyor, elini karnımın üzerinde tutuyor. "Aynen öyle. Hep baba olmak istemişimdir. Futbol takımlarına koçluk yapmak ve arabaları paylaşmak için sabırsızlanıyorum. Siktir et, minivan kullanacağım. Umurumda değil."

"Asla bir minivanımız olmayacak."

"Peki," diye alay ediyor. "O zaman bir Yukon'a razıyım." Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve dudaklarını burnuma dayıyor. "Hâlâ bir Yukon için çalışabilirim."

evden çalışıyor, sözleşmeleri inceliyor falan, ama siz dünyanın en çok satan kitaplarıyla uğraşırken..." Karnıma doğru gülümsüyor. "Nugget'la burada olabilirim."

"Onlara nugget demiyoruz."

"Bana söylediğinde tavuk yiyordum. Bizi buna sen hazırladın Maya." Elini üzerimde gezdiriyor. "Merhaba, nugget. Baban seni şimdiden seviyor."

İ çekiyorum; şimdiden kendisinden *baba* diye bahsetmesi, karnımla konuşurken kullandığı şefkatli ton karşısında içimdeki kıpırtılara engel olamıyorum. Zorlu olacağına ve bazen korkacağıma hiç şüphe yok ama başka kimseyle bebek sahibi olmak istemeyeceğimi, başka kimseye kocam demeyi tercih etmeyeceğimi biliyorum.

Easton Mason benim için o.

Sanki kelimeleri yüksek sesle söylemişim gibi, gözleri benimkilere dikiliyor ve beni delip geçiyor. Altın ışık yüzünde süzülüyor, onu ateşe veriyor. Yanağımı okşuyor ve ben de dokunuşunun tanidik sıcaklığına sokuluyorum.

Dudaklarını dudaklarımın arasında gezdirerek bana doğru yaklaştı. "Seni seviyorum Maya bebeğim."

Dudaklarına karşı gülümsüyorum. "Seni seviyorum, tatlı ocuk."

Acknowledgements

Bu küçük hikâyeyi yazmak ne büyük bir kasırgaydı! Easton'a bir kitap vermeyi hiç planlamamıştım (aslında, soran herkese ona asla bir hikaye vermeyeceğim konusunda çok kararlı bir şekilde ısrar ettim), ama bunu yaptığım için çok mutluyum. Bunu yazmak çok eğlenceliydi. Yayınladığım her eserde teşekkür bölümleri uzadıkça uzuyor, ama bu ne kadar özel bir şey.

Jenna'ya her galibiyette, mağlubiyette, zorlukta, engelde ve zihinsel çöküşte yanımda olduğu için teşekkür etmek istiyorum. Üç hafta içinde bir kitap yazmayı düşünebilmem için üzerimden çok şey aldığın ve bu hikayeyi hızlı bir şekilde tanıtmak ve mümkün olduğunca çok okuyucunun önüne çıkarmak için aylarca oluşturduğumuz tüm pazarlama planlarını değiştirirken yanımda durduğun için. Ayrıca, özellikle kendime çok fazla inanmadığım anlarda bana olan inancını her zaman koruduğun için sana teşekkür etmek istiyorum. Marka Yöneticim olarak rolünüz paha biçilemez, ancak arkadaş olarak rolünüz daha da önemli.

Editörüm Alexa, bu hikâyeye ilham vermeme yardımcı olduğun ve sana avukatlıkla ilgili milyonlarca soru sorarken beyin fırtınası aşamamda beni için. Bu el yazmasını son dakikada üstlenip güzelleştirdiğin ve bir yazar olarak işimi ve yolculuğumu destekleyip canlandırdığın için. Köşemde olduğun için sana sonsuz minnettarım ve bunu sensiz yapamazdım!

Duyarlı okuyucularım, Lexi ve Joc. Öncelikle herkes Lexi'ye geçen yıl boyunca Easton'a bir kitap vermem için bana acımasızca baskı yaptığı için teşekkür etmeli. Ruh Eşi Teorisi'ni okuduğundan beri bunu istiyordu ve sonunda bunu yapabildiğim için mutluyum, onun her zaman olabileceği sürtük küçük golden retriever gördünüz. Umarım hakkını verebilmişimdir. Ama daha da önemlisi, Maya'nın karakterini geliştirmeme yardım ettiğiniz için ikinize de teşekkür ederim. Ona çok aşık oldum ve sonsuza dek minnettarım. Ayrıca, saç bakımını okuduğunuz ve Maya'nın örgüleri hakkındaki geri bildiriminiz için Bri'ye de teşekkür ederim. İlk defa mı bir kitabın teşekkür bölümüne ekleniyorsun bilmiyorum ama umarım öyledir ve seni heyecanlandırıyordur. Sen gerçek birisin ve seni özlüyorum!

Asistanım Cassie, omuzlarımdaki baskıyı azaltarak karakterlerime daha fazla zaman ayırmamı ve hikayelerimi oluşturmamı sağladığın için ve yarattığın güzel içeriklerden kitaplarım hakkında topluluğumla iletişim kurarken gösterdiğin coşkuya kadar tüm kalbini ve özverini işine verdiğin için. Seni bulduğum ve bu çılgın işte yol alırken ekibimde olduğun için çok minnettarım.

Bayan Tori Ann Harris, düzenli olarak yaptığınız Leo Graham zorbalığına ara verip bu hikâyeyi erkenden okuduğunuz için teşekkür ederim. Sizi ağlatmayacak bir şey yazdığım günden korkuyorum.

Reckless Roses'tan The Forever Experiment'a büyük dönüşümü kabul eden ve son dakika kapak tanıtımından son dakika ARC'lerine ve hızlı yayın süresine kadar tamamen onunla koşan sokak ekibim. Hepiniz bu çılgın değişikliklerde bana sonsuz destek oldunuz ve hikayelerime moral vermek için her zaman yanımda oldunuz. Bunu siz olmadan yapamazdım ve sizi çok seviyorum!

Beni daha derin bir seviyede destekledikleri ve bu küçük çılgın evrende benimle birlikte yaşamaktan her zaman heyecan duydukları için Patreon kızlarım. Bu dünyayı, bu karakterleri ve çok sevdiğimiz hikayeleri paylaşmayı seviyorum. Hepiniz bana sürekli olarak yazar olmanın en sevdiğim yanını, yani hikâye anlatma sanatı aracılığıyla başkalarıyla bağlantı kurmayı hatırlatıyorsunuz. Her şey havada kaldığında desteğiniz beni ayakta tutuyor.

Bubs'ım. Bu süper eğlenceli küçük hikâyeyi yazarken o hafta sonunu yeniden yaşayabilmem için benimle Vegas'a kaçtığın için teşekkürler. Bu aşırı bağımsız büyük kızı aldığın ve ona sevgiyi nasıl kabul edeceğini öğrettiğin için teşekkürler. Ve en önemlisi, tasma takmayı ve onu tutmayı bilen bir golden retriever olarak hizmet ettiğin için teşekkürler.

En iyi arkadaşlarım (daha önce bahsedilenlerin yanı sıra) Emily, Ivy ve Ambar, konuşmama, ağlamama, şikayet etmeme ve beyin fırtınası yapmama izin verdikleri, beni her zaman destekledikleri ve boğuluyormuşum gibi hissettiğimde can yeleğim oldukları için. Sizi çok seviyorum ve size minnettarım!

Son olarak, bu hikayeyi alıp buraya kadar getiren herkese teşekkür ederim. Okuduğunuz ve hayallerimi desteklediğiniz için teşekkür ederim. Umarım Maya ve Easton'ı benim kadar sevmişsinizdir ve umarım bu yolculuğa eşlik edersiniz.

Also by Sarah A. Bailey

*Ruh Eşı Teorisi Kader
Felsefesi
**Pasifik Kıyıları Serisi: Kâfir &
Hanımeli Kötü & Kır Çiçeği***

About The Author

Sarah Kaliforniya'da doğmuş ve Güney Oregon'da büyümüştür ve hala kendini bir Kuzeybatı Pasifik Gal'i olarak görmektedir; bir kahve züppesi olmak, su şişeleri toplamak, Koca Ayak'a inatla inanmak ve asla bir şemsiyeye sahip olmamak gibi.

Şu anda kocası ve yavru köpekleri Rue ile Arizona'da yaşıyor. Yazmadığı zamanlarda muhtemelen kitap okuyor, kitap okumadığı zamanlarda ise muhtemelen iyi bir fincan kahve arıyor ya da Vanderpump Rules'u milyonuncu kez izliyordur.

Sarah'yı sosyal medyada @sarahabaileyauthor adresinden takip ederek veya haber bültenine kaydolarak onunla bağlantıda kalın:

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.